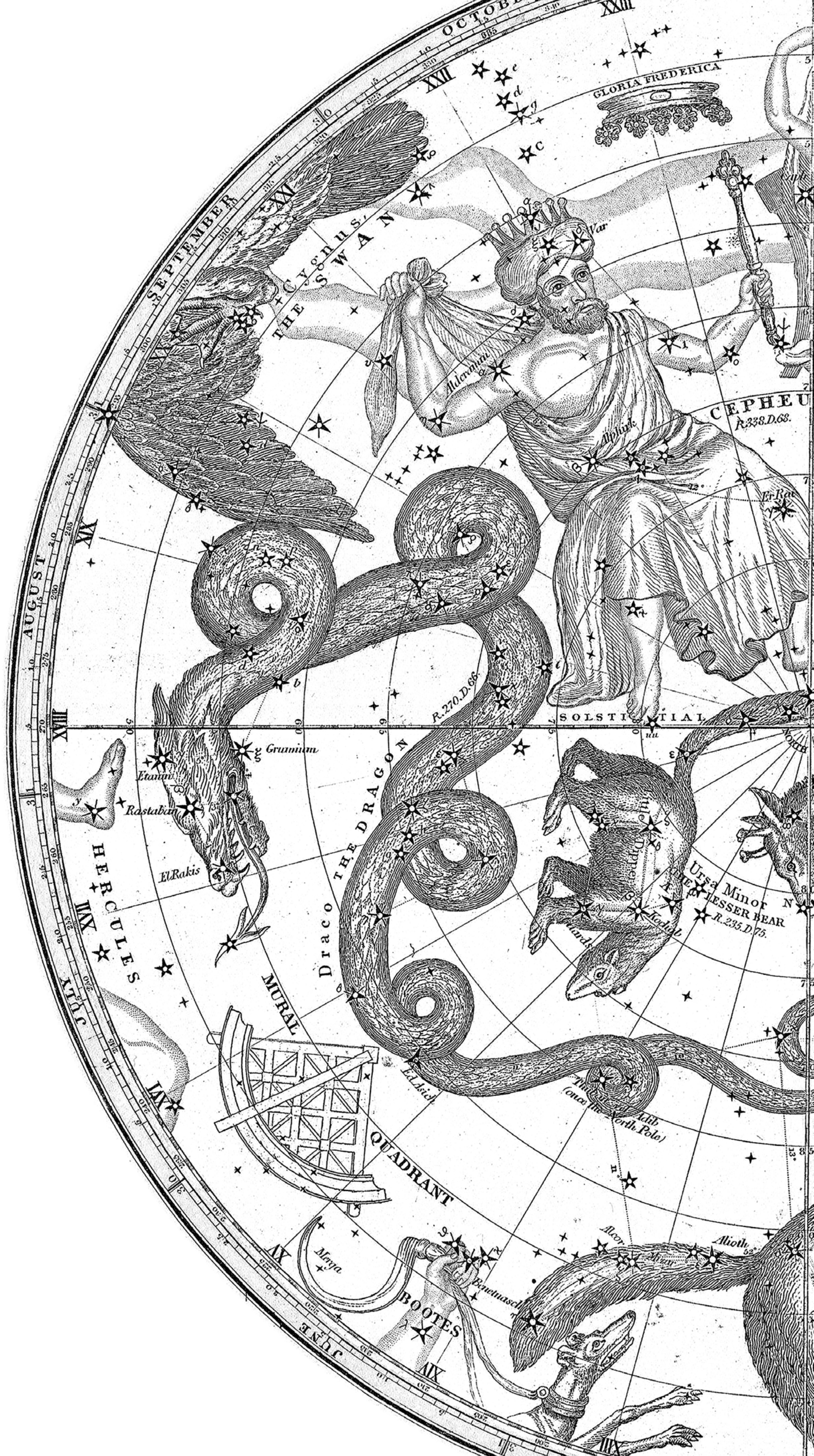

ΤΡΙΚΥΜΙΑ

ένα θέατρο για το Αιγαίο

Σπουδαστές: Στενού Αλίκη, Τριανταφυλλίδης Θεόκλητος | Επιβλέπων Καθηγητής: Παπαλεξόπουλος
Δημήτρης Σύμβουλοι: Γυπαράκης Γεώργιος, Γυφτόπουλος Σταύρος, Μαζαράκος Θωμάς (Ναυπηγών Ε.Μ.Π.)

Ε.Μ.Π. ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ 2012

ΤΡΙΚΥΜΙΑ

ένα θέατρο για το Αιγαίο

Σπουδαστές: Στενού Αλίκη, Τριανταφυλλίδης Θεόκλητος | Επιβλέπων Καθηγητής: Παπαλεξόπουλος
Δημήτρης Σύμβουλοι: Γυπαράκης Γεώργιος, Γυφτόπουλος Σταύρος, Μαζαράκος Θωμάς (Ναυπηγών Ε.Μ.Π.)

Διπλωματική Εργασία_Εαρινό Εξάμηνο 2012
Ε.Μ.Π. ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Περιεχόμενα

- 01.Χάρτης του Αρχιπελάγους
- 02.Περίπλους Κυκλάδων
- 03.Ενδεικτικές Θέσεις Παραστάσεων
- 04.Ερμούπολη
- 05.Σχετική Θέση Πλοίου-Λιμανιού
- 06.Hesperides
- 07.Τρικυμία
- 08.Επεξεργασία Κεντρικής Ιδέας
- 09.Διαγράμματα
- 10.Προοπτικό Λιμανιού
- 11.Αξονομετρικό
- 12.Κατόψεις Γάστρας
- 13.Κατόψεις Υπερκατασκευής
- 14.Διαμήκης Τομή και Όψη
- 15.Εγκάρσιες Τομές και Όψεις
- 16.Εγκάρσια Τομή A-A
- 17.Ενδεικτικές Διατάξεις Θεάτρου
- 18.Προοπτική Τομή Θεάτρου
- 19.Προοπτικό Φέροντος Οργανισμού
- 20.Οικοδομικές Λεπτομέρειες
- 21.Εγκάρσια Τομή
- 22.Προοπτικό Θεάτρου

- Παράρτημα Α: Έρευνα
- Παράρτημα Β: Τελικές Μακέτες
- Παράρτημα Γ: Αναφορές

- Βιβλιογραφία

Η Αυγή του Hesperides της Δήμητρας Βογιατζάκη

«Οι αρχιτέκτονες ζουν στην στενότητα των σχολικών γνώσεων, στην άγνοια των νέων οικοδομικών κανόνων, και το όραμα τους σταματάει ευχαρίστως στα περιστέρια που φιλιούνται. Οι κατασκευαστές όμως των υπερωκεανίων, τολημηροί και επιδέξιοι, φτιάχνουν παλάτια [...]: και τα ρίχνουν στο νερό!» *

*Έτσι μίλησε ο Charles Edouard Jeanneret, ο επωνομαζόμενος Le Corbusier το 1923 στο όραμα του "Για μια αρχιτεκτονική"¹

Αιώνες προτού ο Δυτικός άνθρωπος επενδύσει τα γιγάντια παλάτια των μηχανικών του γνώσεων με μάρμαρα κουβάρια ευχών και τα στείλει να διασχίσουν τον Ατλαντικό Ωκεανό προς ένα αχανές άγνωστο, στην πλέον παραγμένη γωνιά της μεσογειακής λεκάνης έκοβαν βόλτες αεικίνητα κεντήματα της ξυλογλυπτικής, οργανώνοντας τον αιγιακό πολιτισμό του κυκλαδικού αρχιπελάγους. Η ουσιώδης διαφορά ανάμεσα στα δύο είδη πλεούμενων δεν εντοπίζεται στο υλικό ή την τάξη μεγέθους αλλά στο σημείο που ξεχωρίζει η κραυγή από το λόγο. Η κραυγή, δυναμική και ορμητική σκίζει τον αέρα και απομακρύνεται ως το άπειρο, άγνωστο «άλλο», με σκοπό να του επιβληθεί διά της ισχύος της και να το κατακτήσει. Ο λόγος συντάσσεται, αποδομείται, αναδιπλώνεται και εμπλουτίζεται μέσα από ένα στόλο από μικρά σημεία, φορείς νοημάτων, την ίδια στιγμή που εξελίσσεται σπειροειδώς ανάμεσα σε δύο καθορισμένα μέρη. Ο λόγος είναι η ίδια η σχέση μεταξύ των άκρων του νοητού αυτού ελατηρίου, η αρμονική ανα-λογία της προόδου και της συντήρησης, ο δια-λόγος που ταξιδεύει για να μάθει να φιλοξενεί. Στο αρχιπέλαγος η επικοινωνία γιορτάζει τα όρια της καθώς τα μέρη του λόγου εξακτινώνονται σε πολυάριθμες οντότητες-νησίδες, κάθε μια από τις οποίες διατηρεί τη μοναδική της ταυτότητα ενώ νοηματοδοτείται από τη σχέση της με τις άλλες. Το ομοούσιο των μερών, που τόσο ποιητικά αφουγκράστηκε ο Massimo Cacciari² στη βουή των λιμανιών και στο καψάλισμα των αρχαίων τζακιών, έρχεται να χωρέσει στις αεικίνητες οδοντογλυφίδες που, σαν άλλες στιγμιαίες γέφυρες, ενώνουν τα νησιά του Αιγαίου, μεταφέροντας ανθρώπους, αποσκευές και, τι άλλο από, λόγια.

Επανερχόμενοι από το ρομαντικό περίπλοκο μας στις θάλασσες της θεωρίας, θα παρακαλέσουμε τη μούσα να μας εξιστορήσει την περιπέτεια ενός γεροδεμένου αλλά ευέλικτου σκαριού, που ξεκίνησε μόλις το ταξίδι του στα παράλια των καλοκαιρινών Κυκλάδων. Το Hesperides, ερευνητικό σκάφος, ικανό να αντέξει τους κλυδωνισμούς κάθε Ποσειδώνιας γκρίνιας, στα χέρια δύο φιλόδοξων νεαρών αρχιτεκτόνων άλλαξε χρήση και νερά. Στα σπλάχνα του λαξεύτηκε με χειρουργική

ακρίβεια ένα θέατρο, που πλημμύρισε την ουσία του. Το θέατρο έγινε σάρκα από τη σάρκα του, άνοιξε τρύπες στην επιδερμίδα του, γέννησε α-οικους οίκους θεατρίνων και αυλάκια για να φιλοξενηθεί η ροή των θεατών. Την ώρα που πλήθος αλλόφωνοι τουρίστες μαζεύονται με κάθε μηχανικό μέσο από τις γωνιές του κόσμου, για να παραστούν στη γιορτή των οικουμενικών ιδρωμένων απολαύσεων του Αιγαίου, ένα αλλόκοτο πλοίο διαταράσσει την κανονικότητα των λιμανιών και διεγείρει τα καρναβαλικά αντανακλαστικά της κοινωνίας των Κυκλάδων. Μέσα στην «τσιρκοϊκότητα» του το Hesperides μετατρέπεται αναμφίβολα σε ετεροτοπικό³ μηχανισμό, μια θέση δίχως σαφή θέση στο χάρτη, μια θέση-σχέση που κουβαλάει στα σπλάχνα της τον τόπο της ανέανς μετάβασης [transitioning], που συντελείται μέσα από την ανάσα του ηθοποιού, τα ου-τοπικά σκηνικά των θεατρικών ψιθύρων, την κρίση και την κάθαρση των θεατών. Το θέατρο, το πλέον ισχυρό όπλο της επικοινωνίας παρασιτεί στα σπλάχνα του Hesperides μόνο για να ενώσει σαν άνυσμα τους πόλους του κυκλαδικού αρχιπελάγους. Να γίνει η φορτισμένη εκείνη οντότητα που σωματοποιεί το ομο-ούσιον, το φυλάει και το μεταφέρει από λιμάνι σε λιμάνι, από οίκο σε οίκο παραμένοντας α-οικο.

Έναν αιώνα αργότερα από τις προταγές του μοντέρνου μανιφέστου, οι δύο νεαροί αρχιτέκτονες που διασχίζουν το κατώφλι της ασφάλειας των σχολικών γνώσεων, πραγματοποιούν μια δεύτερη «έξοδο» προς τα καράβια. Αυτή τη φορά όμως, ξεπερνώντας επιδέξια τον ταξιδευτή δάσκαλο, στρέφουν το βλέμμα τους όχι στη δύναμη που κατακτά, και βάζει στα αμπάρια της τους θησαυρούς μιας γνώσης, αλλά σε εκείνη τη δύναμη που ενώνει. Μέσα από τα σχέδια τους ελευθέρωσαν επιτέλους εκείνα τα περιστέρια που φυλακίσαμε εδώ και χρόνια να φιλιούνται στη σκιά και τα άφησαν να πετάξουν στο γαλάζιο πέλαγος. ●

1. Le Corbusier, Για μια Αρχιτεκτονική, μτφ. Π. Τουρνικιώτης, εκδ. Εκκρεμές [β' εκδ.] 2005, σ.71
2. M. Cacciari, Το Αρχιπέλαγος, μτφ. Ν. Κυριαζόπουλος, εκδ. Τραυλός, 1999
3. M. Foucault, «Άλλοι Τόποι [Ετεροτοπίες]» από το «Ετεροτοπίες και άλλα κείμενα», μτφ. Τ. Μπέτζελος, εκδ. Πλήθρον, 2012

AEGEAN SEA

0 60
Scale at 39°N in Nautical Miles

01.Χάρτης του Αρχιπελάγους
Το Αιγαίο: Μια Διδασκαλία

Ο ΤΟΠΟΣ

Σημείο εκκίνησης της έρευνάς μας γύρω από την “εν πλώ” αρχιτεκτονική αποτέλεσε το θέμα της ελληνικής παρουσίας στη 10η Biennale Αρχιτεκτονικής της Βενετίας, “Το Αιγαίο: Μια Διάσπαρτη Πόλη” (πιν.1). Όπως αναφέρεται στην εισαγωγή του καταλόγου της, η έκθεση αυτή “στηρίζεται στην αιρετική πεποίθηση του ιστορικού Ruggiero Romano ότι το Αρχιπέλαγος του Αιγαίου είναι μία πόλη”¹

Έτσι λοιπόν διαβάζουμε το Αιγαίο Πέλαγος ως ένα σύμπλεγμα νησιών που λειτουργούν ως σύνολο δημιουργώντας ένα δίκτυο, αλλά ταυτόχρονα διατηρώντας το καθένα τον δικό του χαρακτήρα. Σε αυτή τη διάσπαρτη πόλη έχουν δημιουργηθεί αποκεντρωτικές δομές διοίκησης και αυτονομίας ενώ έχουν αναπτυχθεί κοινοτικοί δεσμοί συνοχής που εντέλει οδηγούν σε μία “αποκεντρωμένη κεντρικότητα”². Παρότι όμως υπάρχει το θεωρητικό υπόβαθρο που περιγράφει αυτή τη συνθήκη, λίγα είναι τα ιστορικά και σύγχρονα παραδείγματα που φαίνεται να τη λαμβάνουν σοβαρά υπόψιν στο σχεδιασμό έργων υποδομής. Ενδεικτικά αναφέρουμε κάποιες προσπάθειες δικτύωσης των αγροτικών ιατρειών που υπάρχουν στα διάφορα νησιά με μεγαλύτερες ιατρικές μονάδες της Σύρου ή της Κρήτης, με τη βοήθεια σύγχρονων τεχνολογιών, καθώς και την πρωτοβουλία διαφόρων ερασιτεχνικών ομάδων, “Το Θέατρο ταξιδεύει στην Άγωνα Γραμμή”. Εκτός αυτών παρατηρούμε ότι το επικρατές μοντέλο είναι η διασπορά διαφόρων μικρών έργων υποδομής στα διάφορα νησιά, τα οποία συνήθως καλύπτουν το ελάχιστο των αναγκών τους.

Σε αντίθεση με αυτή την στρατηγική παροχής δομών και υπηρεσιών προτείνουμε ένα μοντέλο κοινών υποδομών μεγάλης κλίμακας, το οποίο επιχειρεί να απαντήσει συνολικά στα προβλήματα της διάσπαρτης πόλης και βασίζεται στην ιδέα της κίνησης. Ως παράδειγμα εφαρμογής επιλέγουμε το χώρο του πολιτισμού και ειδικότερα το θέατρο, γιατί μπορεί να λειτουργήσει ως δίαυλος επικοινωνίας(γέφυρα) μεταξύ των νησιών. Ένα υπάρχον πλοίο σε δεύτερη χρήση θα αποτελέσει φορέα του πλωτού μας θεάτρου, ενώ το πλοίο ως πλευστική συσκευή και το θέατρο ως μηχανή θα πλεχτούν σε ένα αδιαίρετο σύνολο-εργαλείο.

Ως ενδεικτική πορεία προτείνουμε αρχικά ένα περίπλοκο των Κυκλάδων (πιν.2), τις οποίες και θεωρούμε την καρδιά του Αρχιπελάγους και με τις οποίες μας συνδέει μια βιωματική σχέση. Ο περίπλοκος σχεδιάζεται λαμβάνοντας υπόψιν τις εγγύτητες μεταξύ των νησιών αλλά και την υπάρχουσα ταξινόμησή τους σε ομάδες. Αρχή και τέλος του περίπλοκου αποτελεί η Ερμούπολη της Σύρου, ως γεωγραφική και πολιτιστική πρωτεύουσα των Κυκλάδων, αλλά και αρχή της διερεύνησής και πηγή έμπνευσής μας. Η λίστα των λιμανιών των Κυκλάδων(πιν.3α) (βλ. πηγή) προτείνεται ως εργαλείο στα χέρια του εκάστοτε σκηνοθέτη για την επιλογή της θέσης και του τρόπου πρόσδεσης του πλοίου-θεάτρου. Συγκεκριμένα για το λιμάνι της Ερμούπολης προτείνονται κάποιες θέσεις που σηματοδοτούν τελείως διαφορετικά περιβάλλοντα και

προσφέρουν από μία ατμόσφαιρα απομόνωσης και επαφής με τη φύση(σ.1) μέχρι την ένωση με τον πολύβουο αστικό ιστό και την διάδραση με τους δημόσιους χώρους της πόλης(σ.7). Όσον αφορά την πρόσδεση αυτή καθαυτή, έχουν προβλεφθεί 3 κυρίως τρόποι(πιν.5), η πρυμνοδέτηση, η πηλαγοδέτηση και το αγκυροβόλιο αρόδου που προσφέρει τη δυνατότητα πρόσβασης μέσω θάλασσας.

ΤΟ ΠΛΟΙΟ

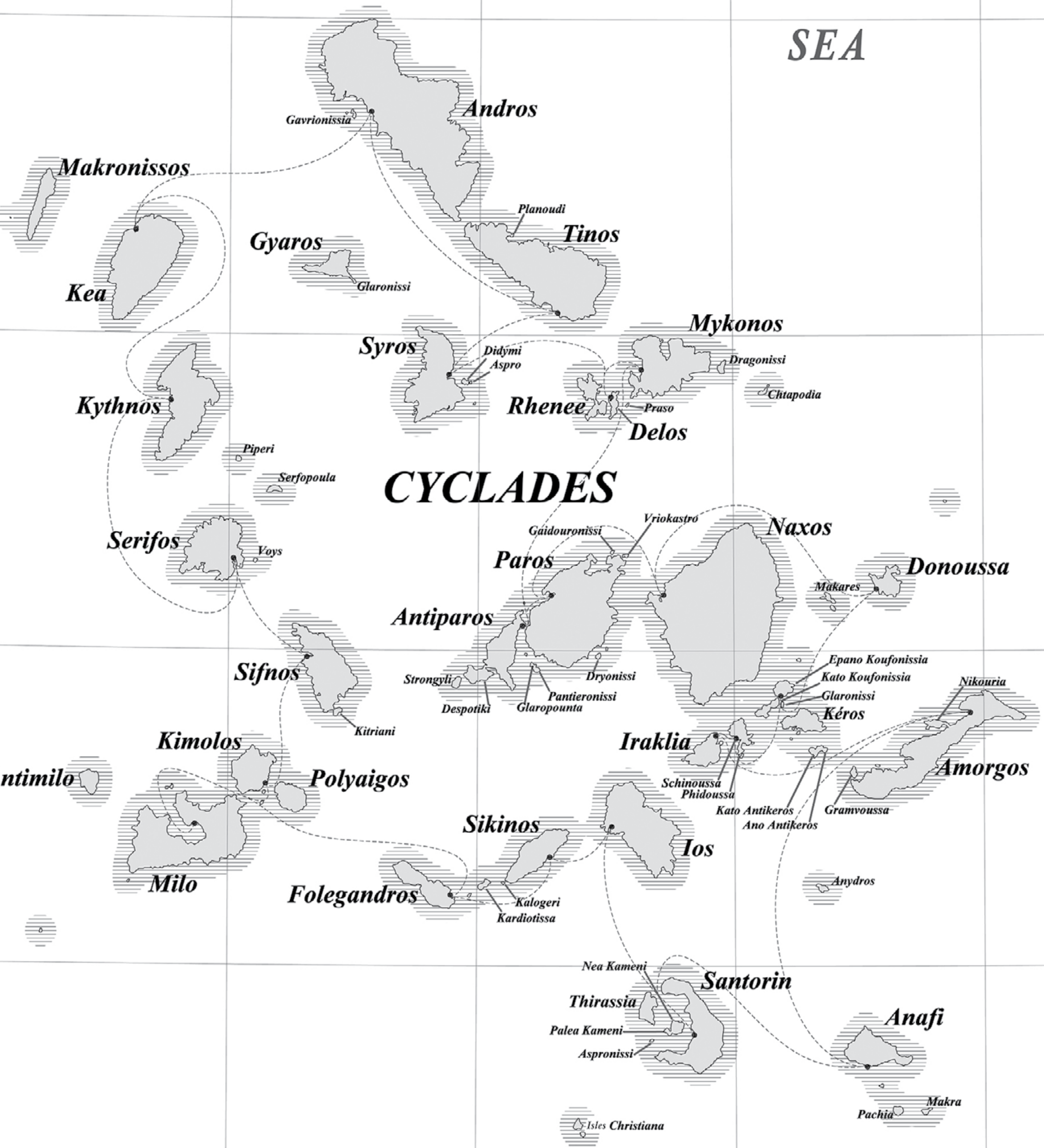
Το πλοίο που επιλέχθηκε για επανάχρηση με τη συμβολή ναυπηγών είναι το Ισπανικό ωκεανογραφικό Hesperides (πιν.6), κυρίως λόγω της εξαιρετικής του ικανότητας πλεύσης σε ανοικτές θάλασσες, την ευστάθειά του και τις δυνατότητες ελιγμών σε περιορισμένο χώρο. Επίσης έχει ένα ιδεατό μέγεθος(μήκος, πλάτος, βύθισμα) τόσο για τα λιμάνια που θα το φιλοξενήσουν όσο και για το θέατρο που θα φιλοξενεί στο εσωτερικό του. Τέλος έχει μια ιδιαίτερη ογκοπλασία, την οποία εξ’ αρχής θεωρήσαμε ενδιαφέρουσα και η οποία, έχοντας την υπερκατασκευή κεντρικά ευνοούσε τον τριμερή διαχωρισμό του σε φουαγιέ-θέατρο-κατοικία θιάσου που αποτελούν και τις κύριες ενότητες χρήσεων της λύσης μας(πιν.6).

Η σύνθεση μας βασίστηκε σε μία πρωταρχική χειρονομία, αυτή του “σκαψίματος”(πιν.7) του κυρίως όγκου του πλοίου. Τοίχοι, καταστρώματα, διαχωριστικά και έπιπλα, που αρχικά κατακερμάτιζαν το πλοίο σε μικρούς χώρους, αφήνουν τα ίχνη τους στα τοιχώματα ενός μεγάλου, ενιαίου ανοικτού χώρου που θα φιλοξενήσει το θέατρό μας. Χρησιμοποιώντας αυτό το χώρο ως συνθετικό πυρήνα, οι υπόλοιποι χώροι της λύσης θα επιχειρήσουν να τον αναδείξουν και τον τροφοδοτούν(πιν.8). Με την είσοδό τους από το λιμάνι, οι θεατές θα βρεθούν σε ένα μεγάλο σχετικά αδιαμόρφωτο χώρο στην πρύμνη του πλοίου, ο οποίος έχει χαρακτήρα αστικής πλατείας και επιχειρεί να τους συγκεντρώσει και να τους βάλει στο κλίμα του πλοίου. Στη συνέχεια θα κινηθούν στο ημιυπαίθριο φουαγιέ, το οποίο έχει πολλές δυνατότητες διαμόρφωσης, ανάλογα με την παράσταση και το οποίο πλέον τους υποβάλλει στην ατμόσφαιρα του θεάτρου και του ίδιου του έργου. Θα ακολουθήσει μια απότομη μετάβαση, μέσα από ένα στενό πέρασμα, στον ανοικτό χώρο του θεάτρου, μια κίνηση που επιχειρεί να προκαλέσει έκπληξη και δέος στους θεατές. Πίσω από το χώρο του θεάτρου, και προς την πλώρη του πλοίου βρίσκονται οι καμπίνες και οι κοινόχρηστοι χώροι πλήρωματος και θιάσου. Το πλήρωμα, απαραίτητο για την λειτουργία του πλοίου, κατοικεί στο μπροστινό κατακόρυφο κομμάτι της υπερκατασκευής, το οποίο στεγάζεται από τη γέφυρα και τον καπετάνιο. Η πλώρη του πλοίου αποκτά μια κοιλότητα, ένα αίθριο με ένα μικρό αμφιθέατρο για πρόβες που συγκεντρώνει την καθημερινή ζωή του θιάσου μέσα στο πλοίο και κάτω από τη σκιά ενός δέντρου. ●

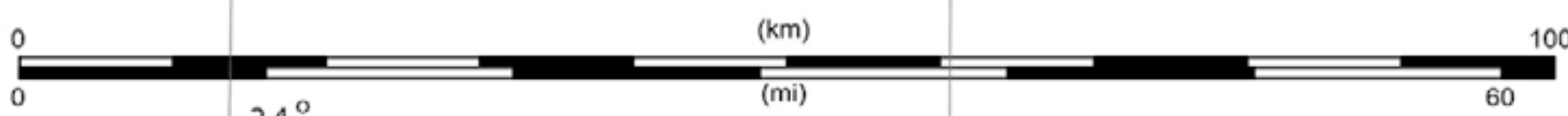
1. Συλλογικό Έργο, “Το Αιγαίο, μια διάσπαρτη Πόλη”, 10η Διεθνής Έκθεση Αρχιτεκτονικής Μπιενάλε Βενετίας: Ελληνική Συμμετοχή, Futura, 2006
2. Ομοίως

AEGEAN SEA

CYCLADES

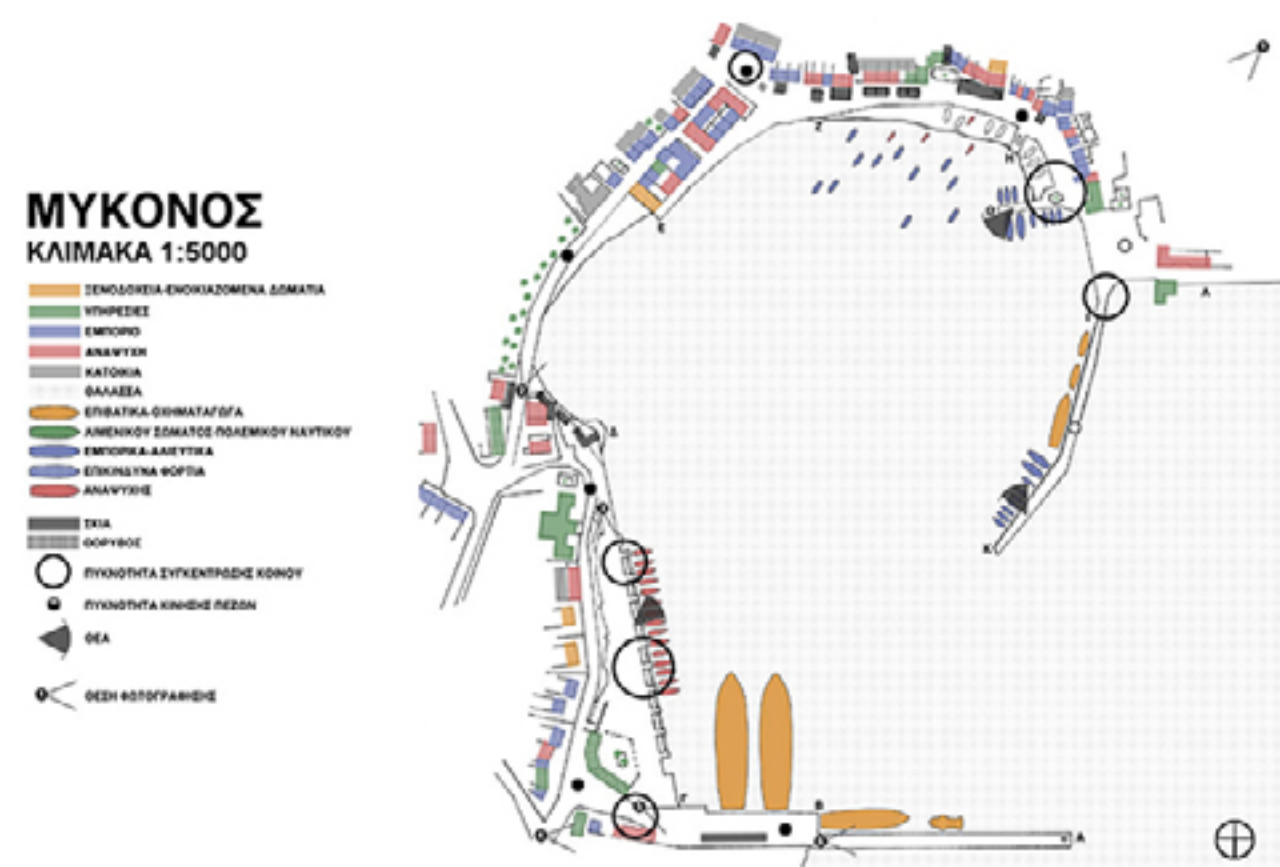
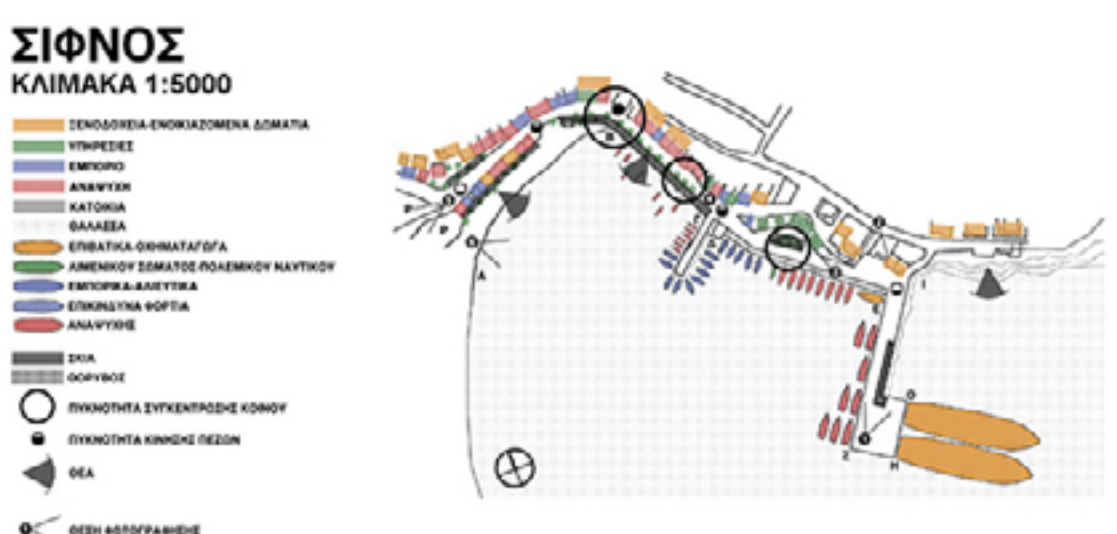
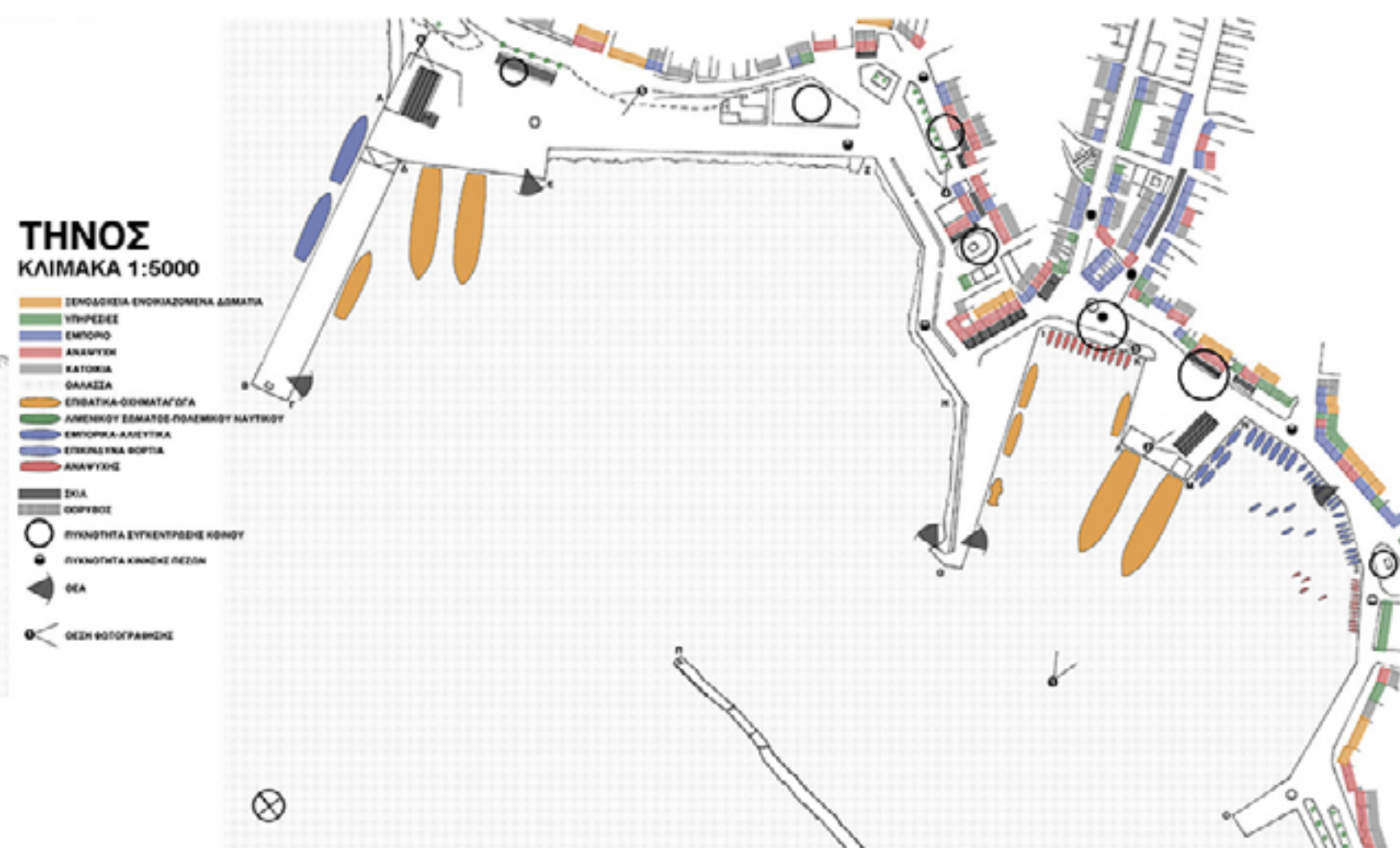
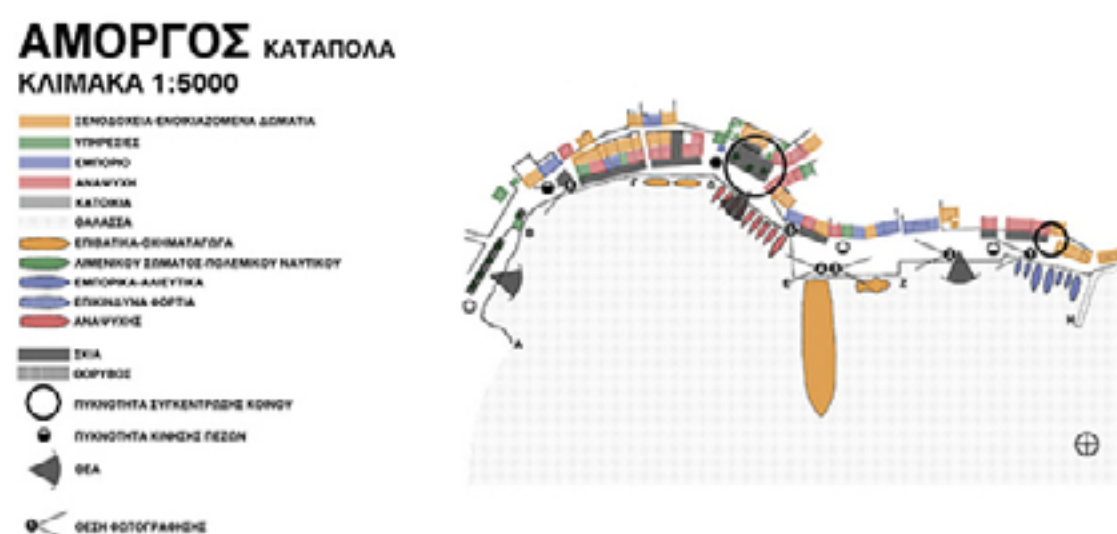
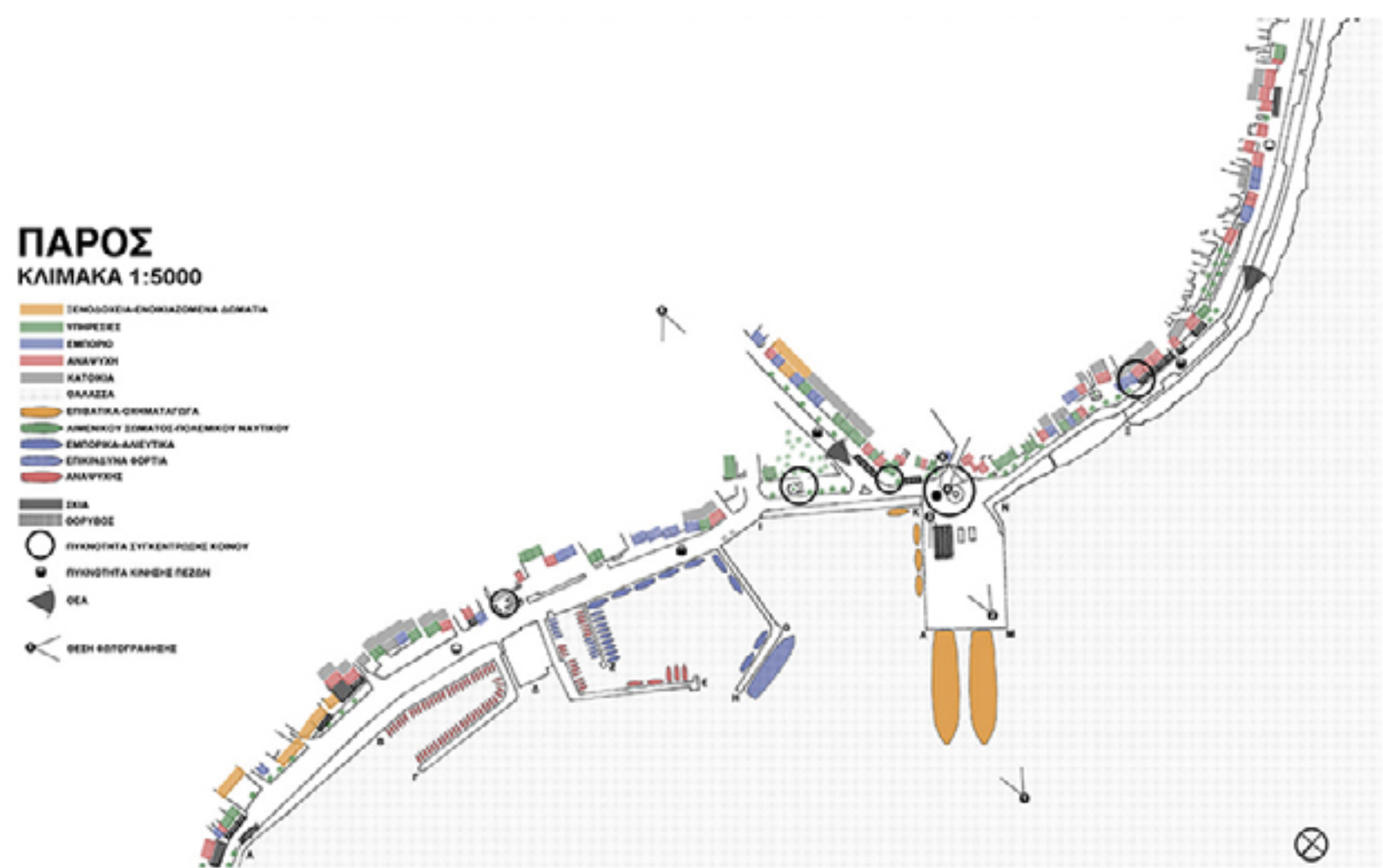
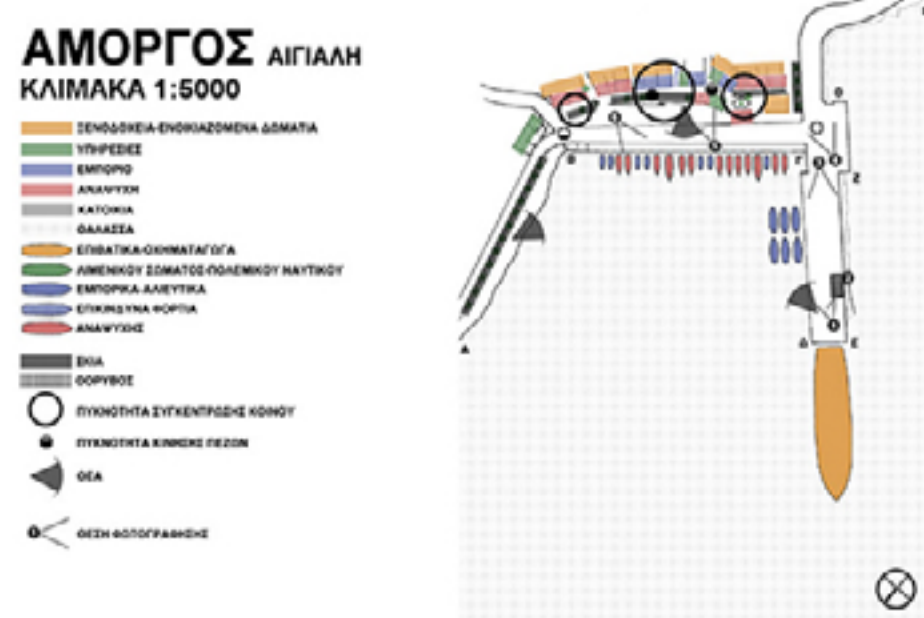
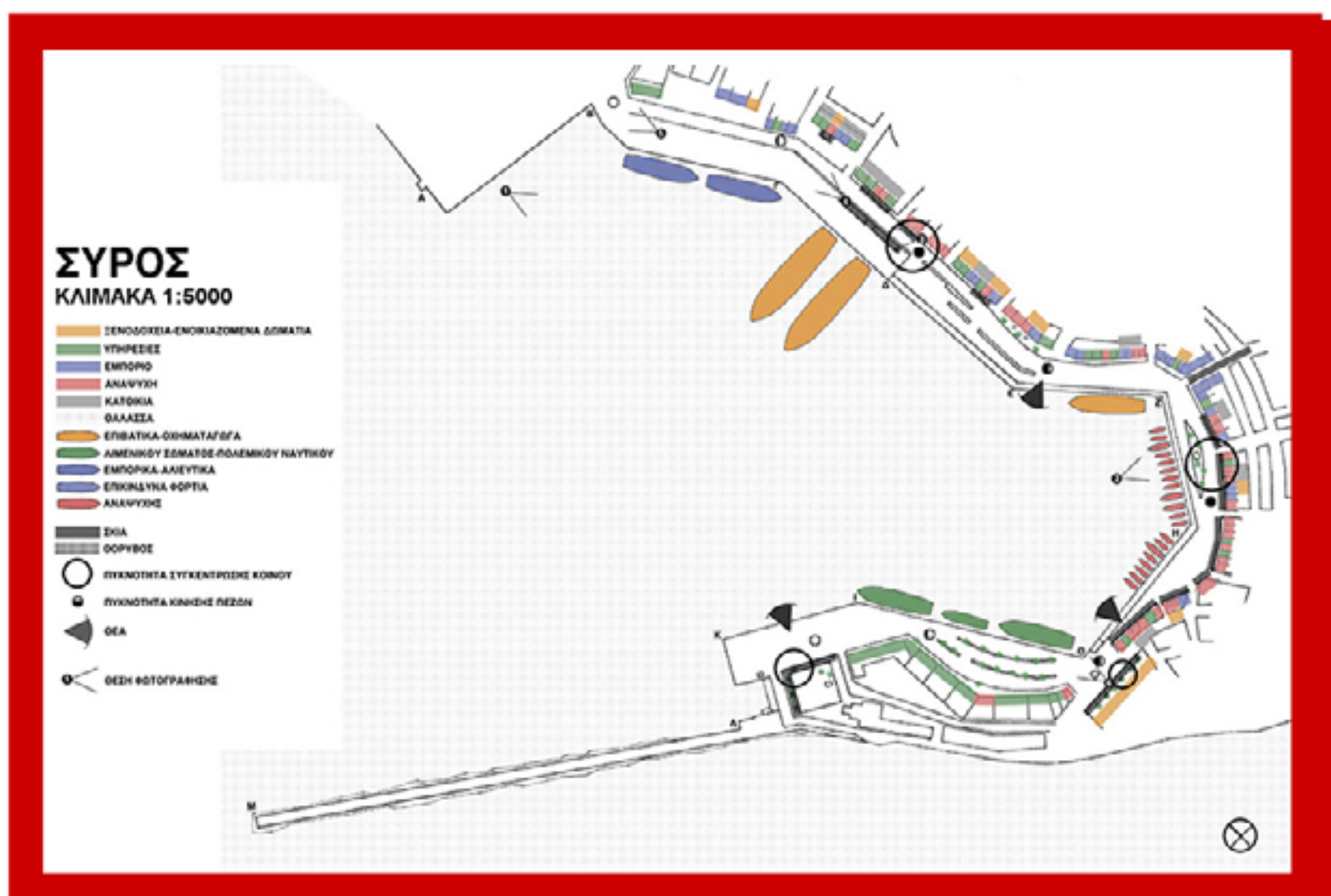

MEDITERRANEAN SEA

02. Περίπλους Κυκλάδων
Προτεινόμενη Διαδρομή

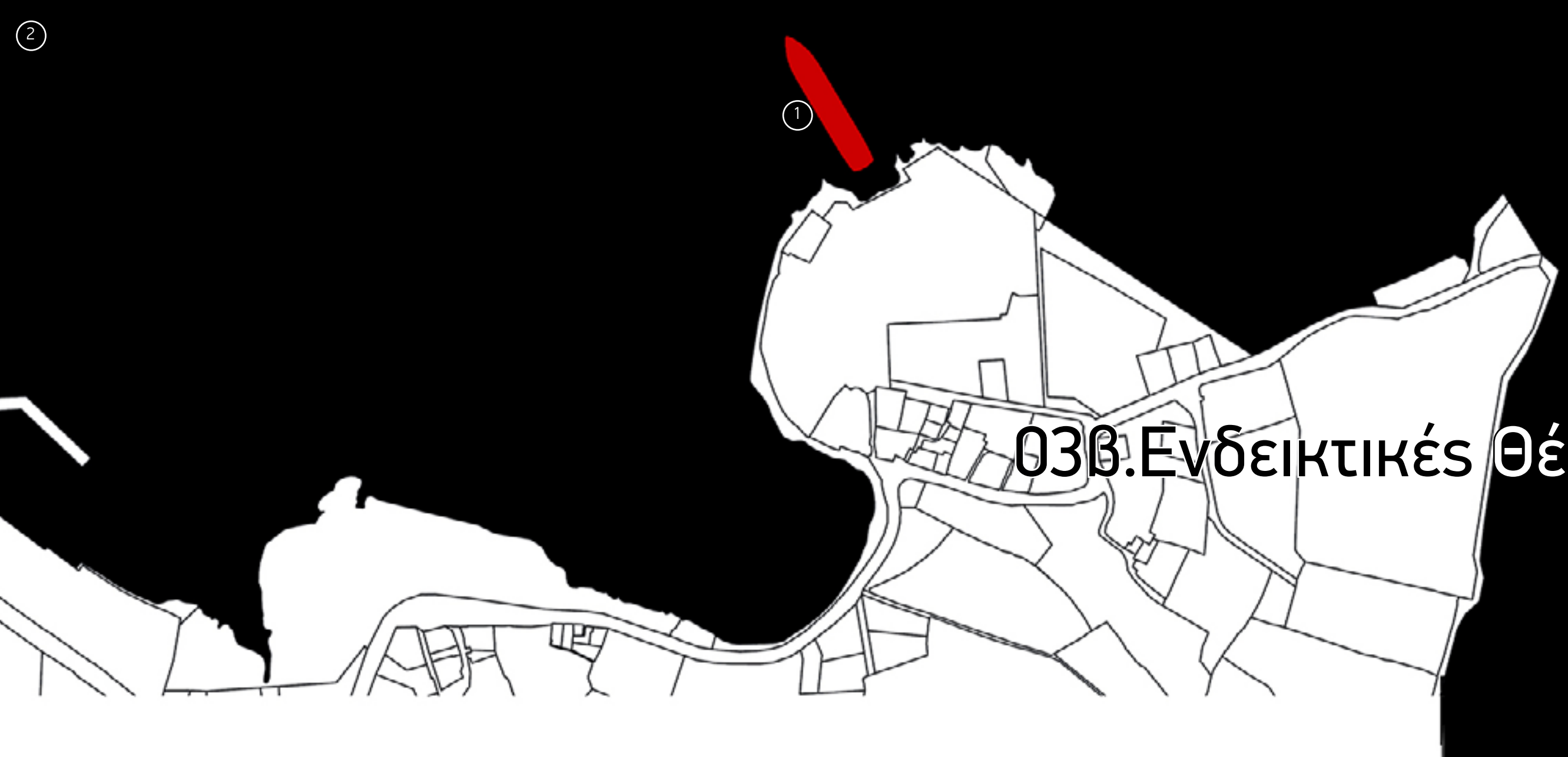

03α. Διαγράμματα Λιμανιών των Κυκλάδων Κλίμακα 1:5000

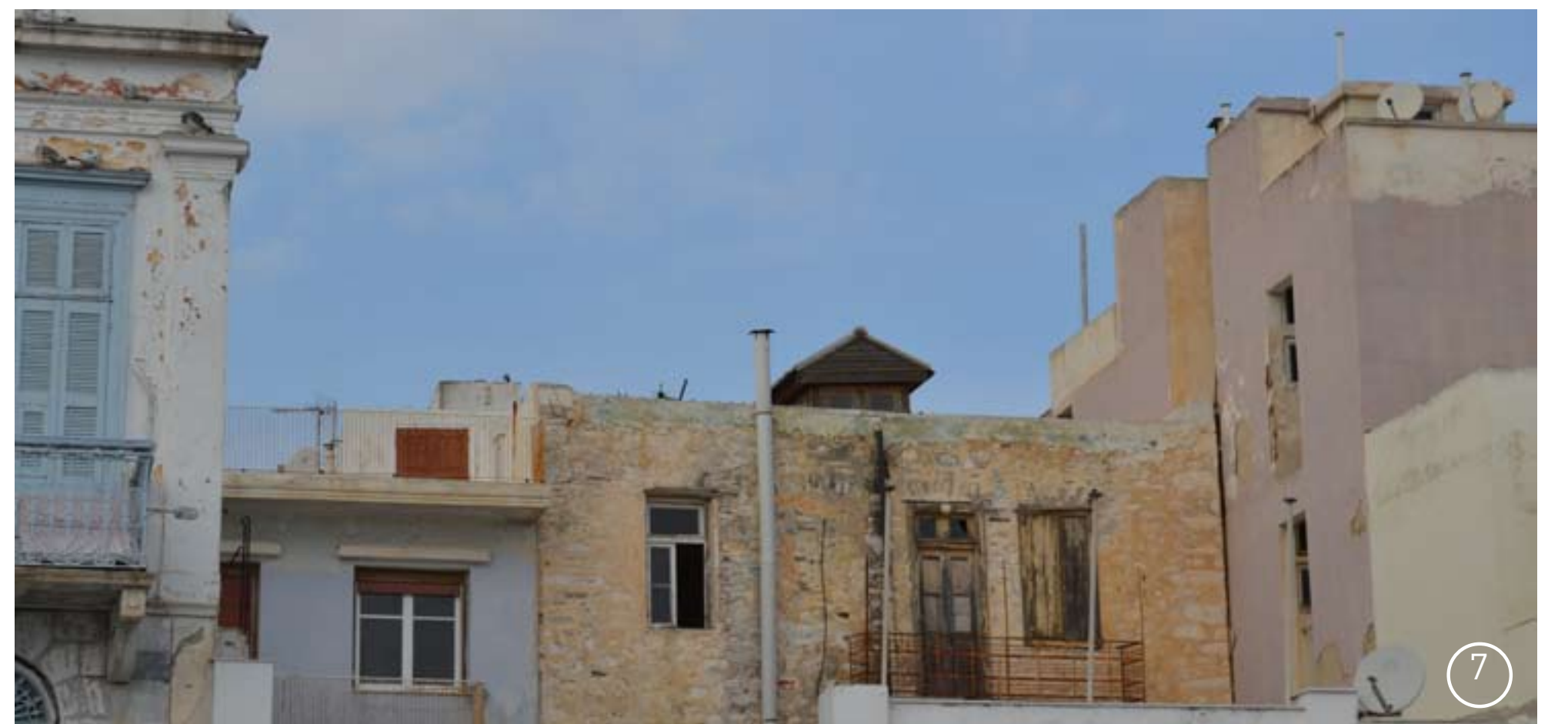
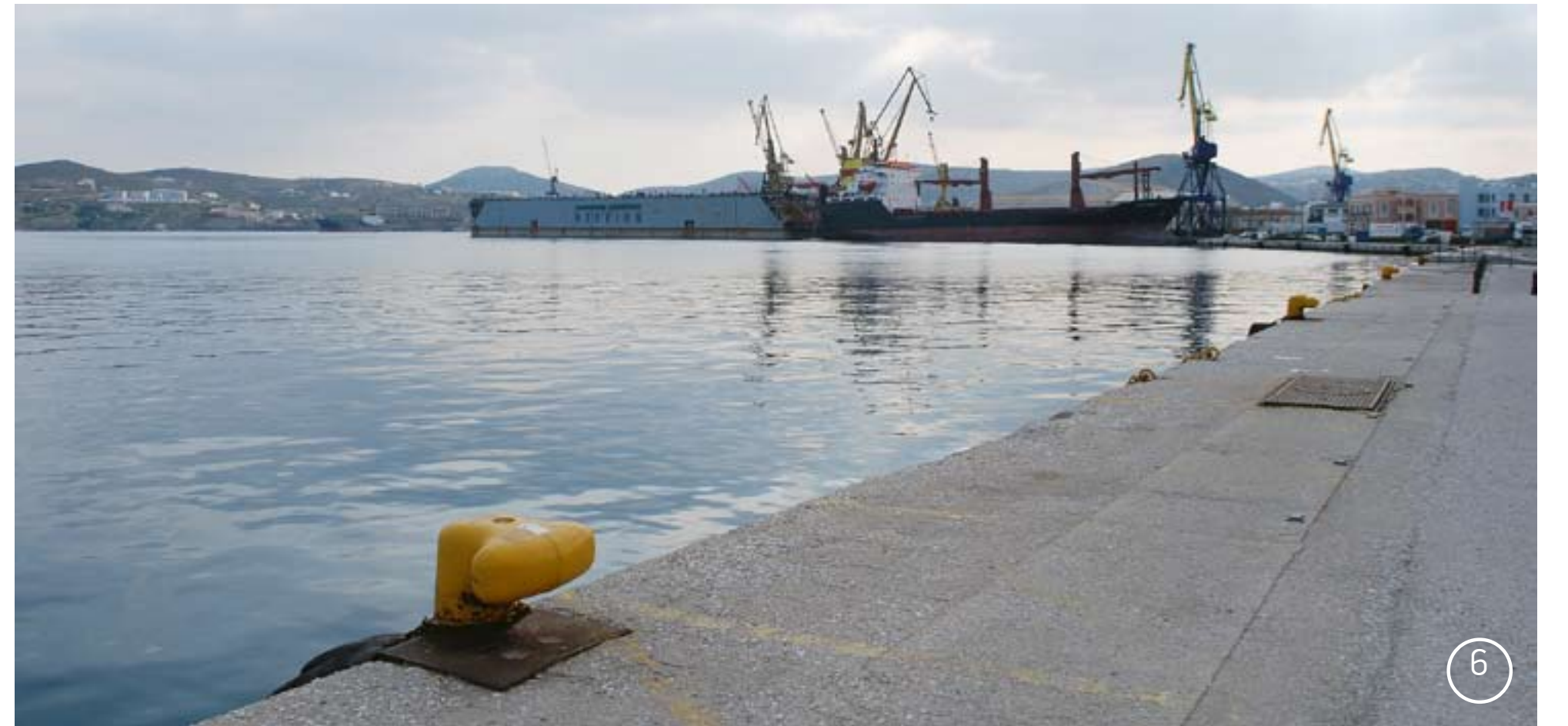
πηγή:

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΙΜΕΝΟΣ ΒΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΟΛΘ Α.Ε. ΟΛΙΓΟΣ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗΣ ΕΠΙΒΑΤΙΚΩΝ ΑΙΜΕΝΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΜΕΛΕΤΗΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ Δ. Α. ΦΑΤΟΥΡΟΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΟΜΟΤΙΜΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΑΠΘ ΕΠΙΠΤΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΟΜΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΟΛΘ Α. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΜΕΛΕΤΗΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ Δ. Α. ΦΑΤΟΥΡΟΣ Α. ΛΑΔΑ Λ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ Α. ΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ΚΟΤΖΙΑ Κ. ΦΙΛΟΣΕΝΙΔΟΥ ΧΡ. ΒΟΥΜΒΟΥΡΑΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ Δ. ΓΚΙΚΑΣ Φ. ΧΑΤΖΗΓΩΓΑ ΑΙΜΕΝΟΛΟΓΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ Χ.Γ. ΚΟΥΤΙΤΑΣ Σ. ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΙΣΑΒΒΙΔΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΛΟΓΟΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΟΛΟΓΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ Μ. ΠΙΤΣΙΑΒΑ-ΛΑΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ Α. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

03β. Ενδεικτικές Θέσεις Παραστάσεων
Ερμούπολη, Σύρου
Κλίμακα 1:2500

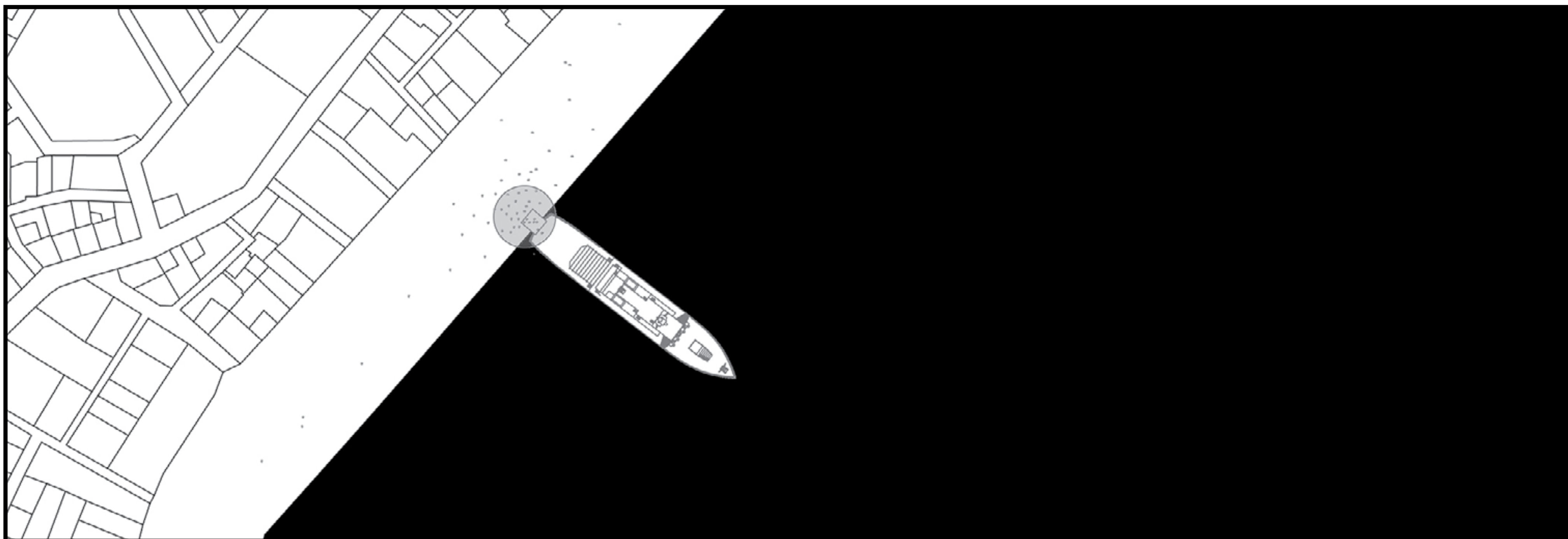

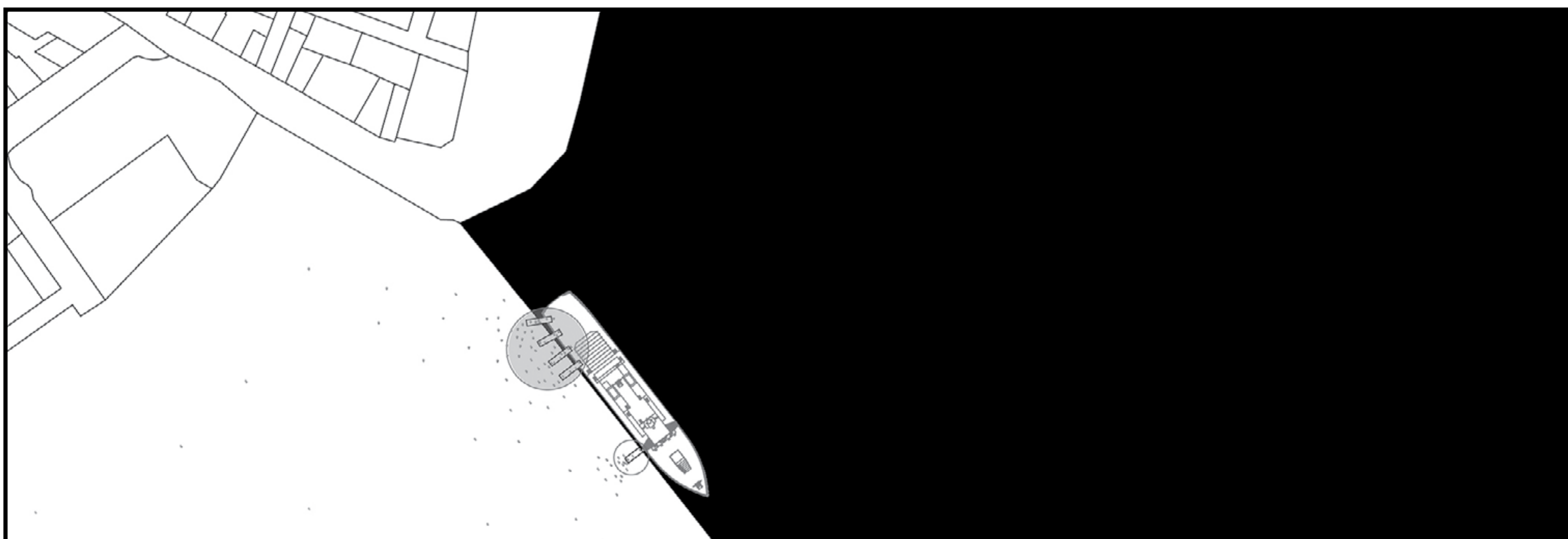
04. Ερμούπολη

Ενδεικτικές Θέσεις Προσδεσς

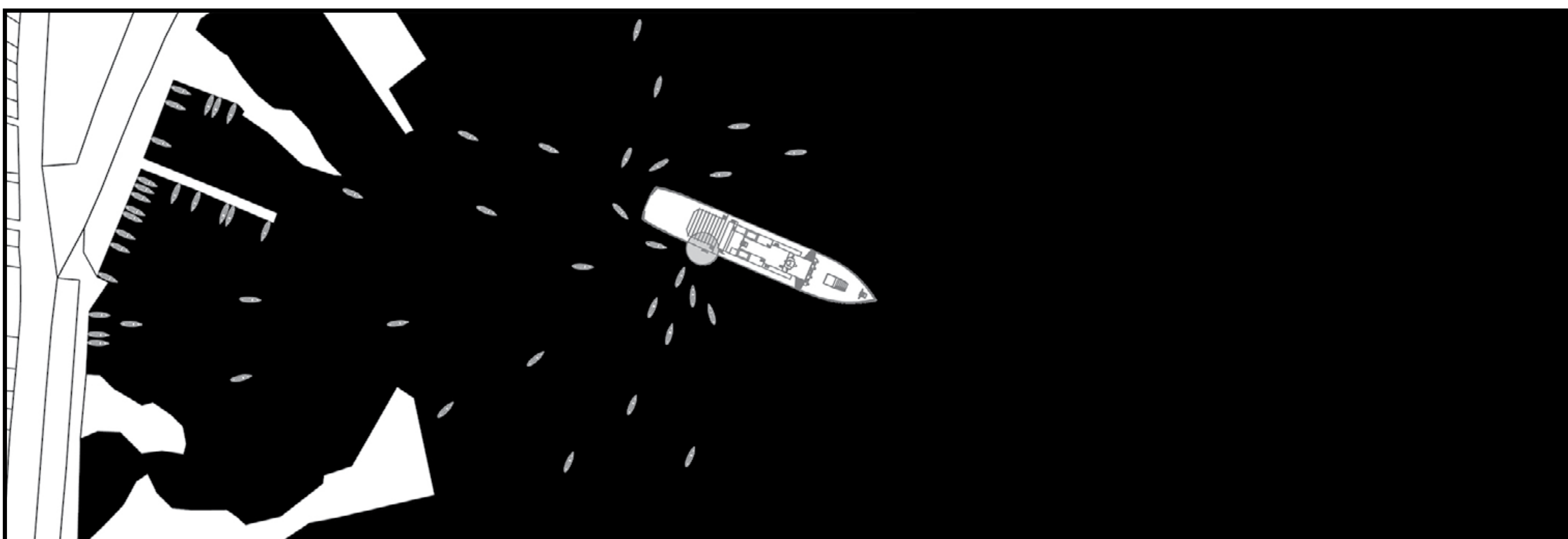

Α. ΠΡΥΜΝΟΔΕΤΗΣΗ
 Πρόσβαση μέσω ανοιγόμενης ράμπας

Β. ΠΛΑΓΙΟΔΕΤΗΣΗ
 Πρόσβαση μέσω γεφυρών

Γ. ΑΡΟΔΟΥ
 Πρόσβαση με βάρκες

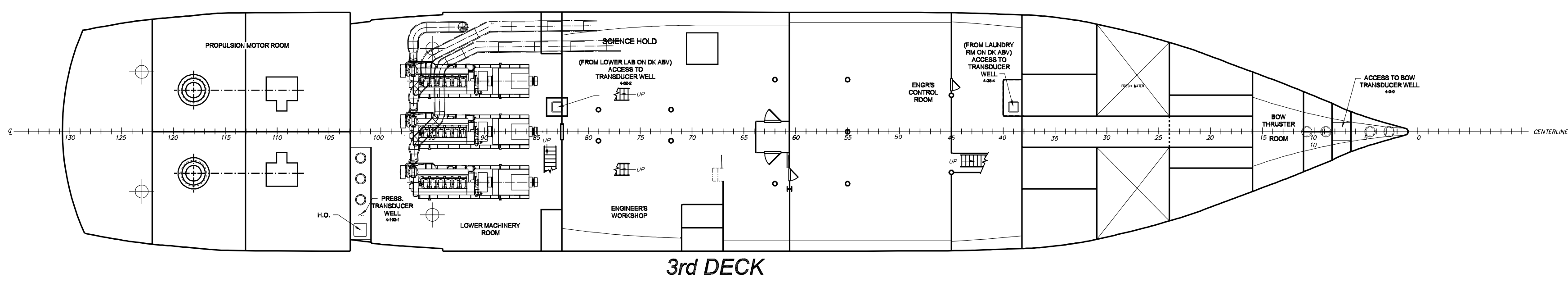
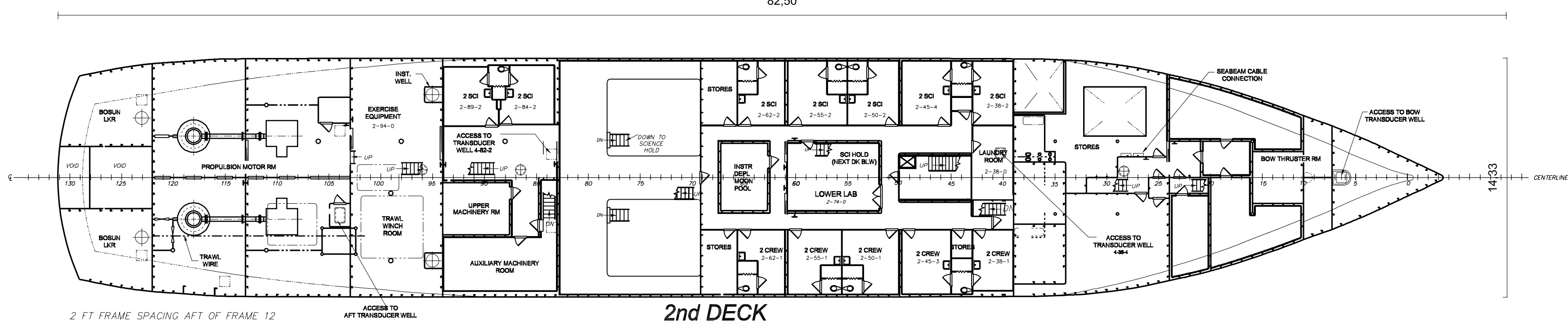
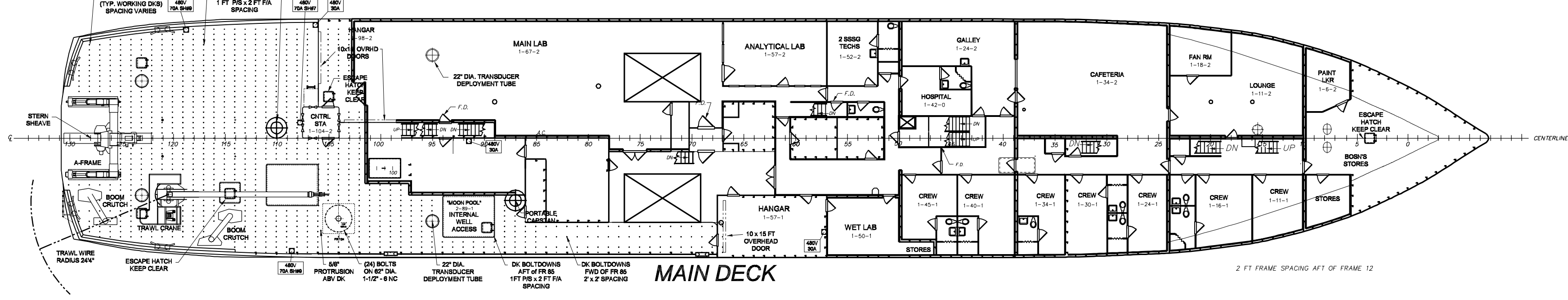
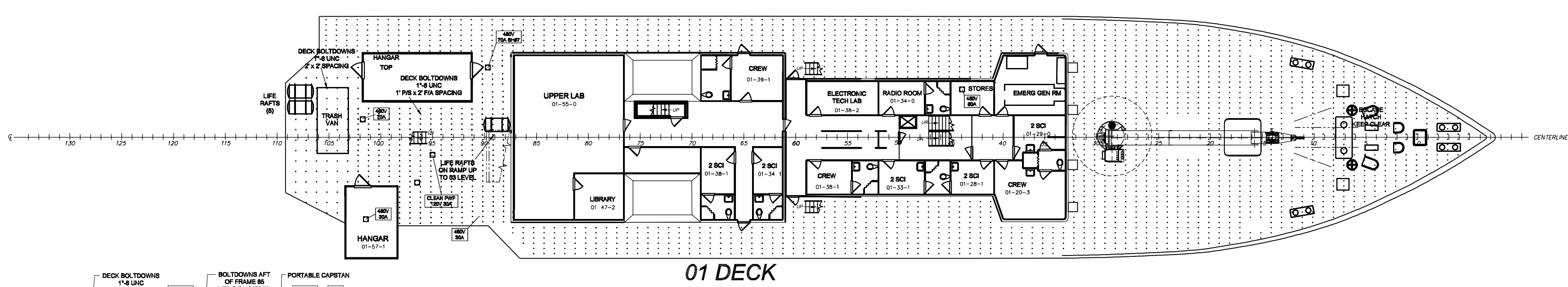
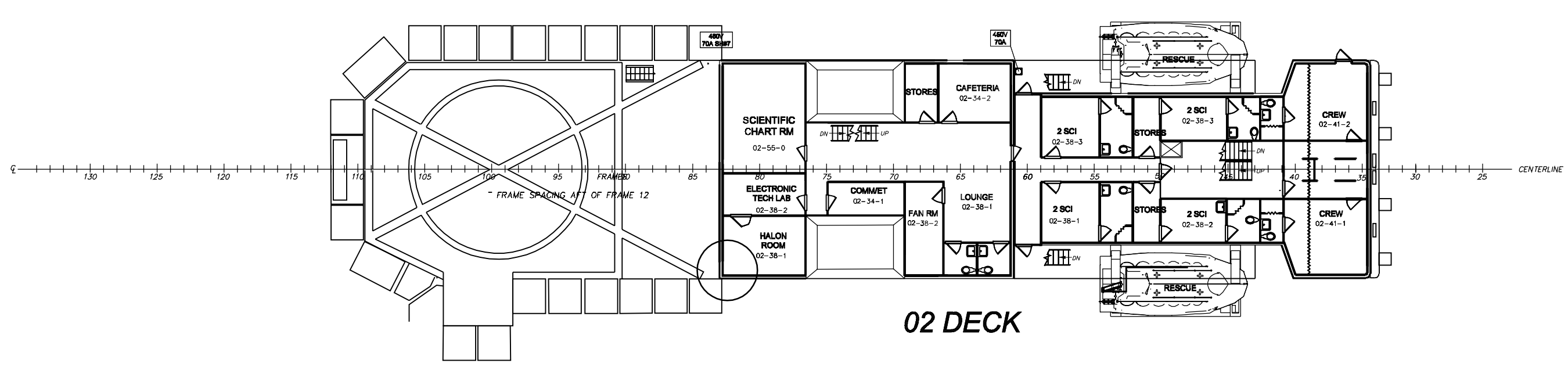
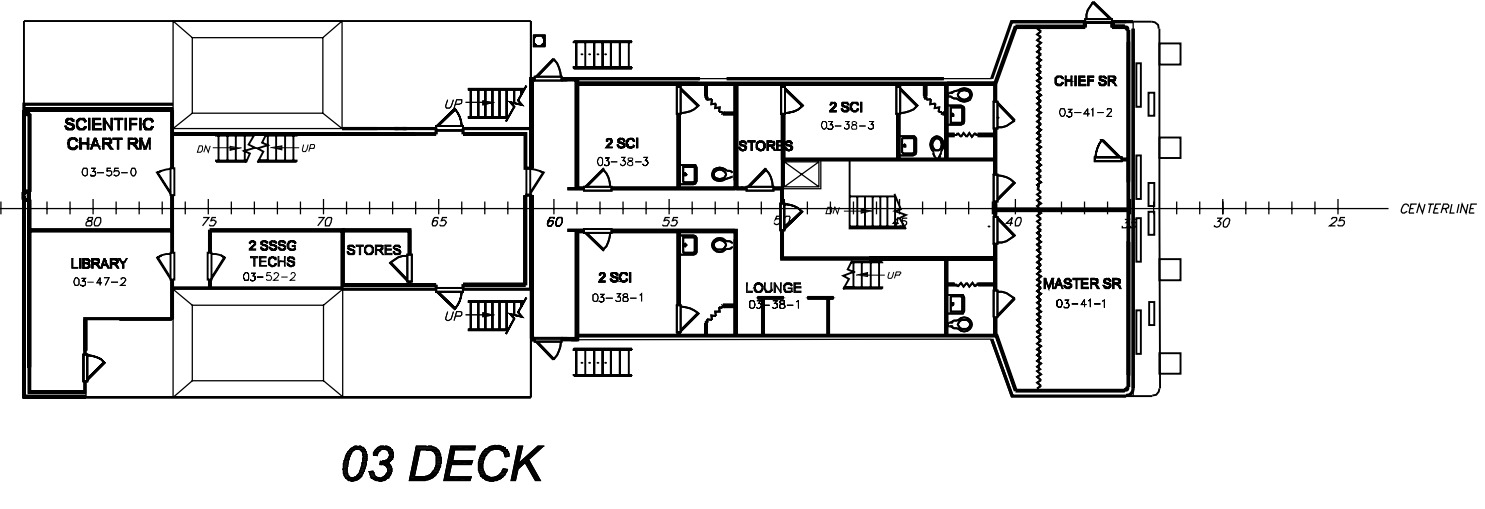
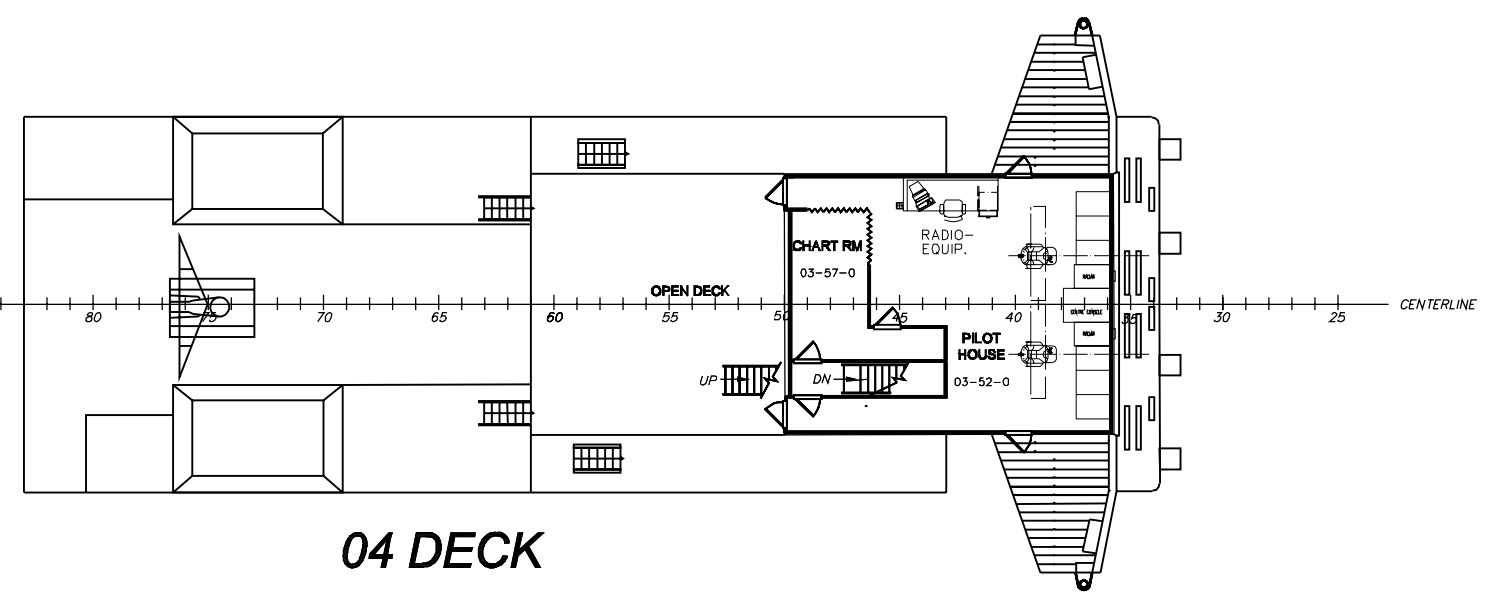
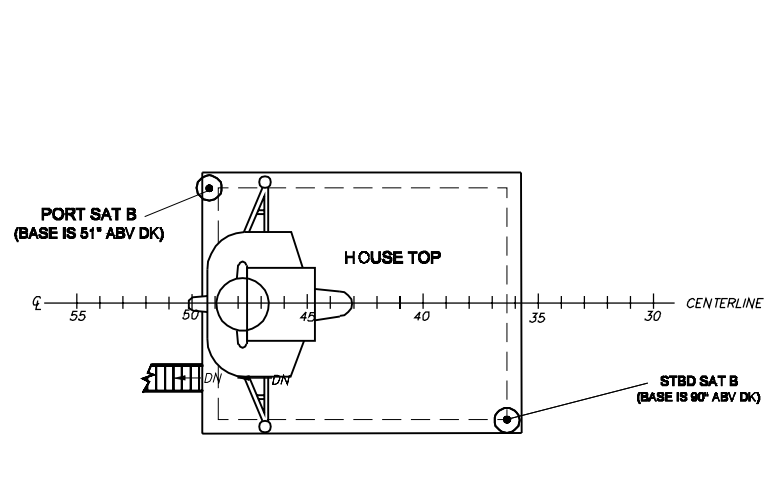
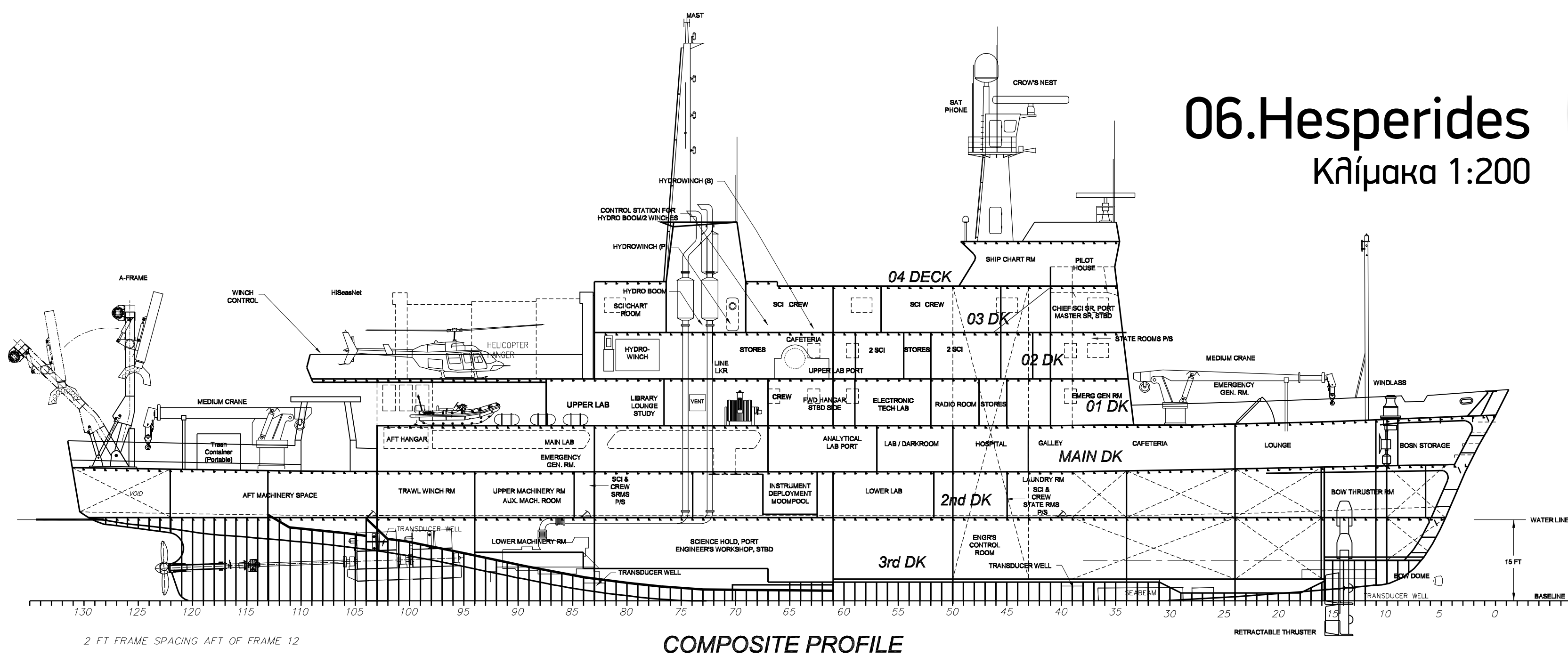

05.Σχετική Θέση Πλοίου-Λιμανιού
 Κλίμακα 1:1000

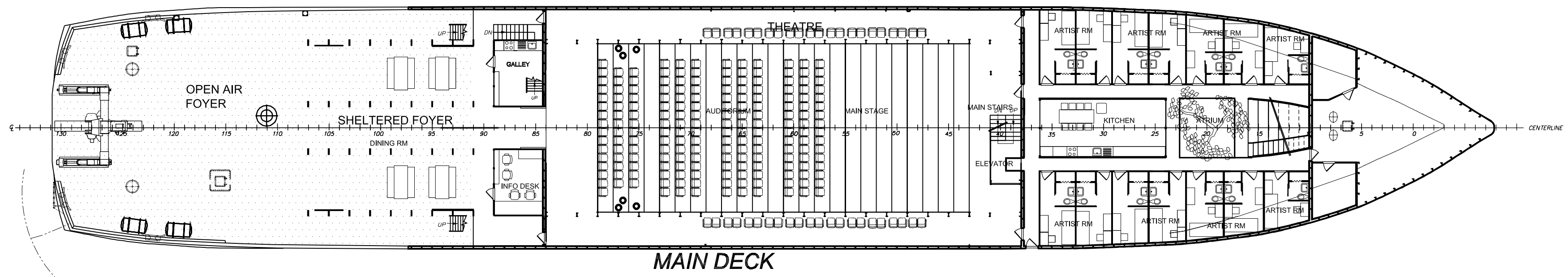
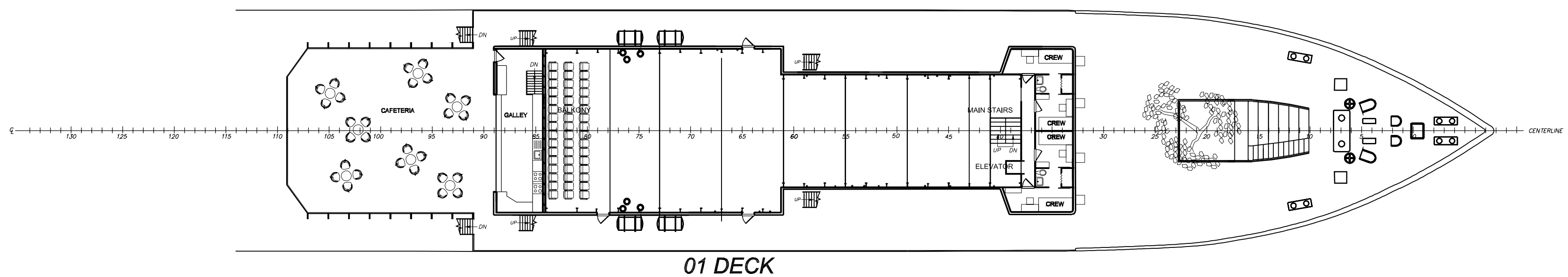
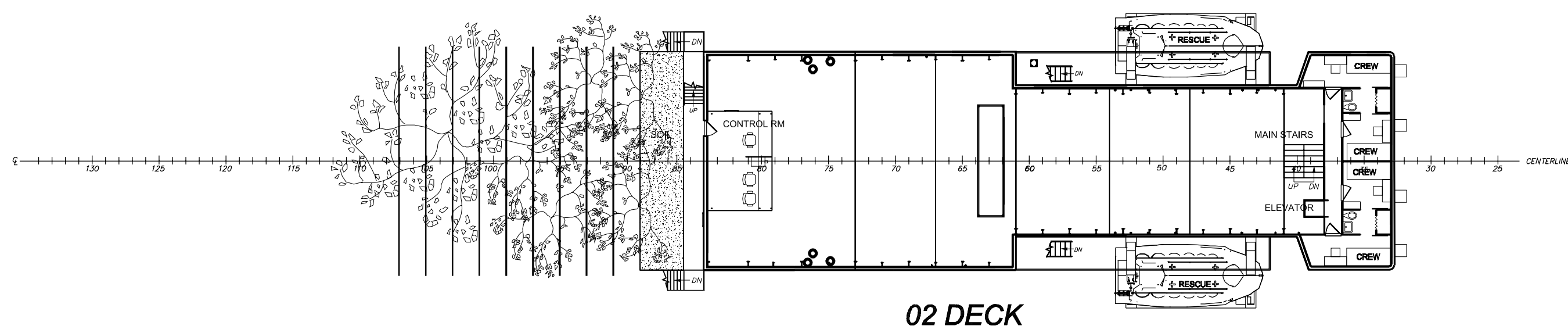
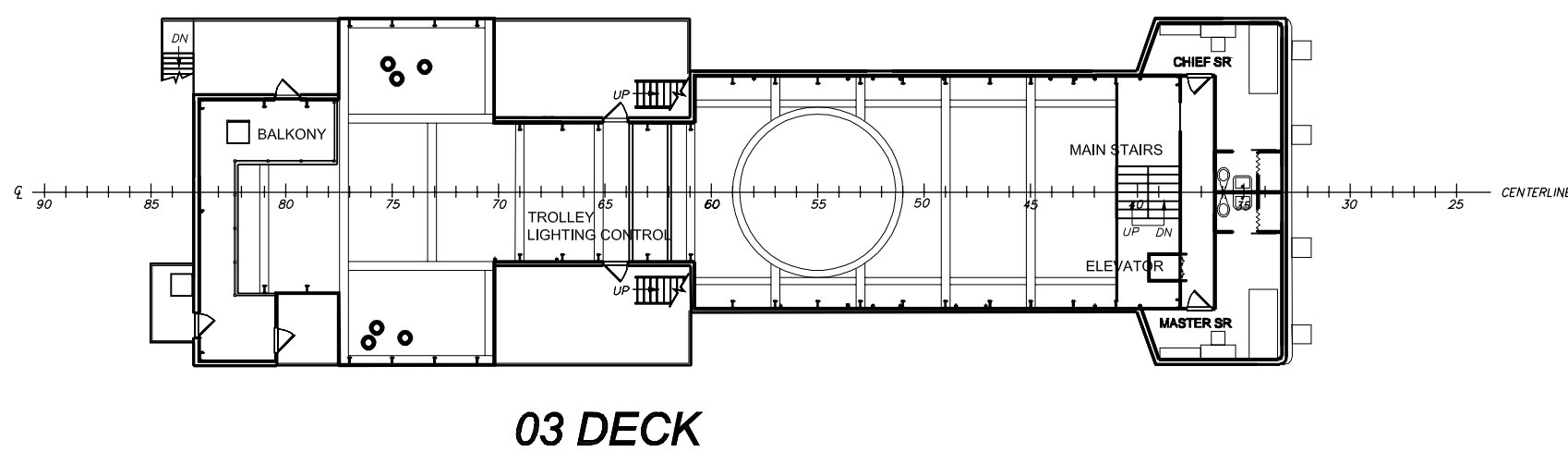
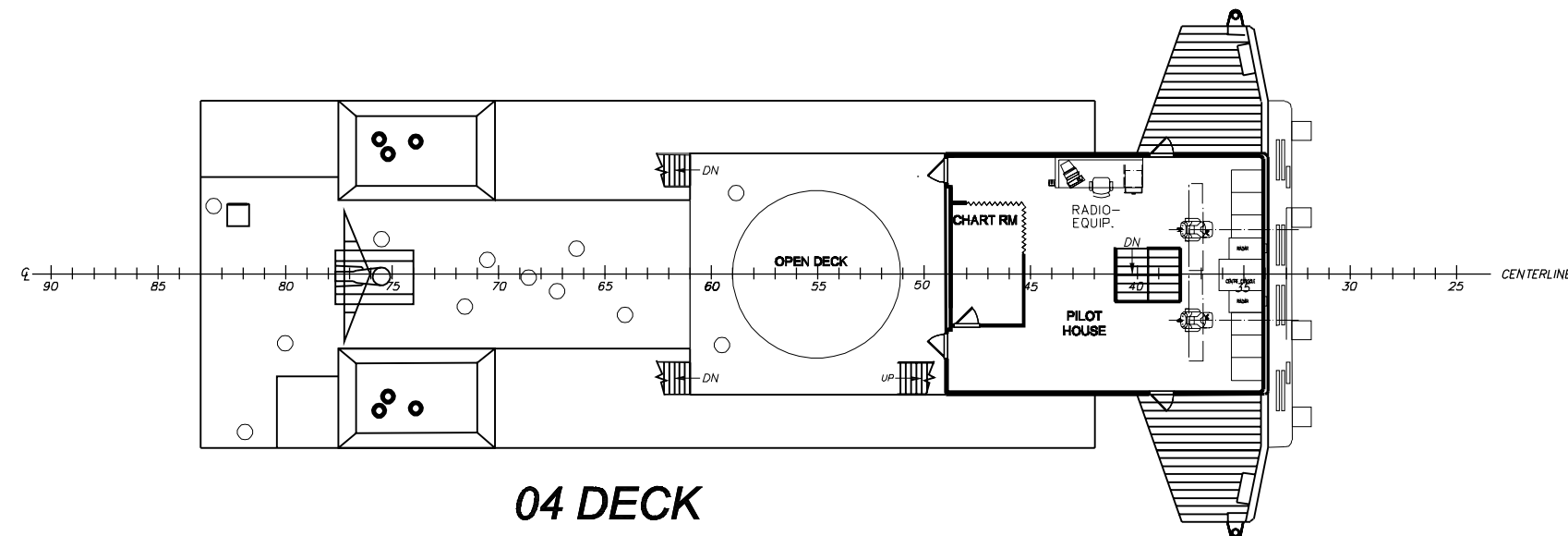
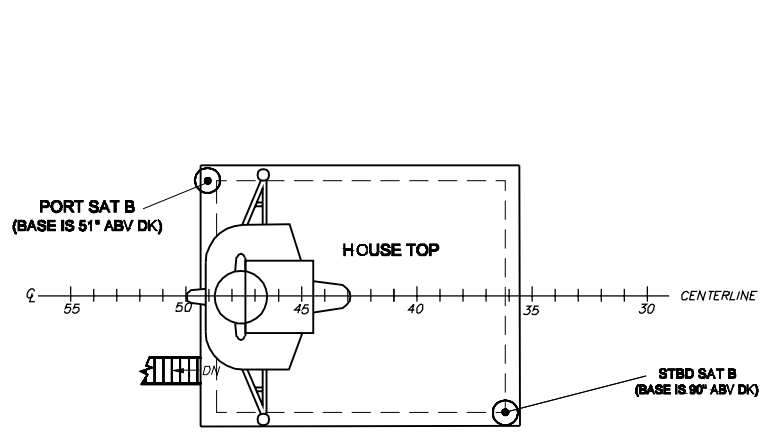
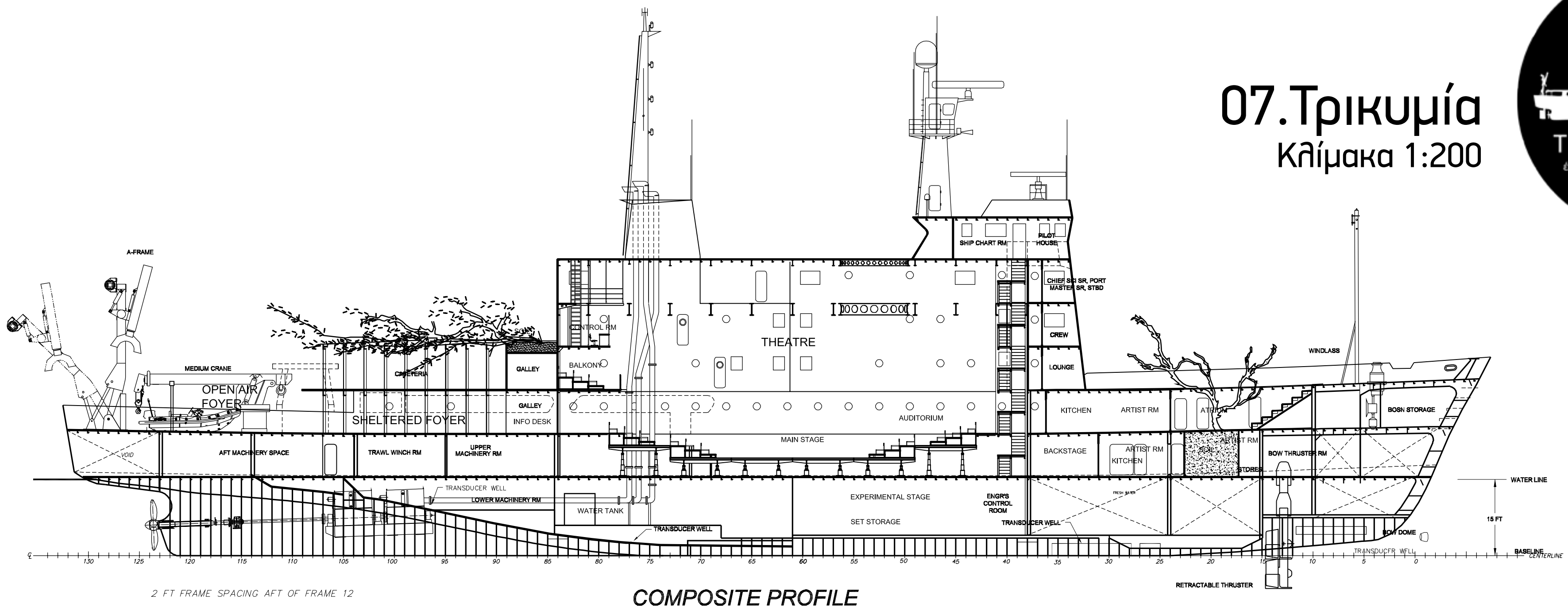
06.Hesperides

Κλίμακα 1:200

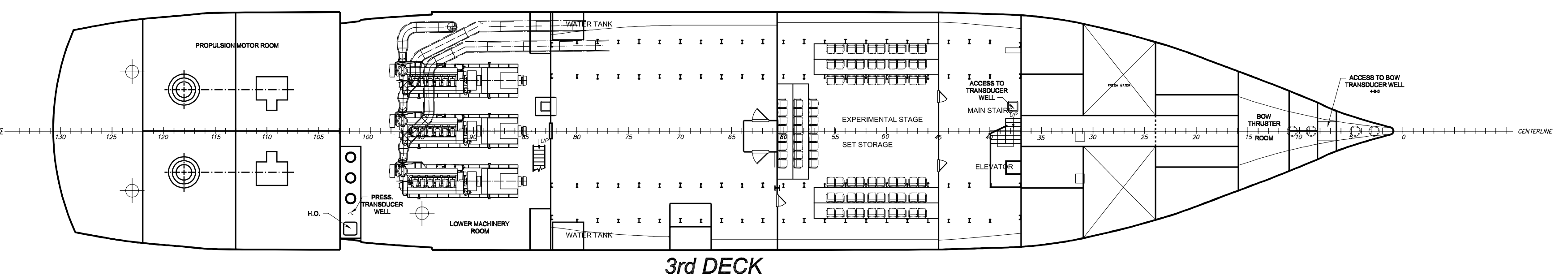
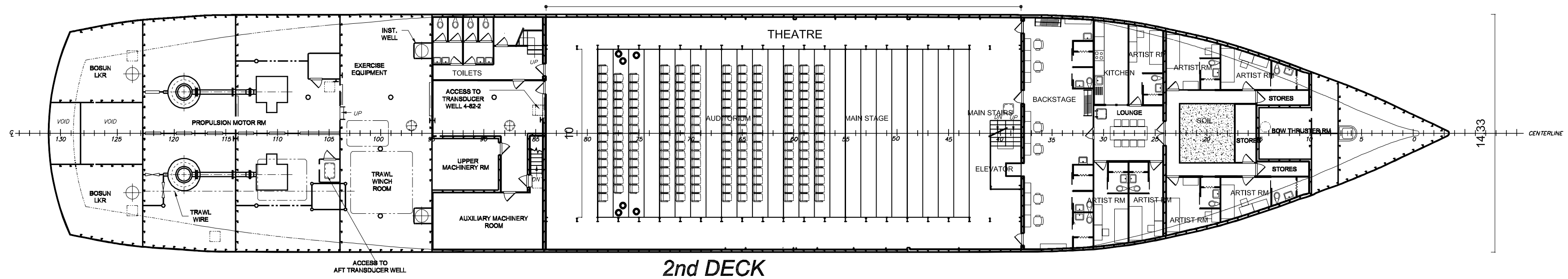
07. Τρικυμία

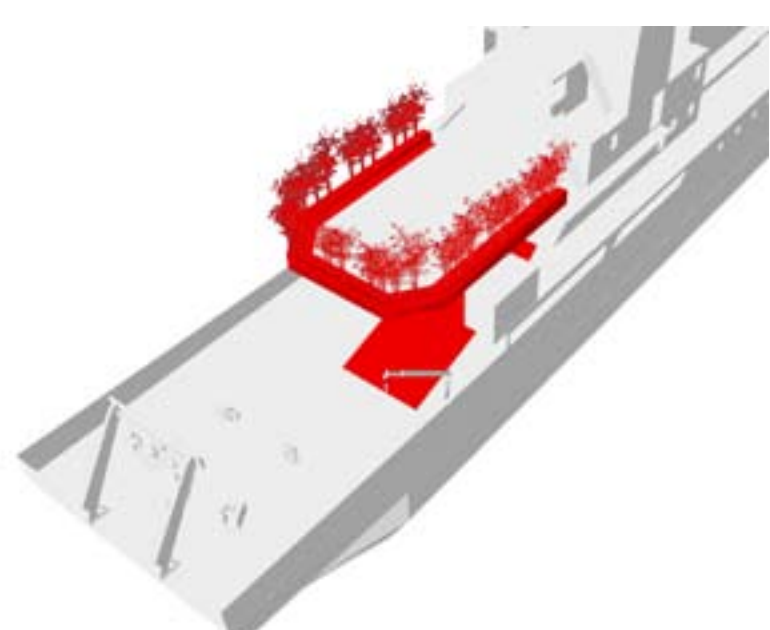
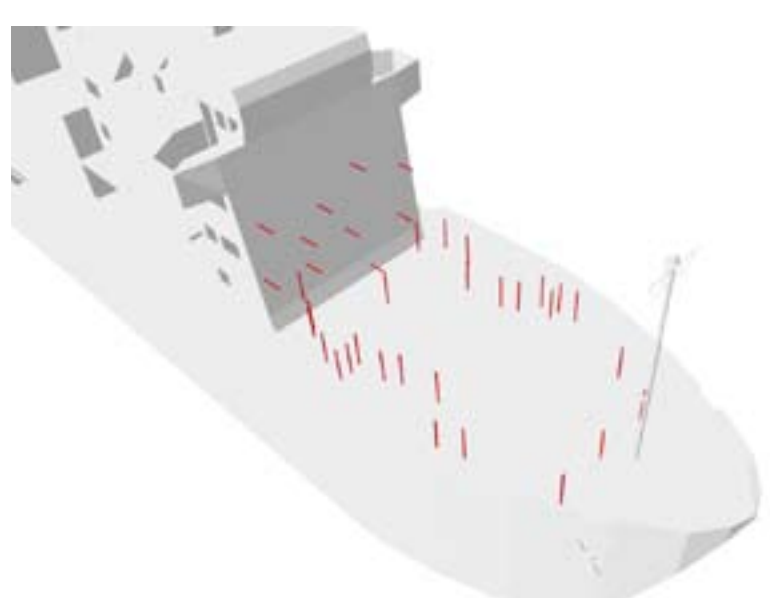
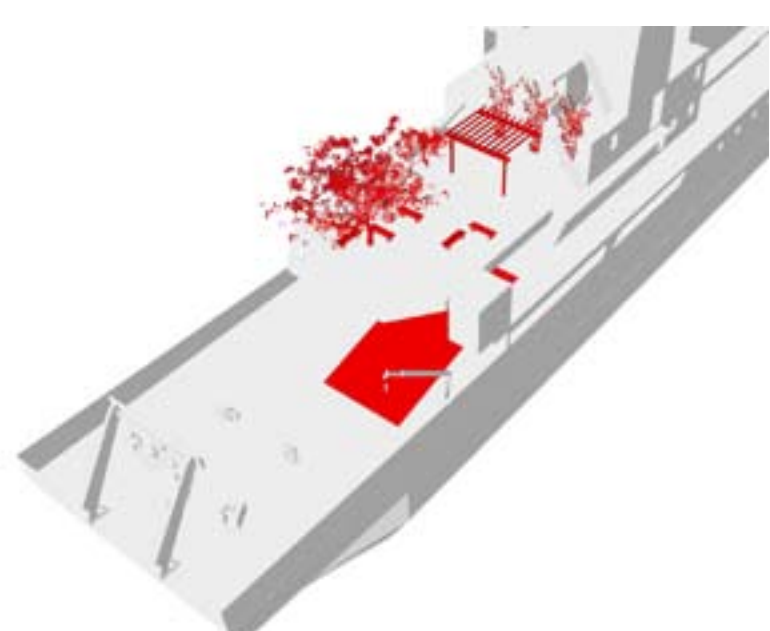
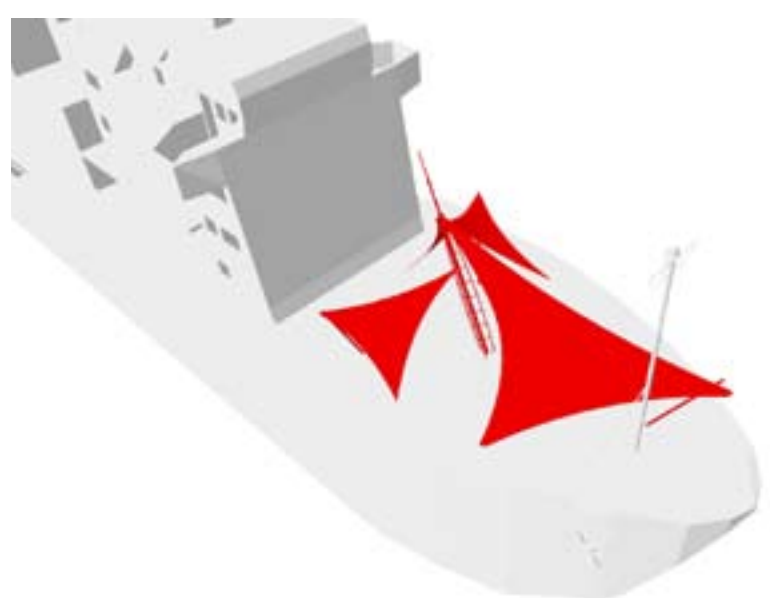
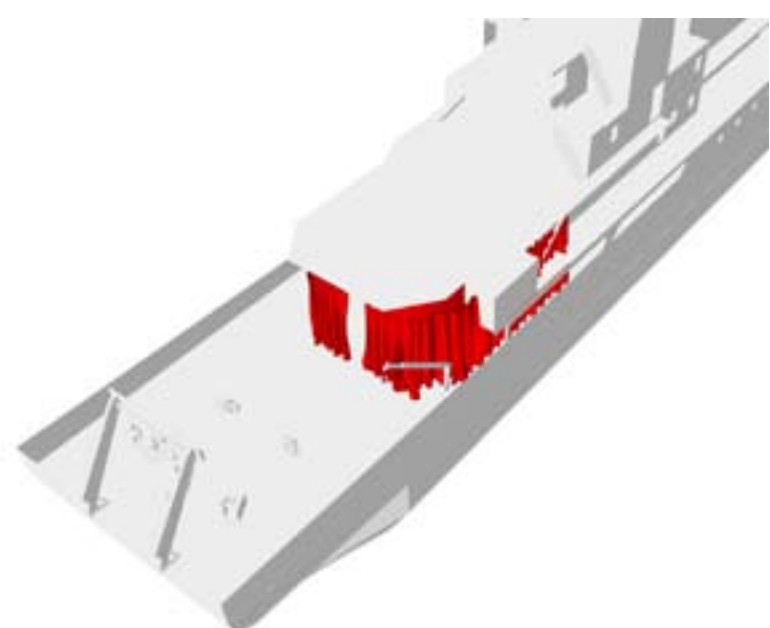
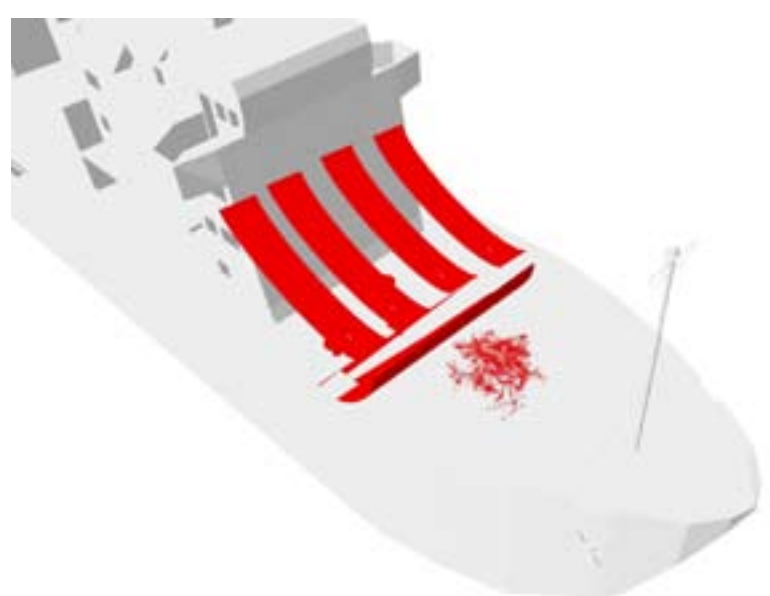
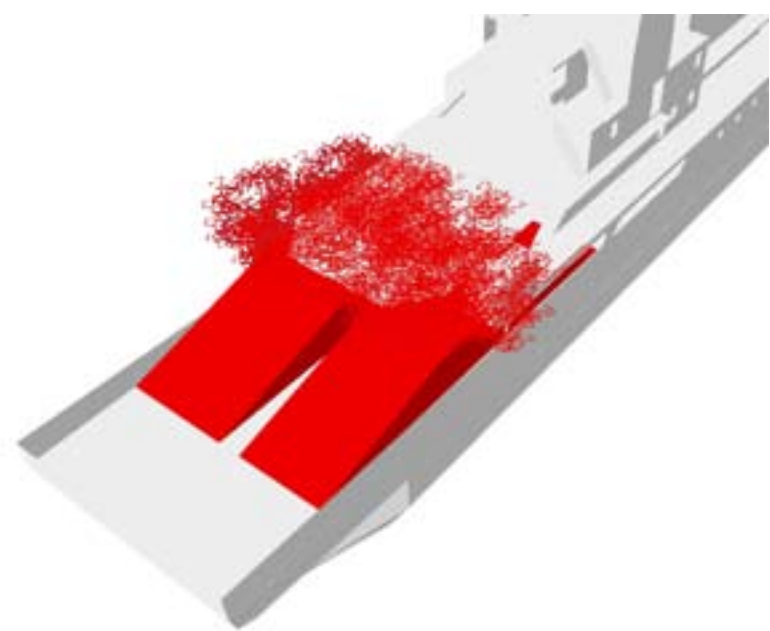
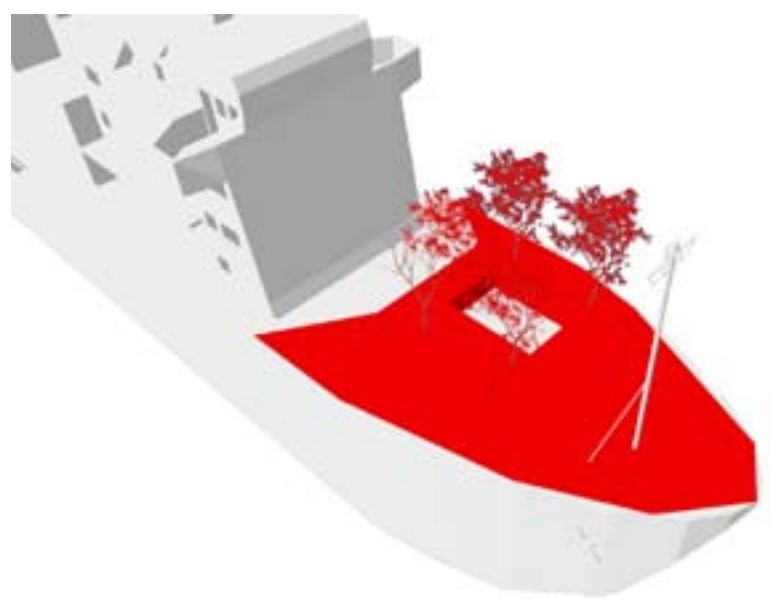
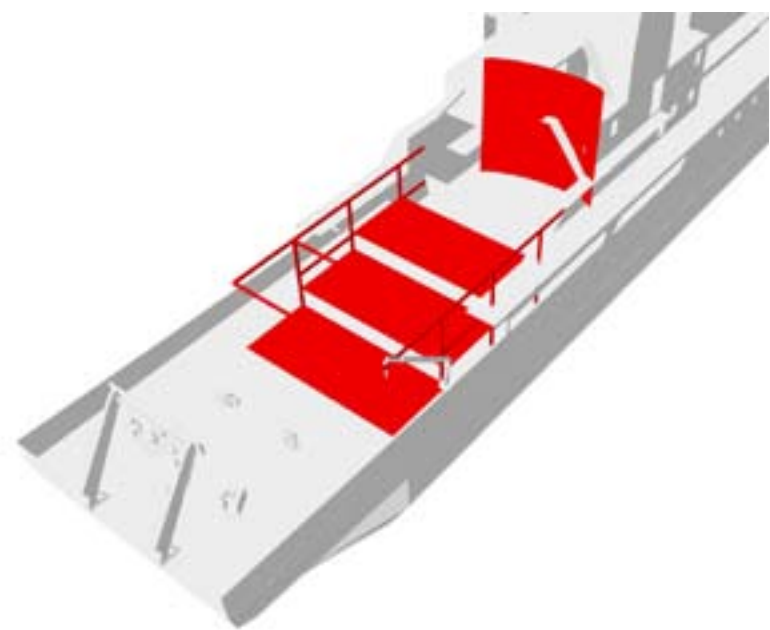
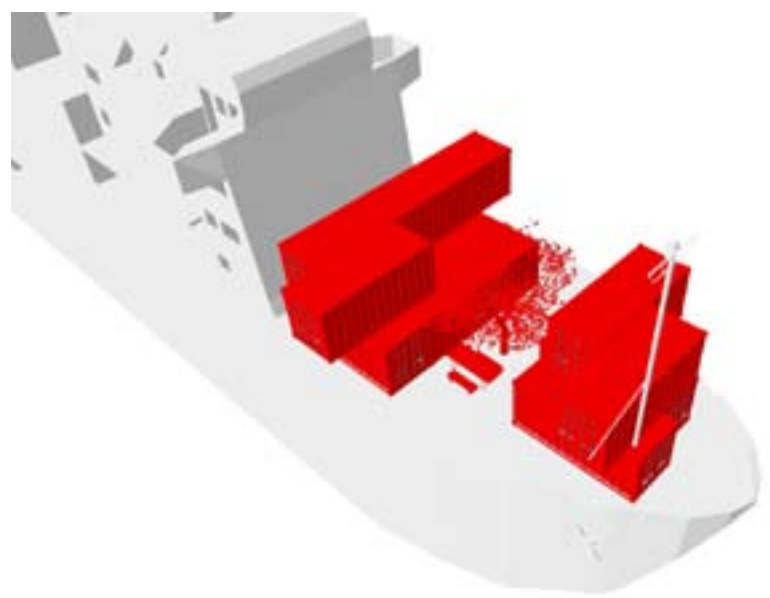
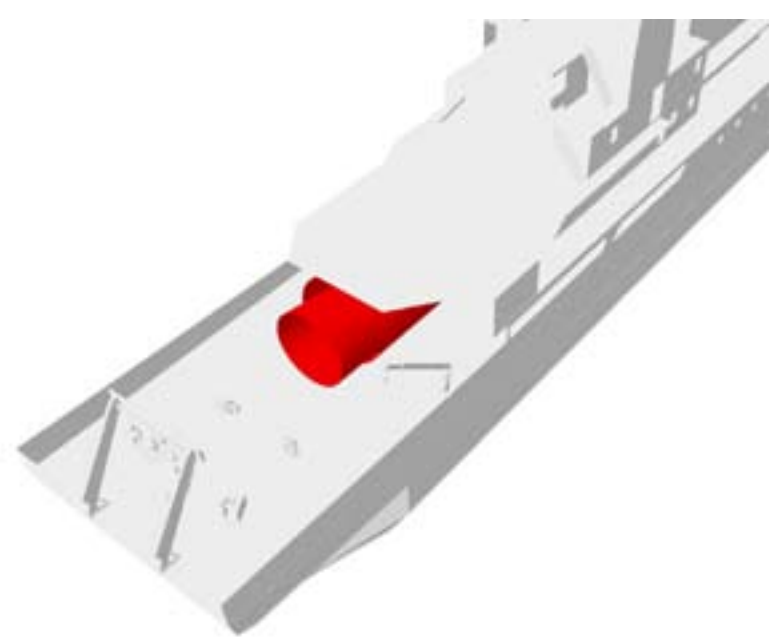
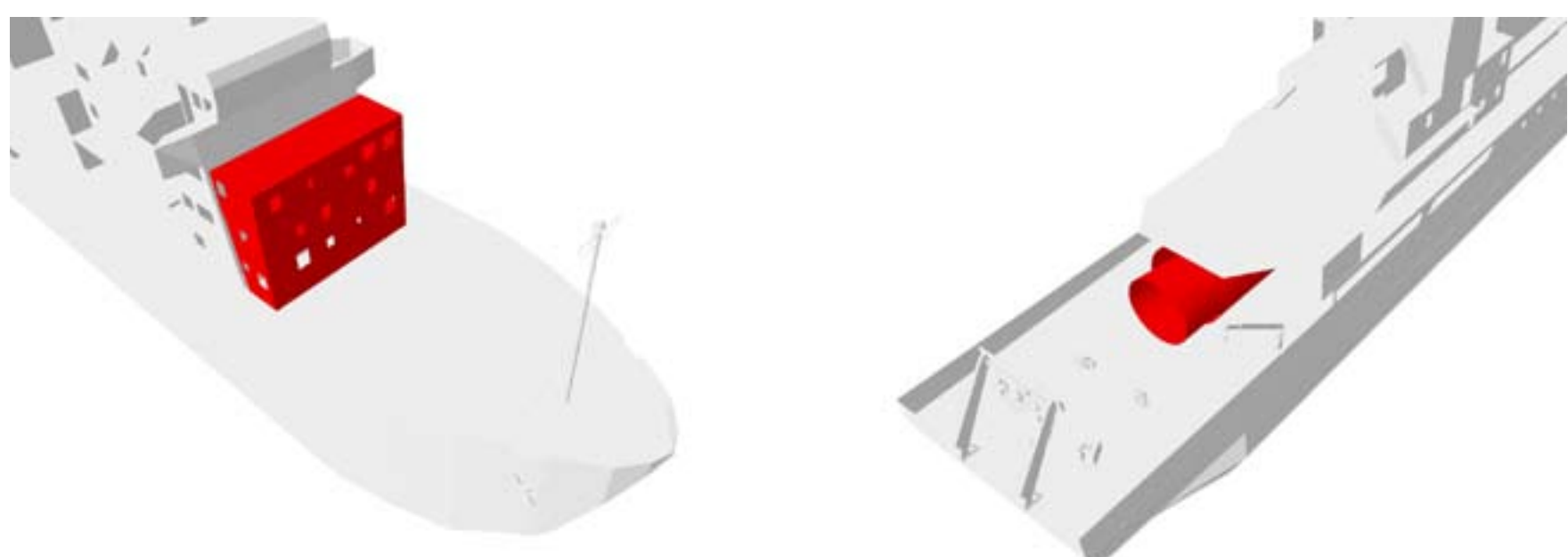
Κλίμακα 1:200

82,50

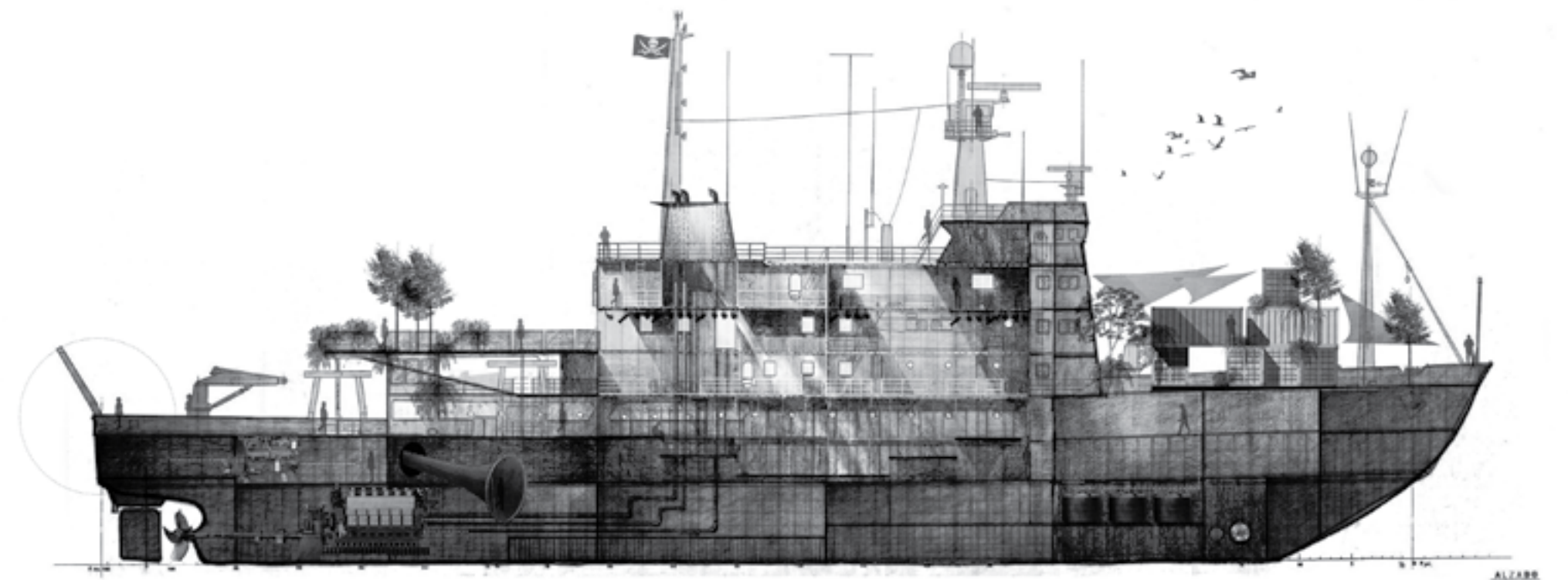
28,06

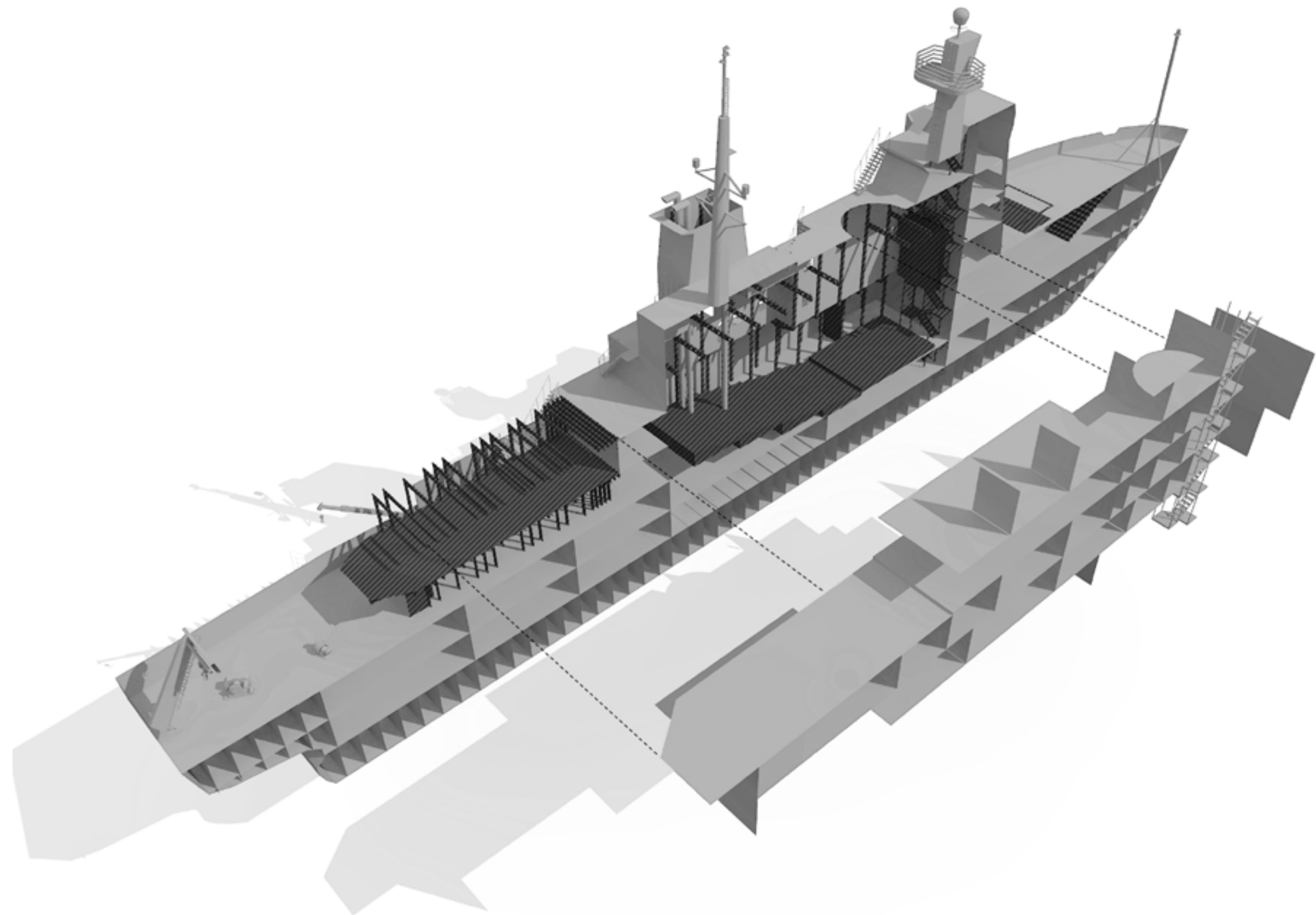

Δοκιμές Κατοικιών

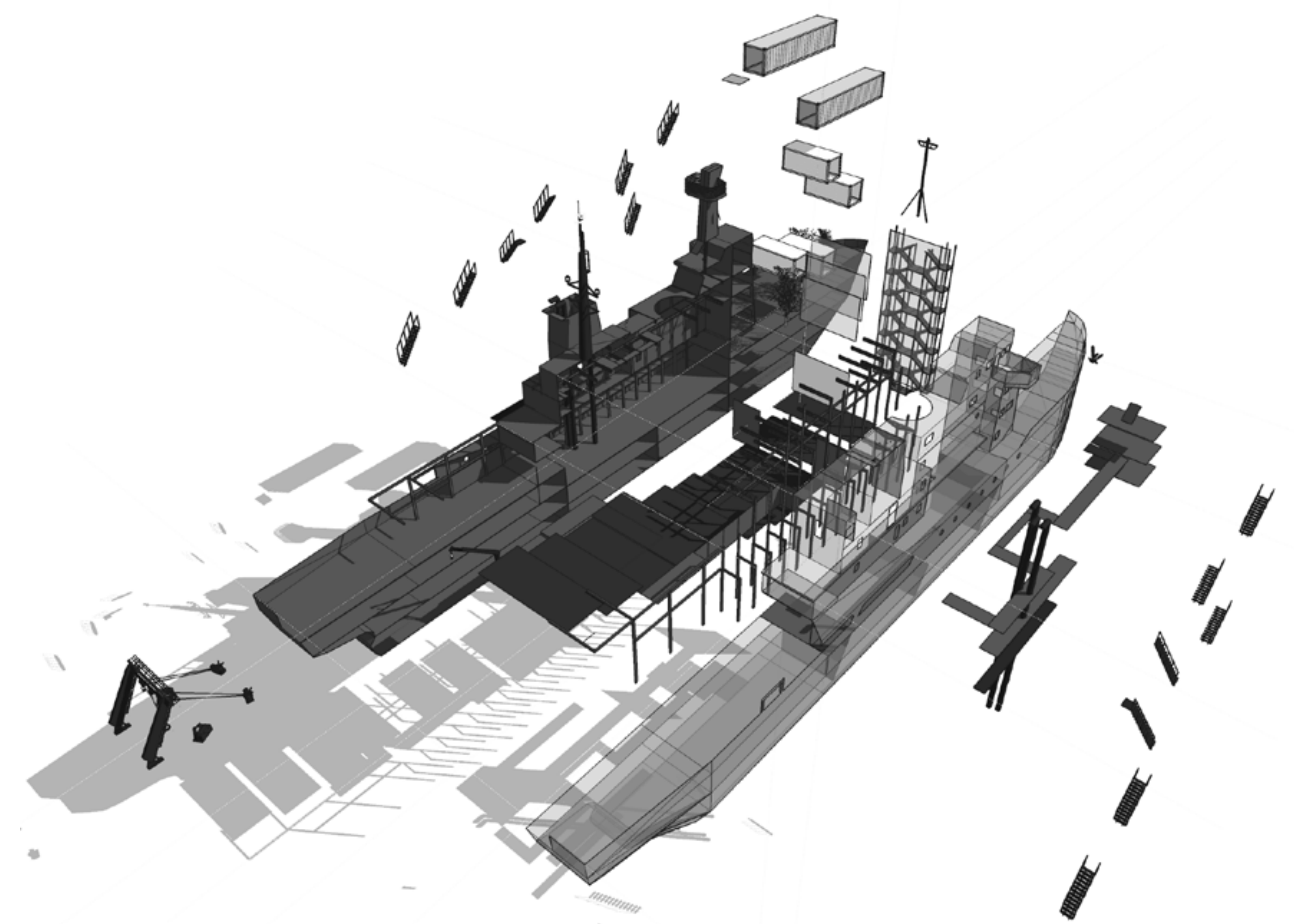
Δοκιμές Φουαγιέ

Κορβιάζ

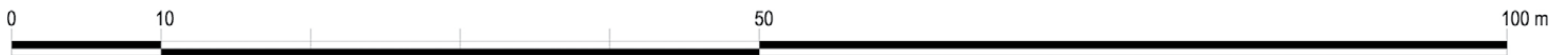
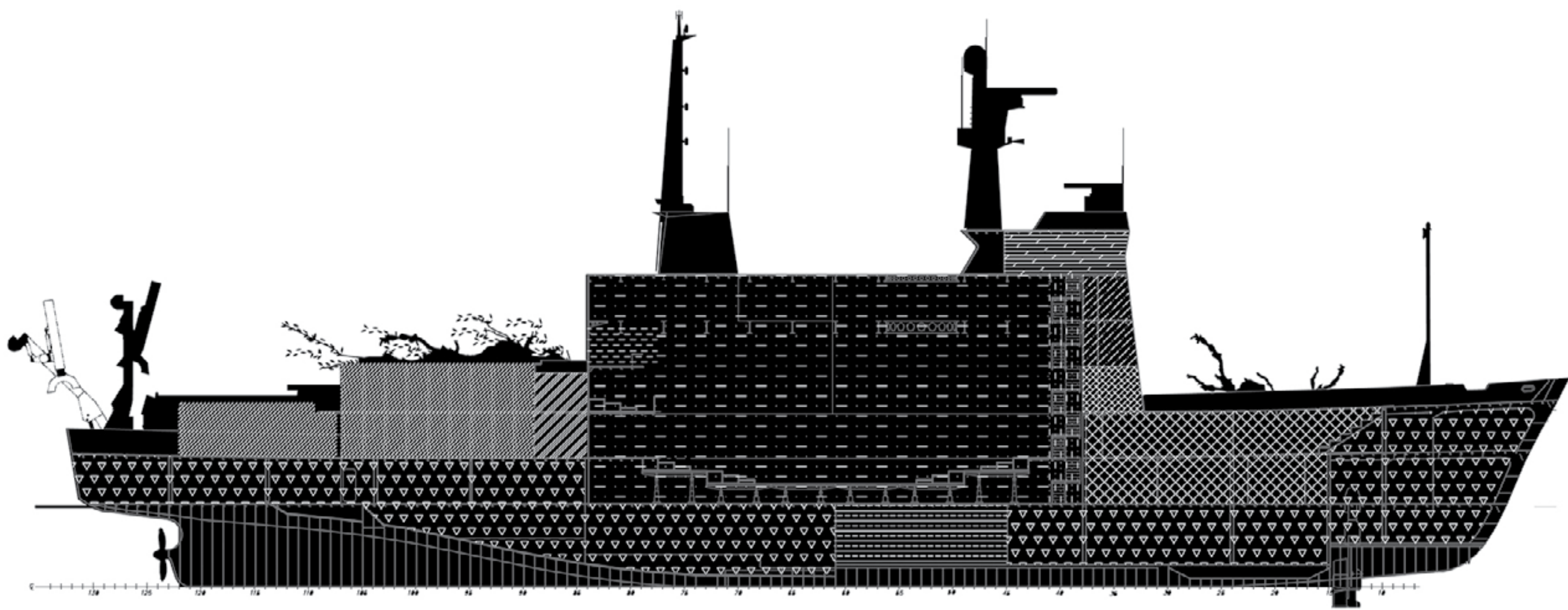
Αφαιρετική Διαδικασία

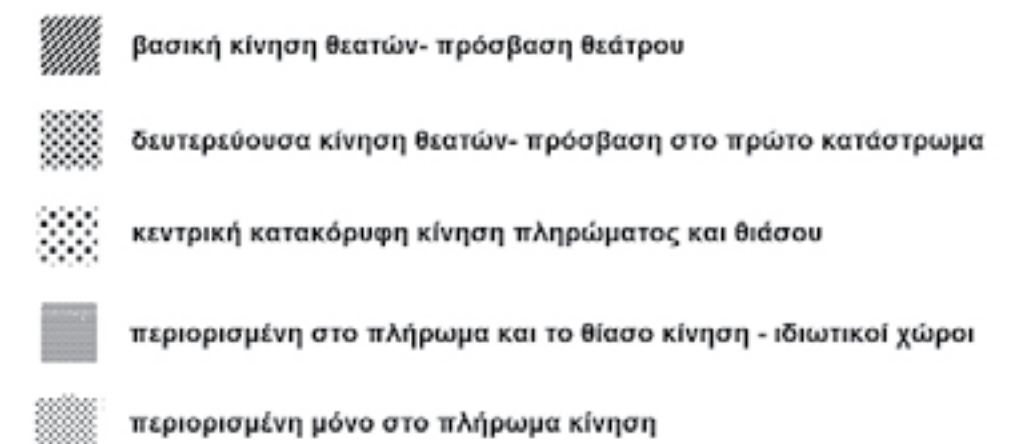
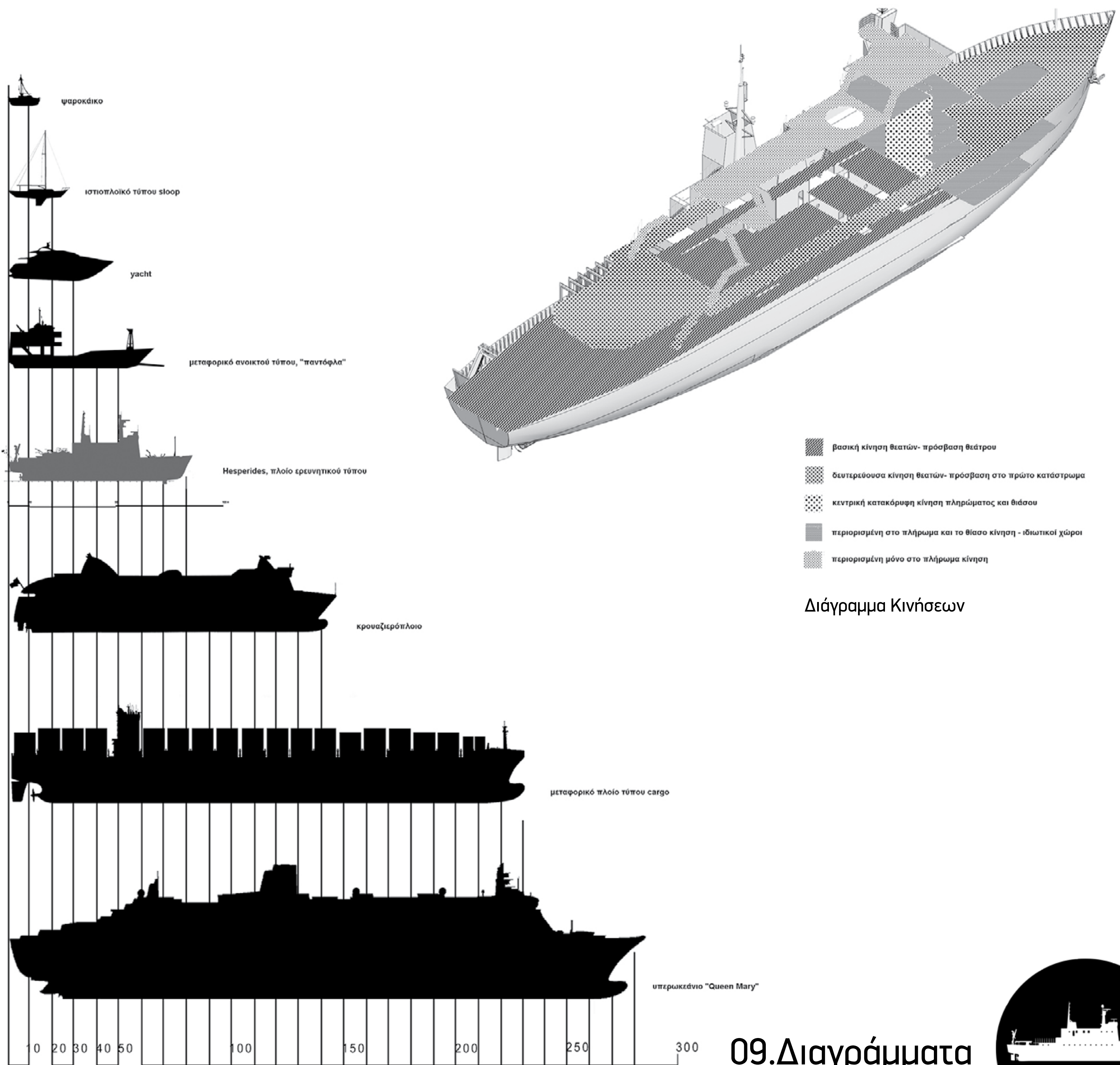
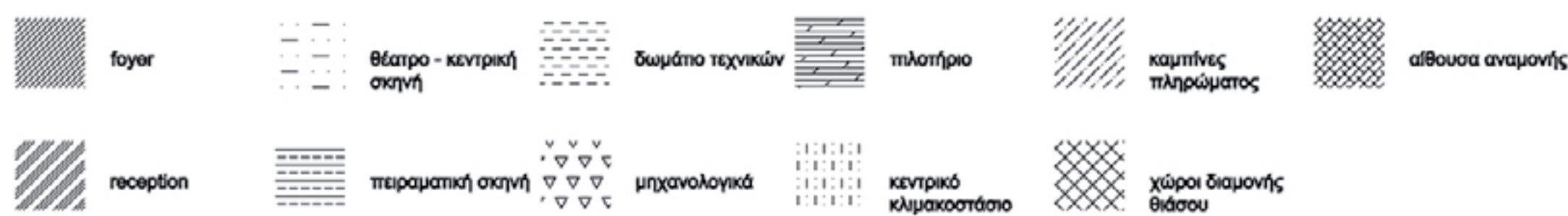
Προσθετική Διαδικασία

08.Επεξεργασία
Κεντρικής Ιδέας

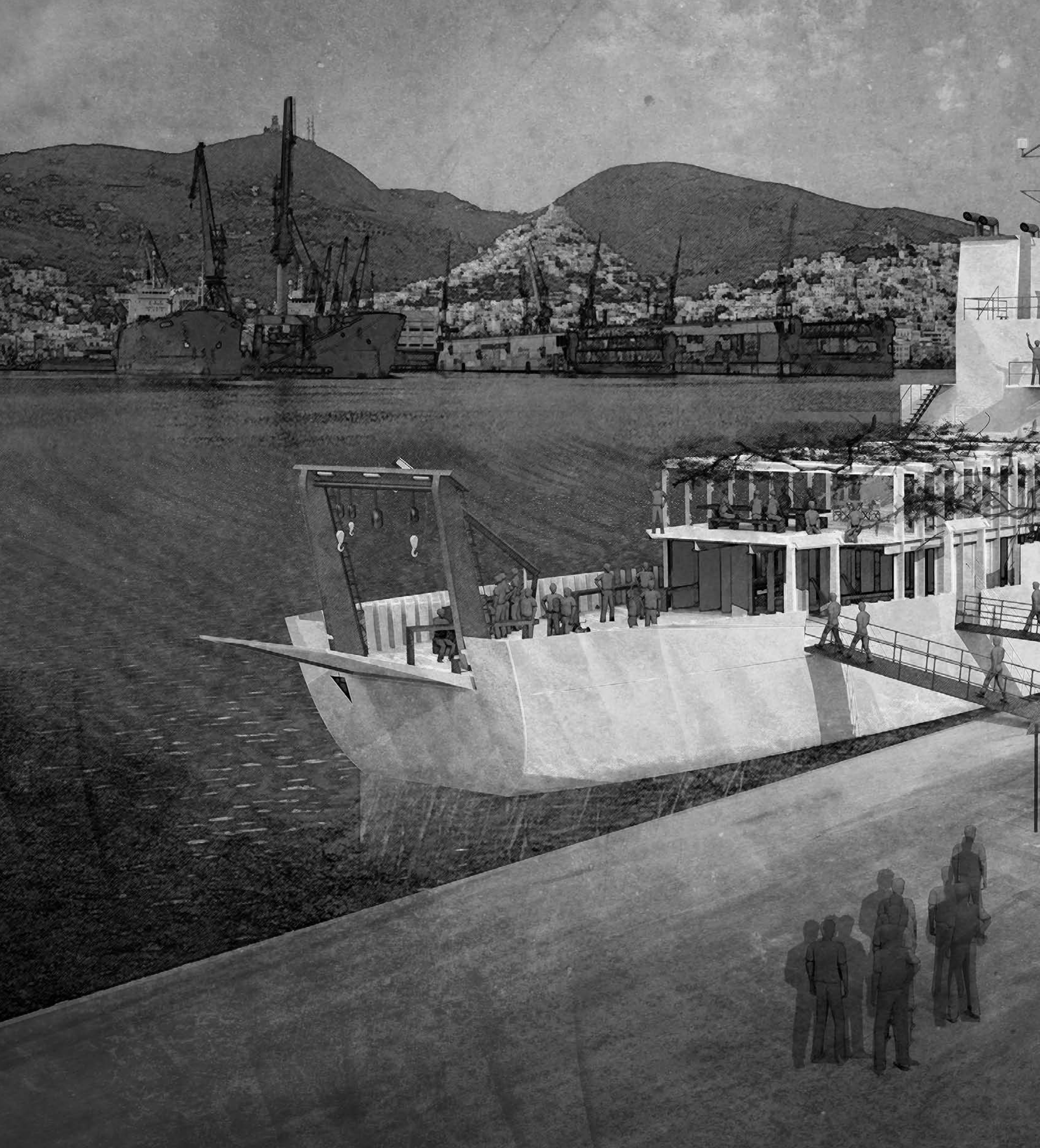

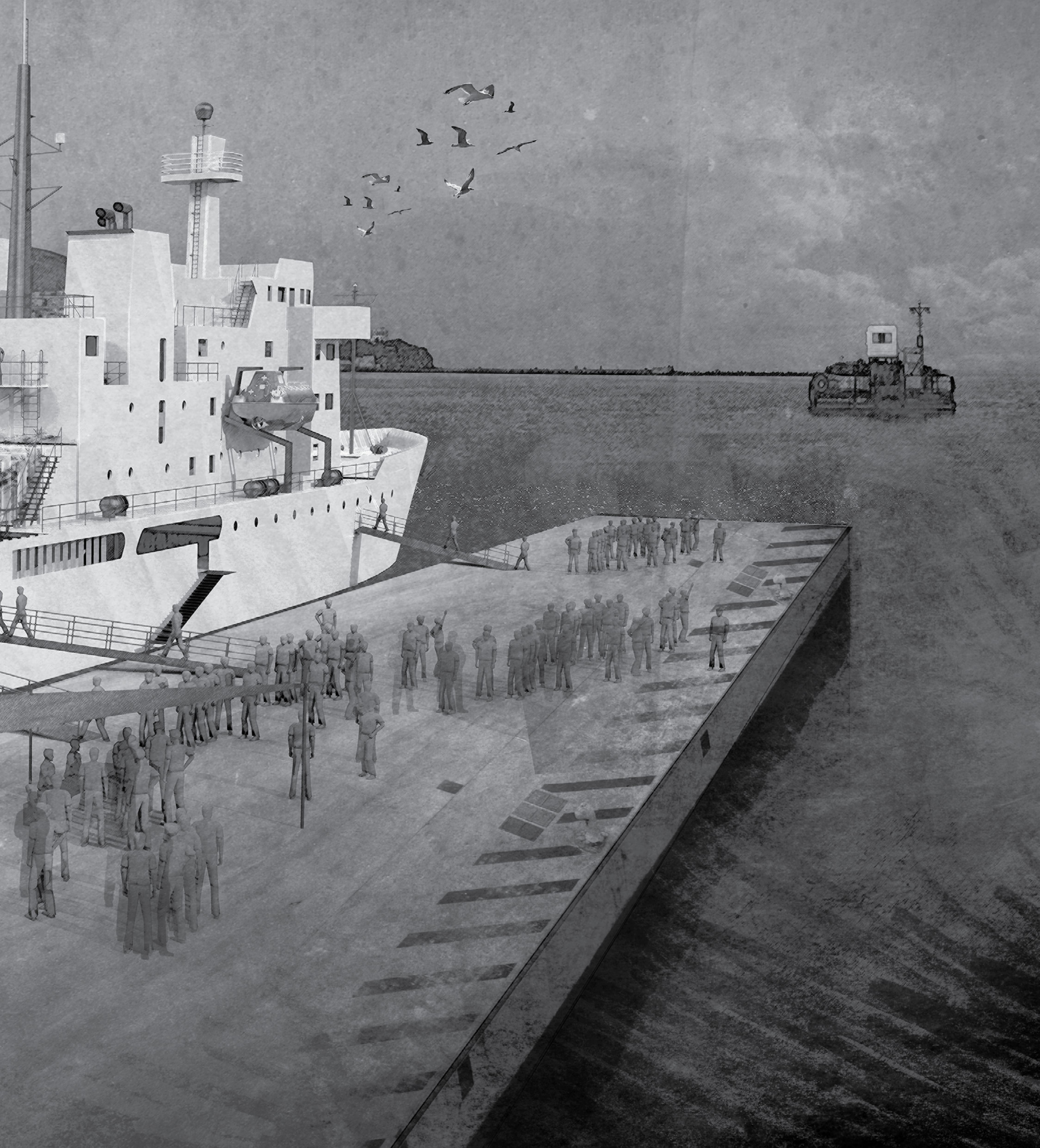
Διάγραμμα Χρήσεων

Διάγραμμα Κινήσεων

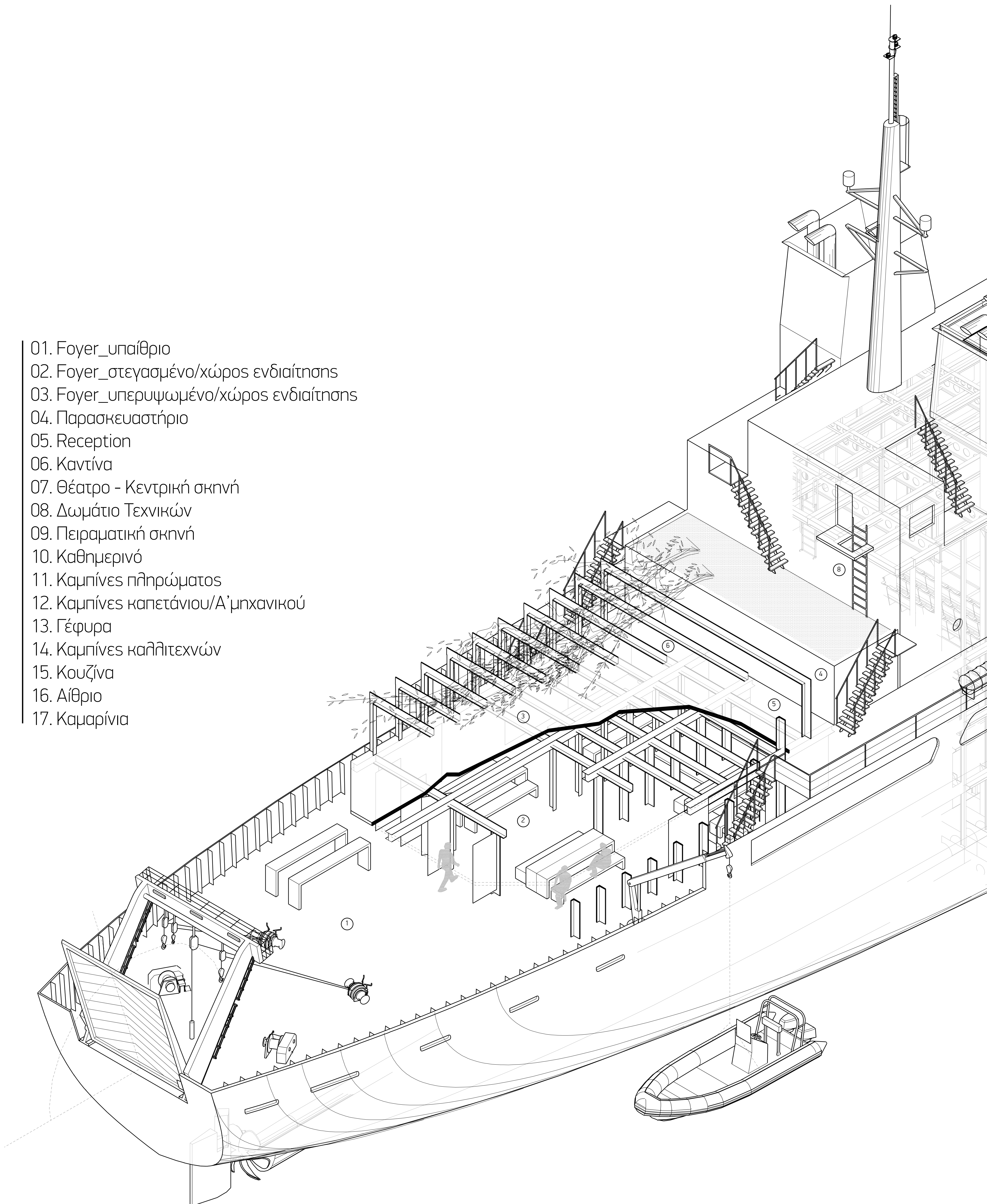

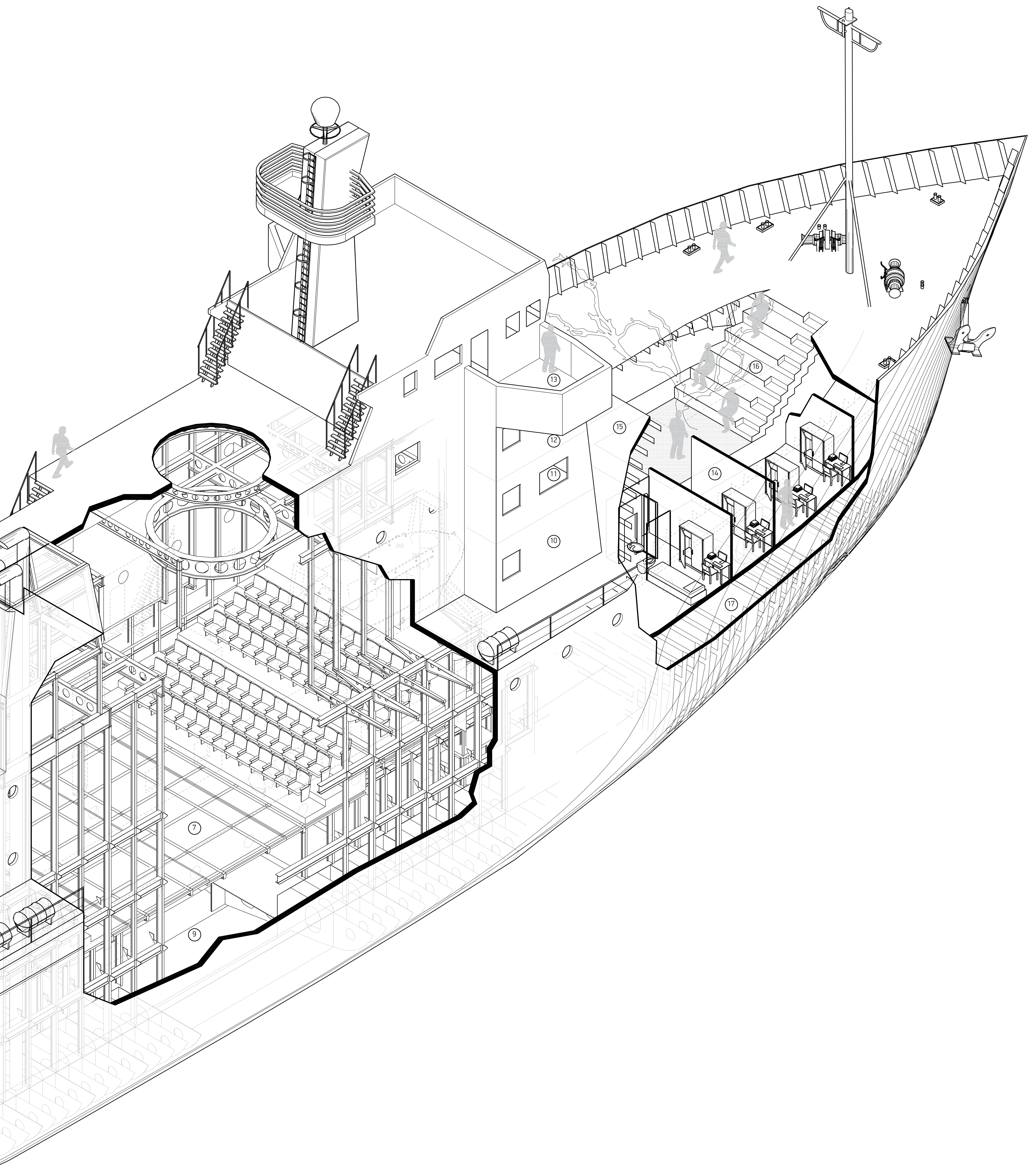

10. Προοπτικό Λιμανιού
Είσοδος μέσω πτυσσόμενων γεφυρών

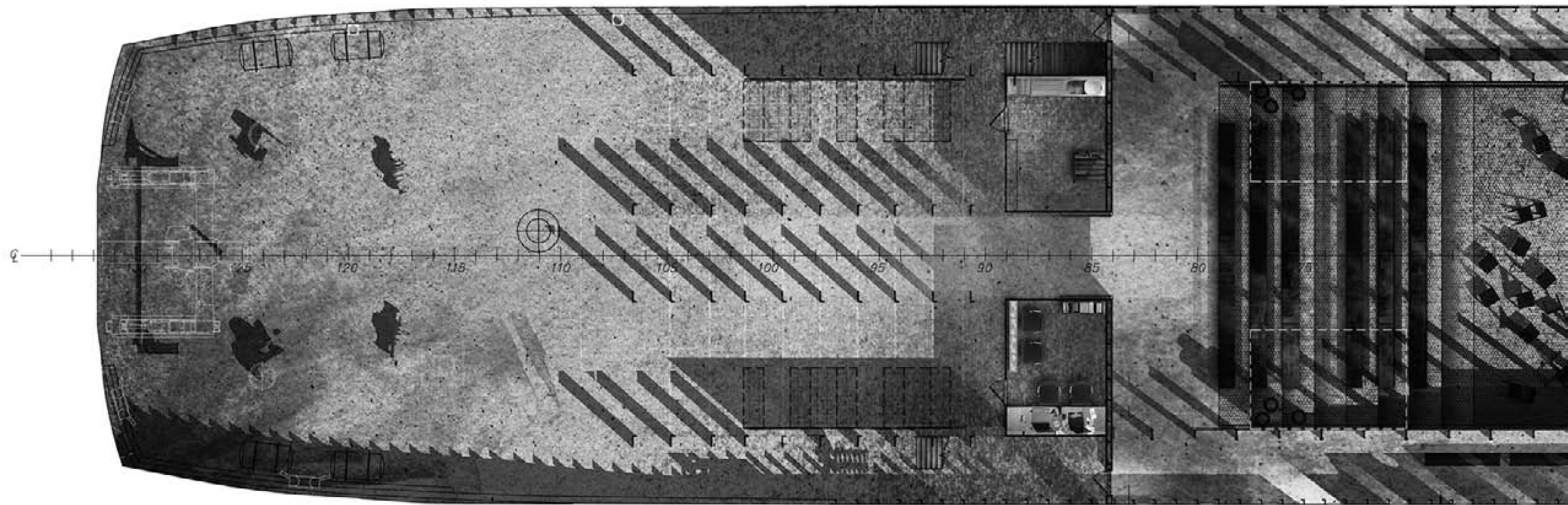
01. Foyer_υπαίθριο
02. Foyer_στεγασμένο/χώρος ενδιαίτησης
03. Foyer_υπερυψωμένο/χώρος ενδιαίτησης
04. Παρασκευαστήριο
05. Reception
06. Καντίνα
07. Θέατρο - Κεντρική σκηνή
08. Δωμάτιο Τεχνικών
09. Πειραματική σκηνή
10. Καθημερινό
11. Καμπίνες πλήρωματος
12. Καμπίνες καπετάνιου/Α' μηχανικού
13. Γέφυρα
14. Καμπίνες καλλιτεχνών
15. Κουζίνα
16. Αίθριο
17. Καμαρίνια

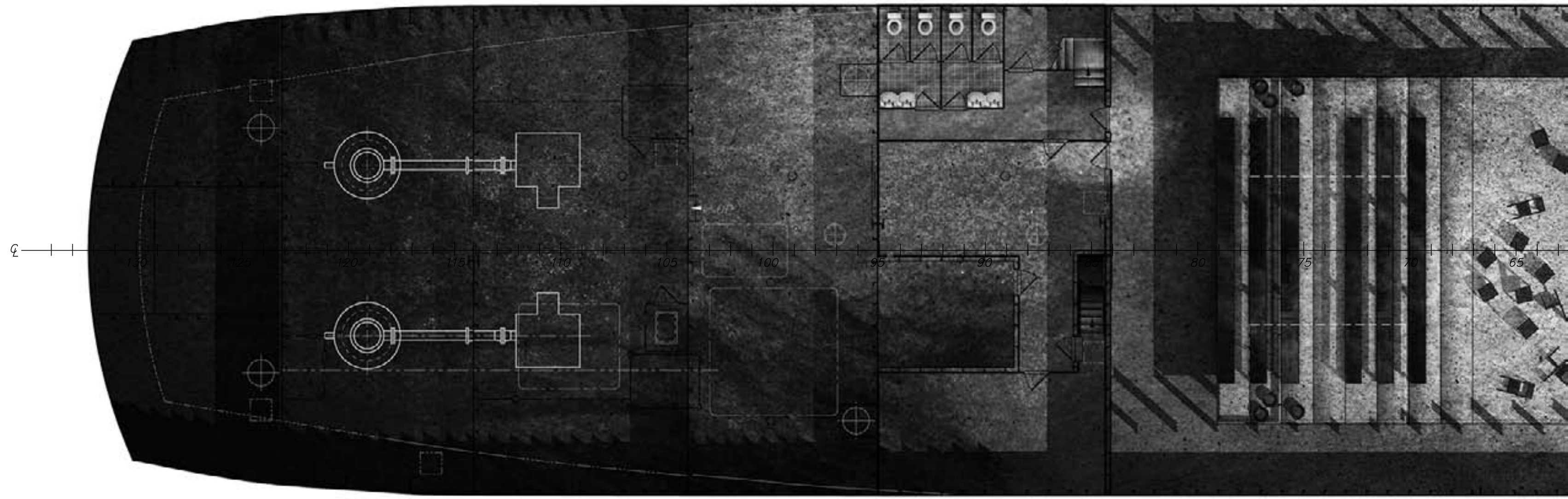

11.Αξονομετρικό
Κλίμακα 1:75

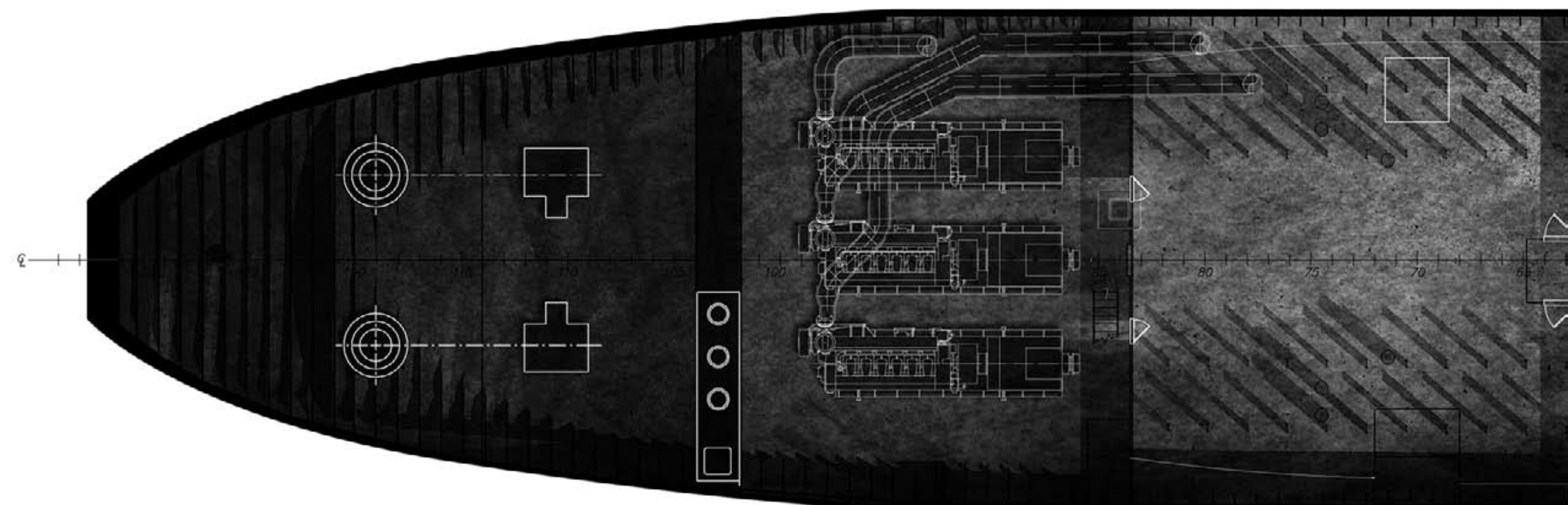

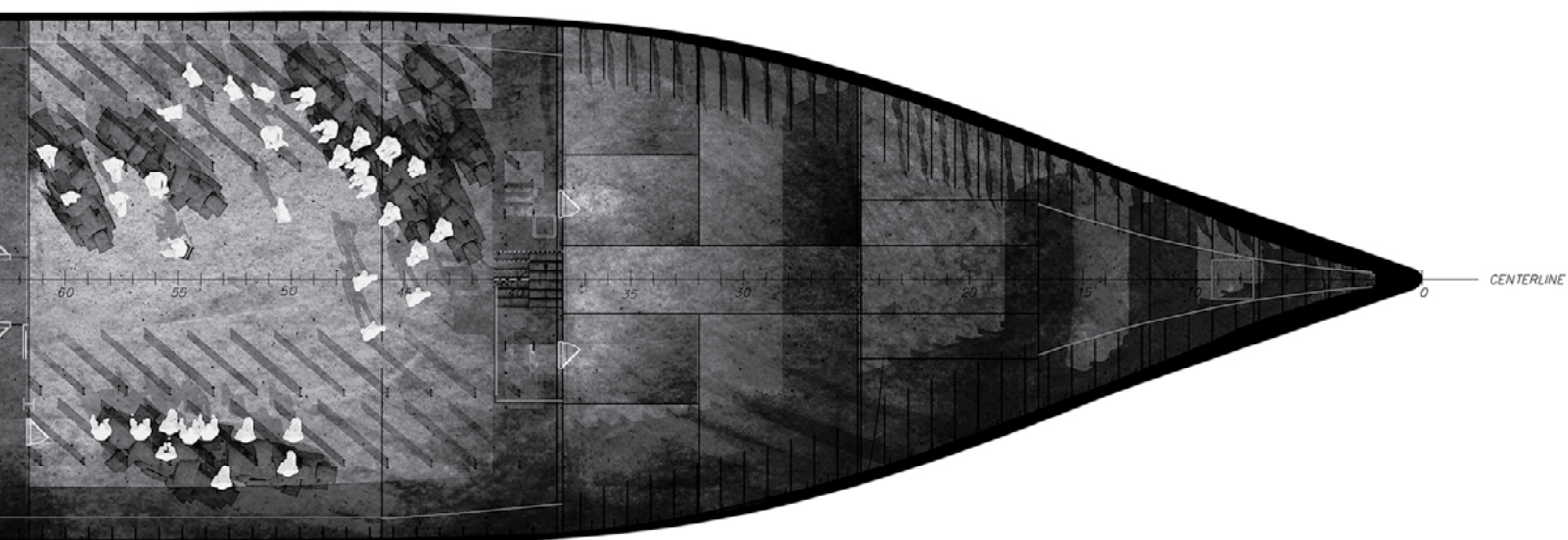
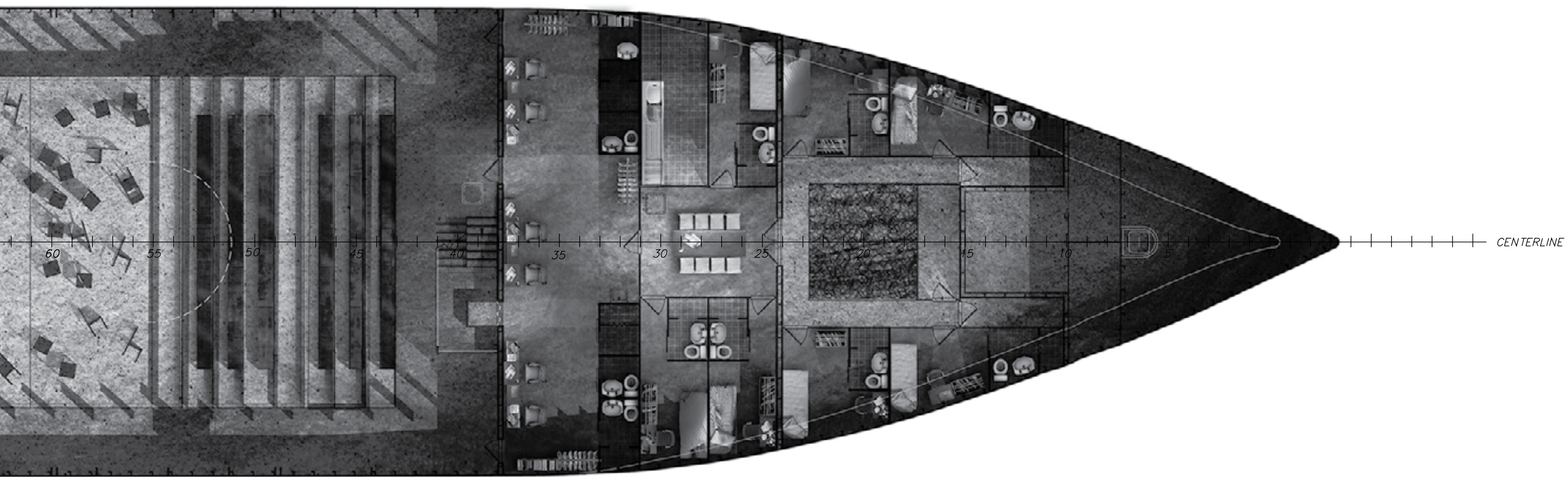
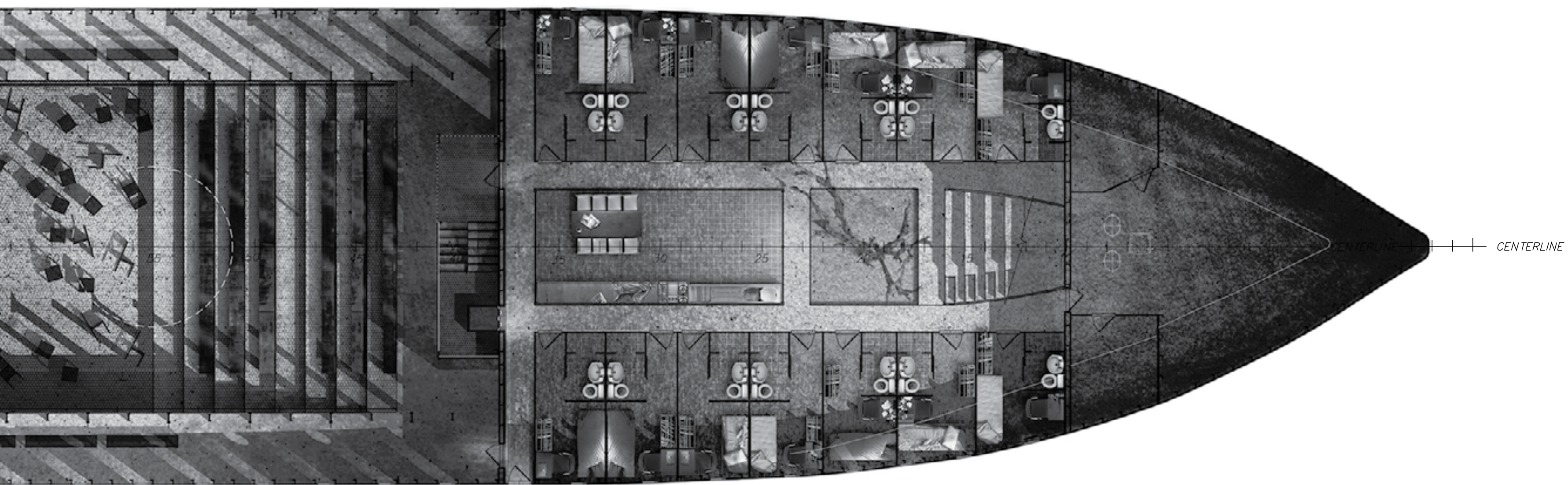
MAIN DECK

1st DECK

2nd DECK

12.Κατόψεις Γάστρας
Κλίμακα 1:100

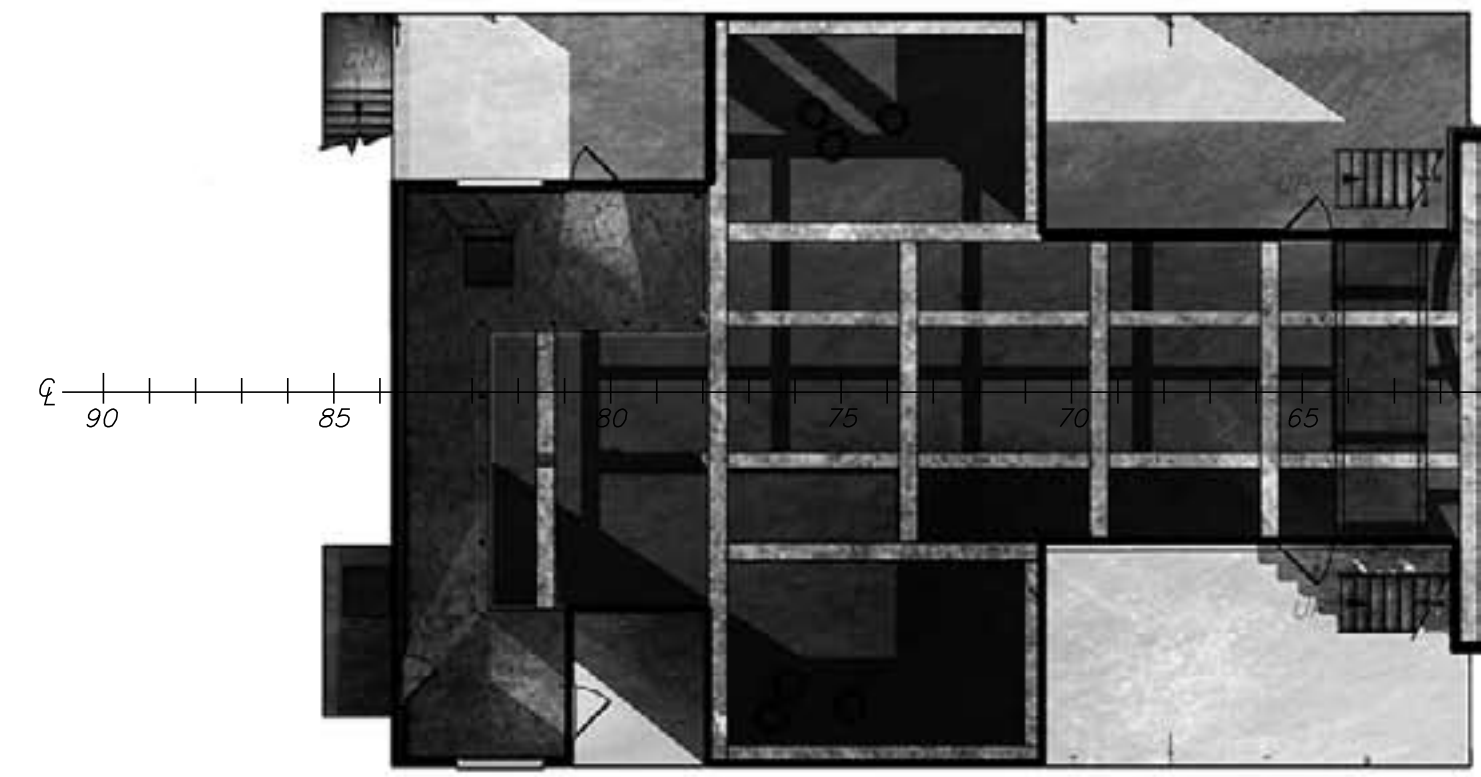

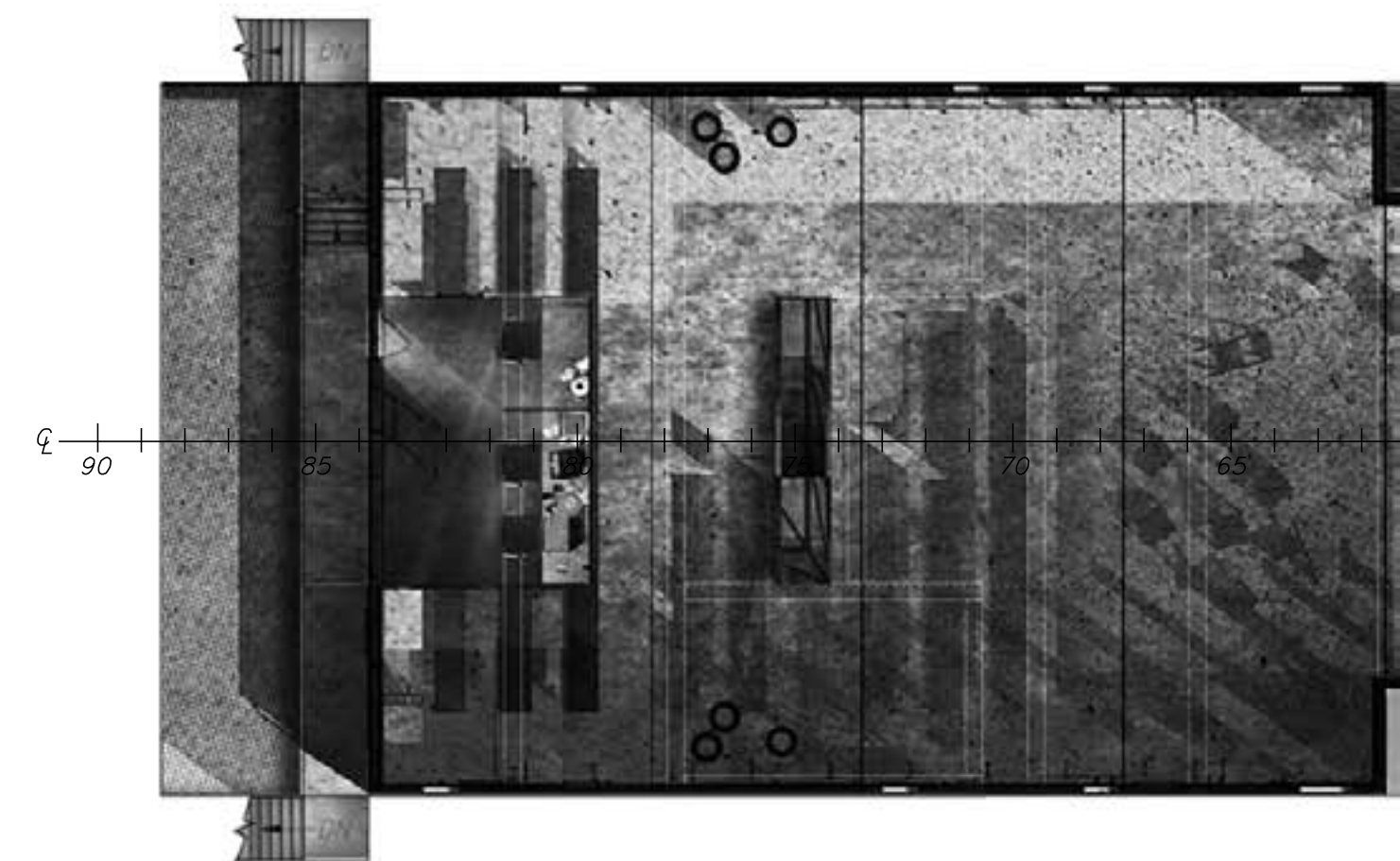
Γενική Κάτοψη

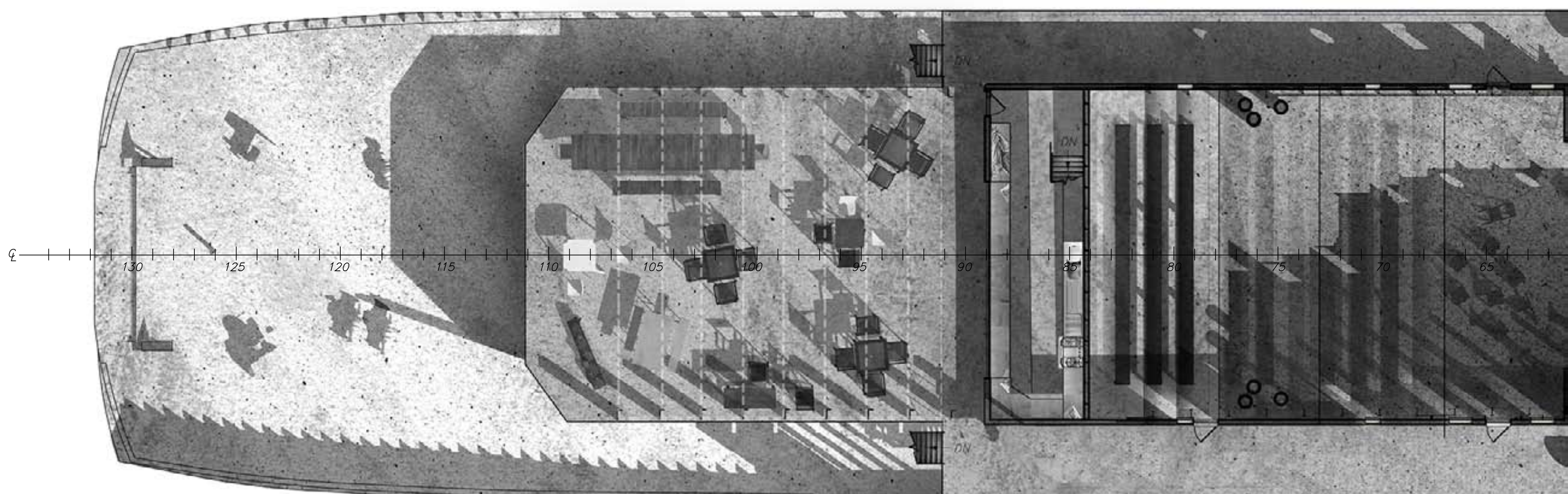
04 DECK

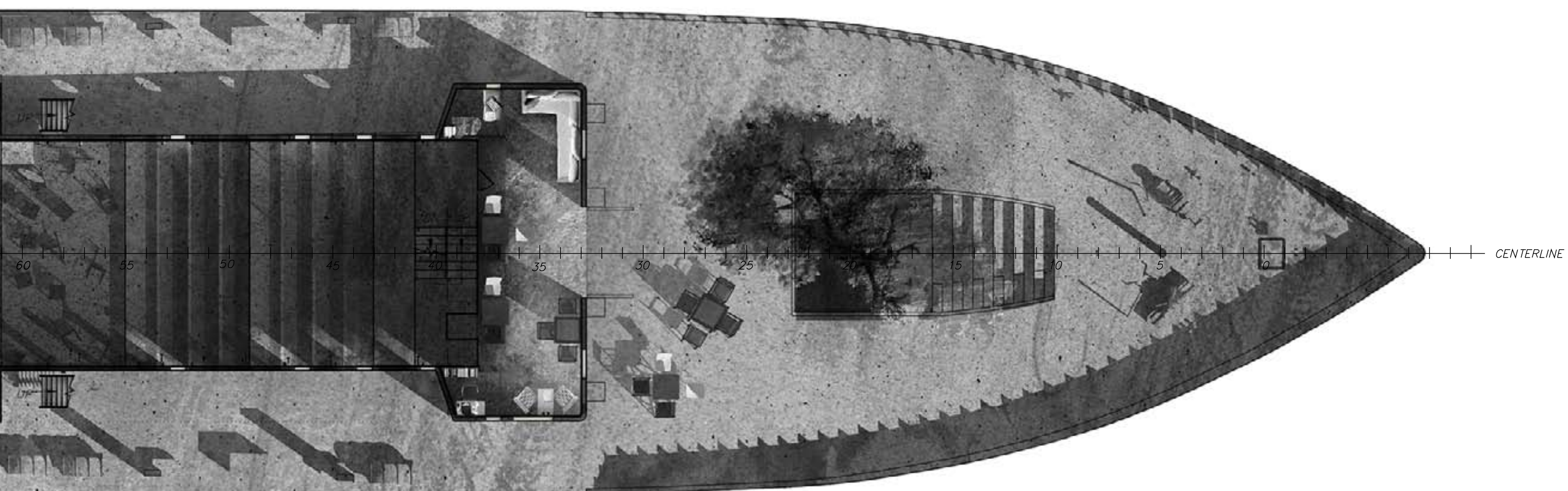
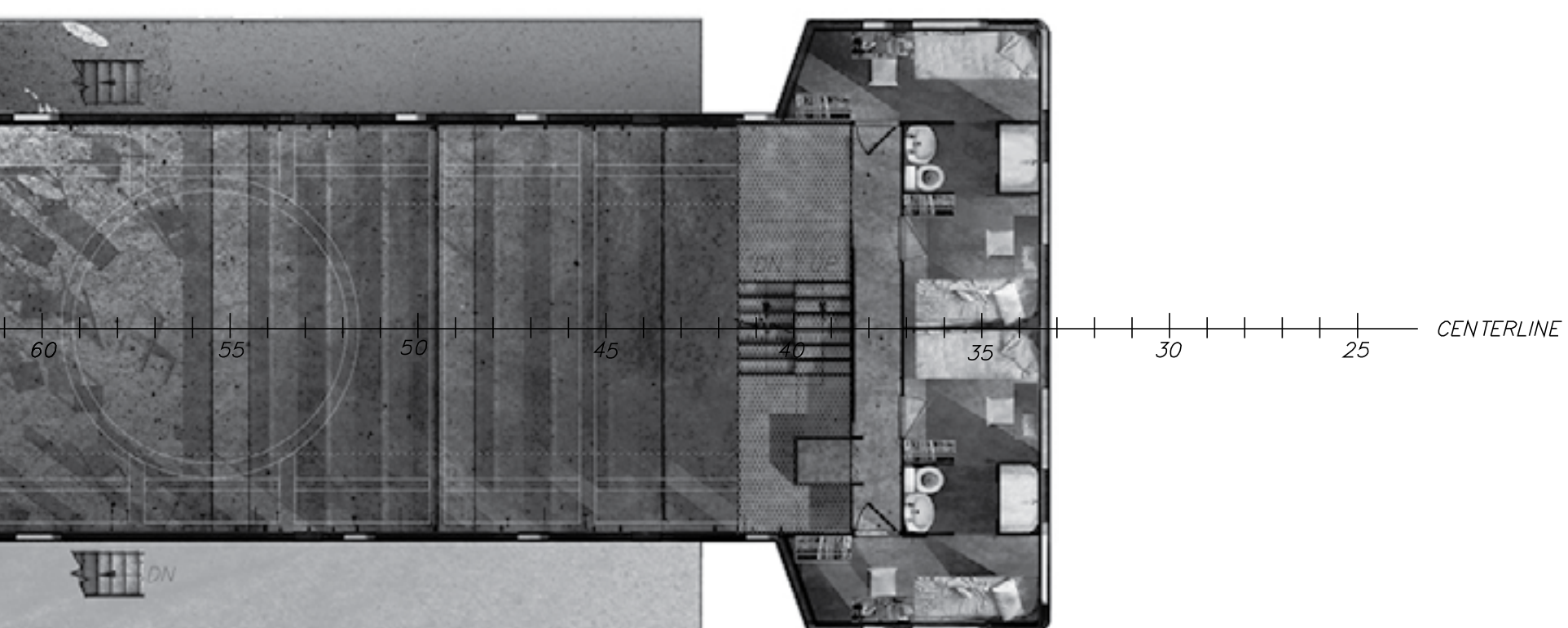
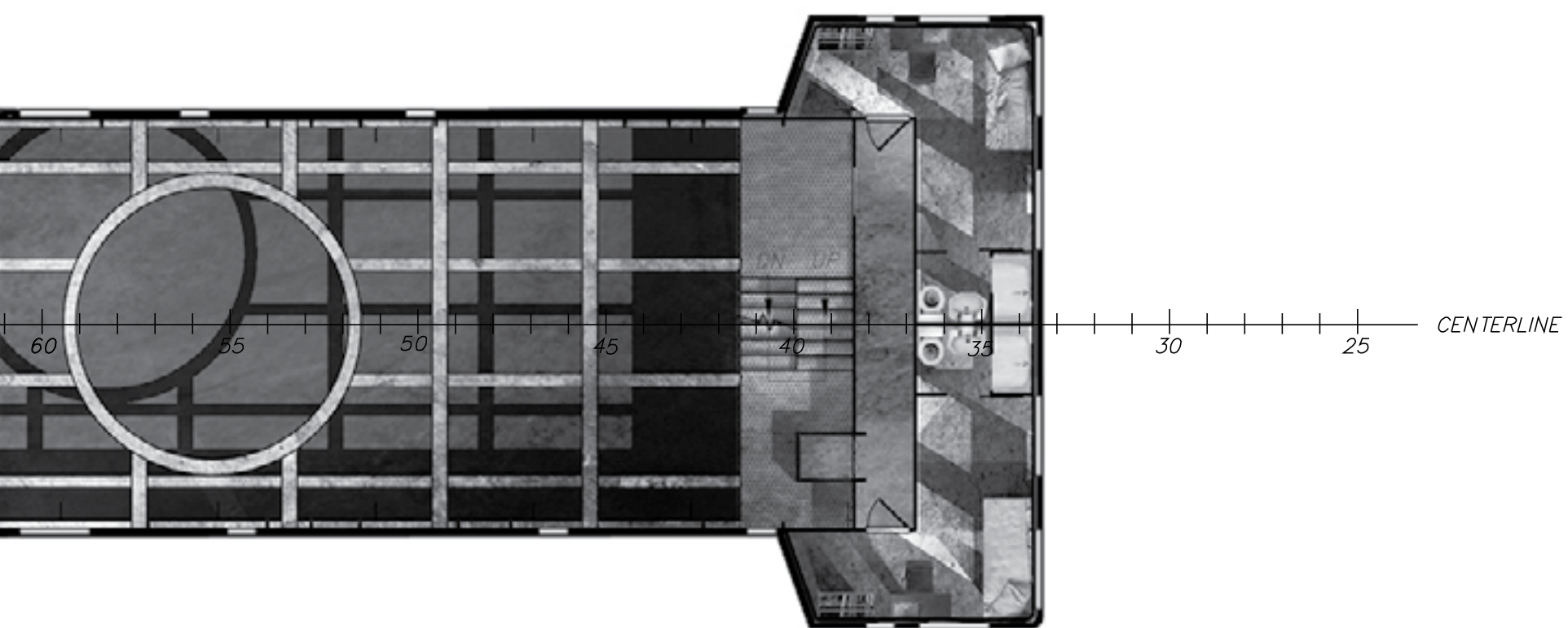
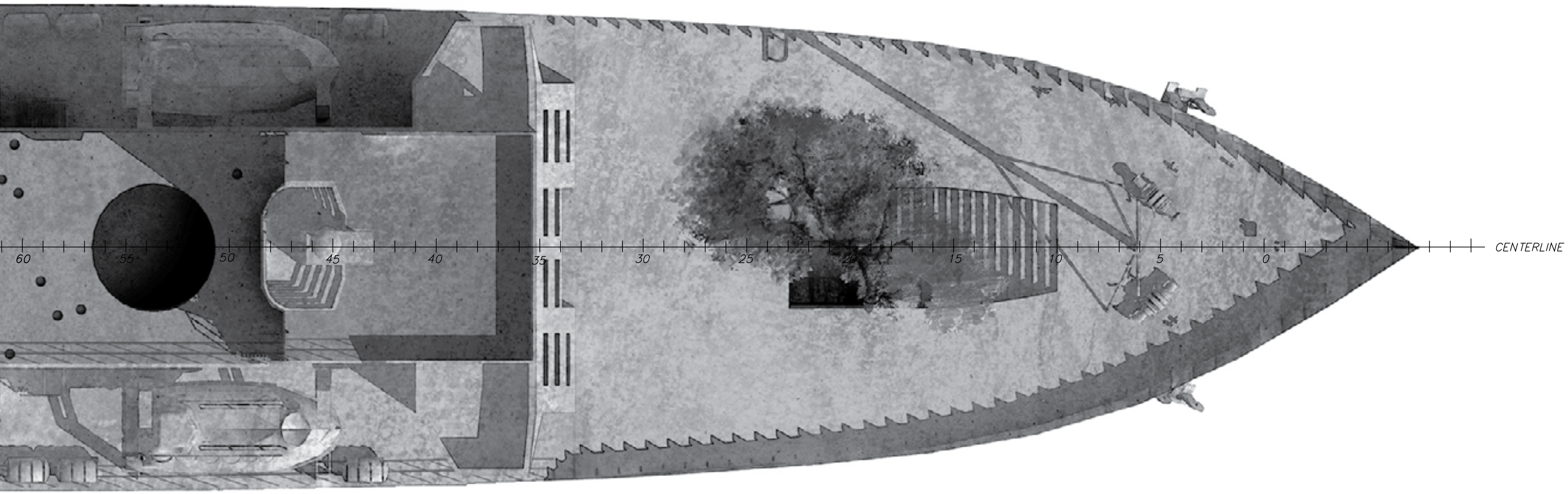
03 DECK

02 DECK

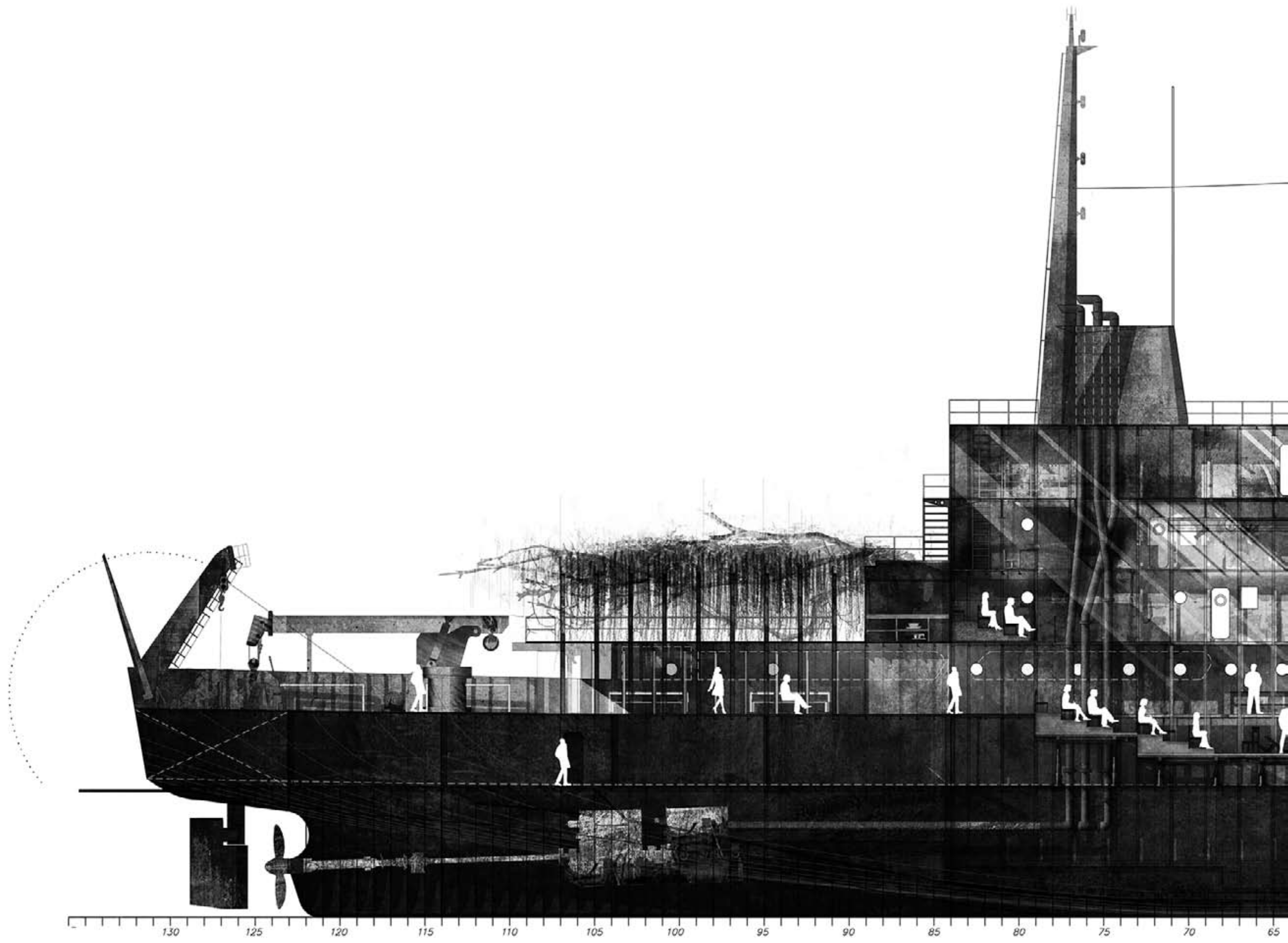
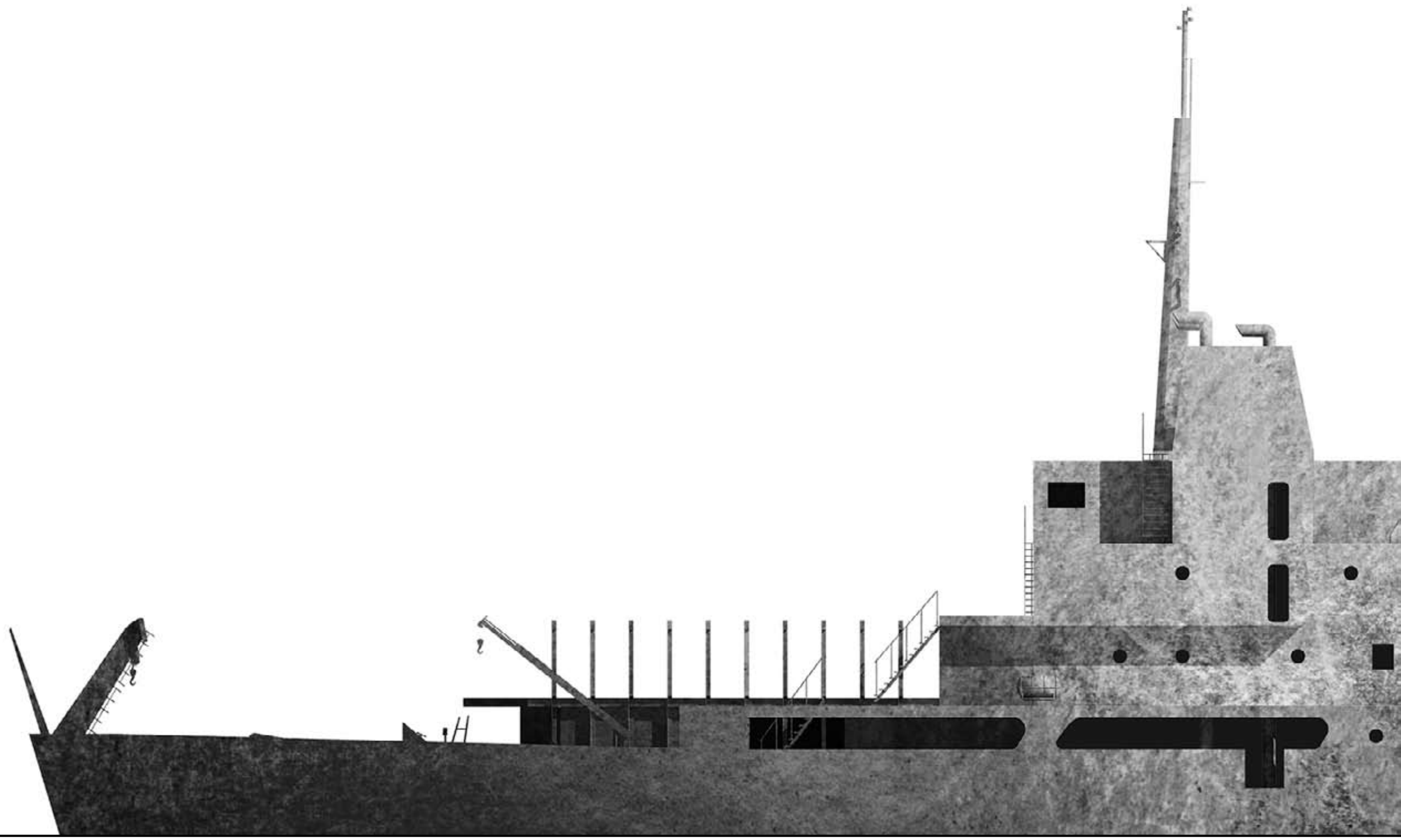

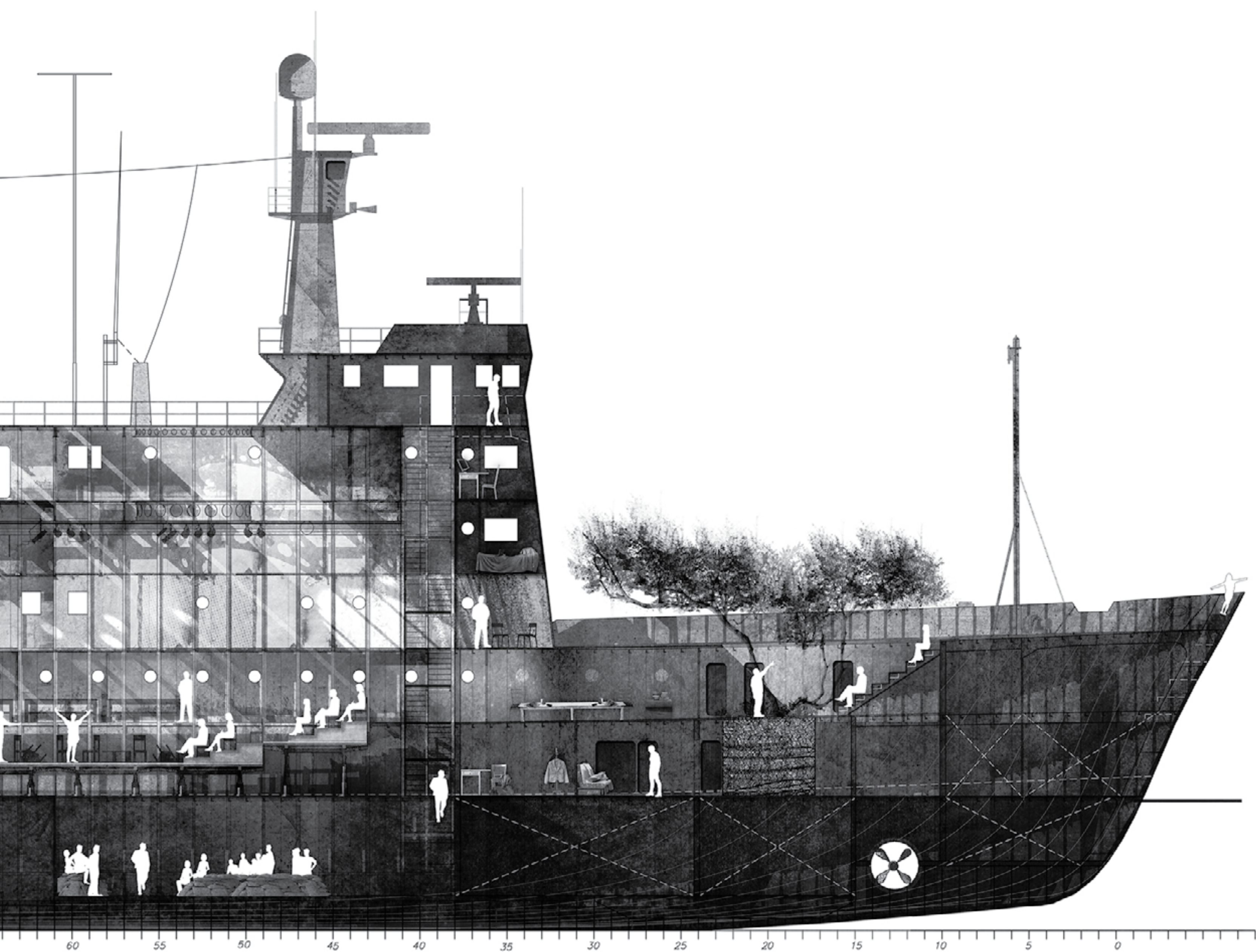
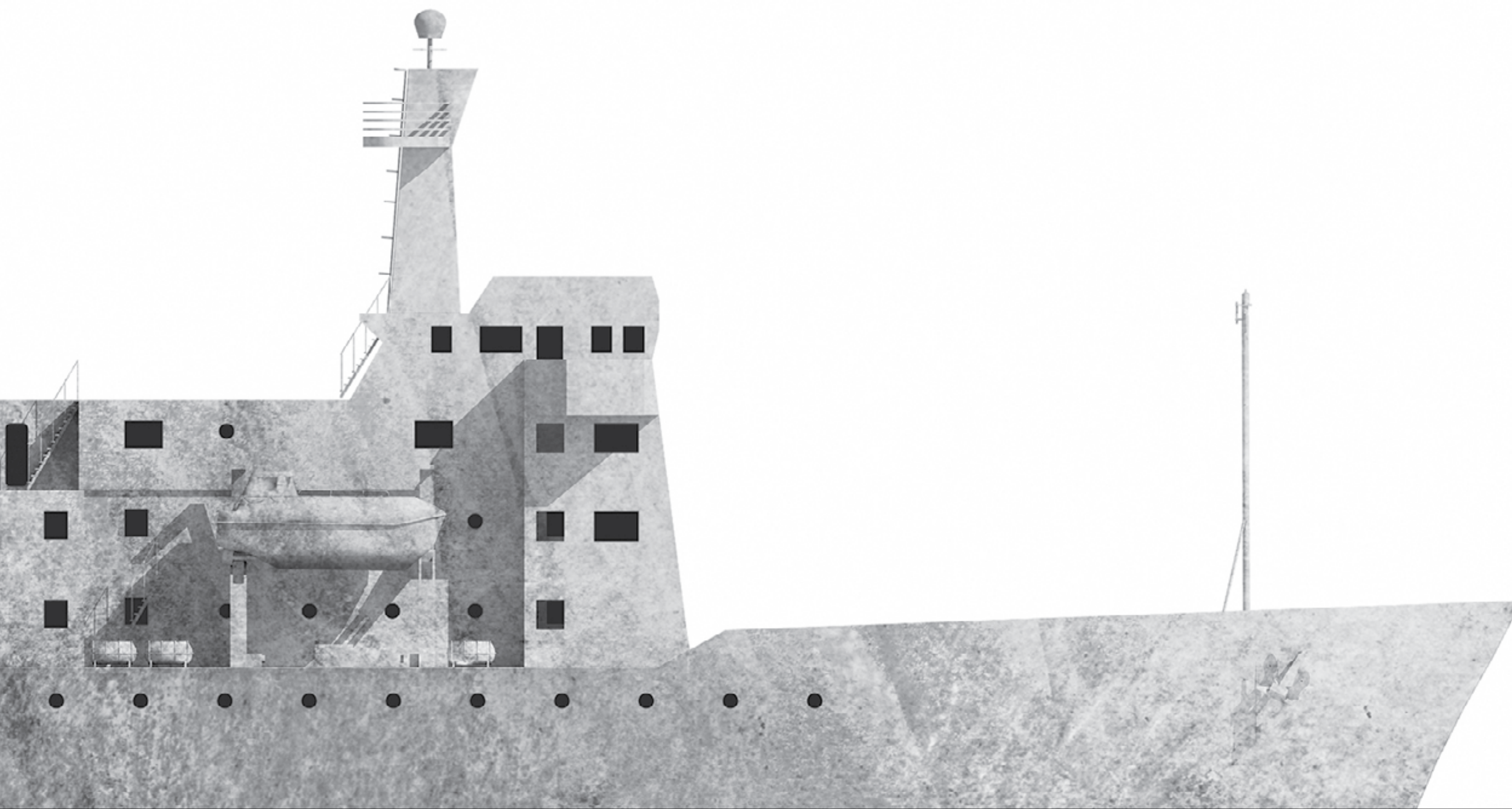
01 DECK

13. Κατόψεις Υπερκατασκευής
Κλίμακα 1:100

14. Διαμήκης Τομή και Όψη
Κλίμακα 1:100

ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΘΕΑΤΡΟ - ΕΝΑ ΕΡΓΑΛΕΙΟ

Στη διαδικασία σχεδίασης ενός θεάτρου, του δικού μας θεάτρου, καλούμαστε να πάρουμε θέση για το πώς βλέπουμε το σύγχρονο θέατρο αλλά και τη σχέση αυτού με την αρχιτεκτονική, η οποία το στεγάζει και το περιβάλλει. Διερευνούμε τη σχέση μεταξύ της στεγαζόμενης τέχνης - υποκριτικής - και της στεγάζουσας - αρχιτεκτονικής-, η οποία παίζει καθοριστικό ρόλο στο σχεδιασμό. Δεδομένου ότι η στεγαζόμενη τέχνη εντοπίζει ή προτείνει χωρικές διευθετήσεις, στο πλαίσιο των δικών της εκφραστικών μελημάτων, η στεγάζουσα τέχνη οφείλει να προσαρμόζει τα οικοδομικά της ευρήματα για να παρέχει ευκαιρίες δημιουργίας νέων, κάθε φορά, "θεατρικών σημείων" (Πέτρος Μαρτινίδης, Μεταμορφώσεις του θεατρικού χώρου, 1999). Η θεατρική διαδικασία πλάθει στιγμιαίες και αλληλέπληθες φανταστικές αρχιτεκτονικές που υπαγορεύουν τις δικές τους ρυθμίσεις στο μόνιμο κτιριακό κατάλυμα, ενώ από την άλλη πλευρά το κατάλυμα αυτό και η οικοδομική παρακαταθήκη του συνδυάζονται καθοριστικά με τη θεατρική διαδικασία. Η αρχιτεκτονική δηλαδή γίνεται θεατρική δράση και η θεατρική δράση αρχιτεκτονική. Αναζητούμε λοιπόν εκείνο το θέατρο που εξυπηρετεί αυτό το σχήμα, που είναι ικανό να μεταμορφώνει και να μεταμορφώνεται. Ένα θέατρο - εργαλείο, ένα μηχανισμό που κάνει τις δραματουργικές και τις αρχιτεκτονικές επινοήσεις να πορεύονται όχι παράλληλα αλλά υπάλληλα ή επάλληλα. (Πέτρος Μαρτινίδης, Μεταμορφώσεις του θεατρικού χώρου, 1999).

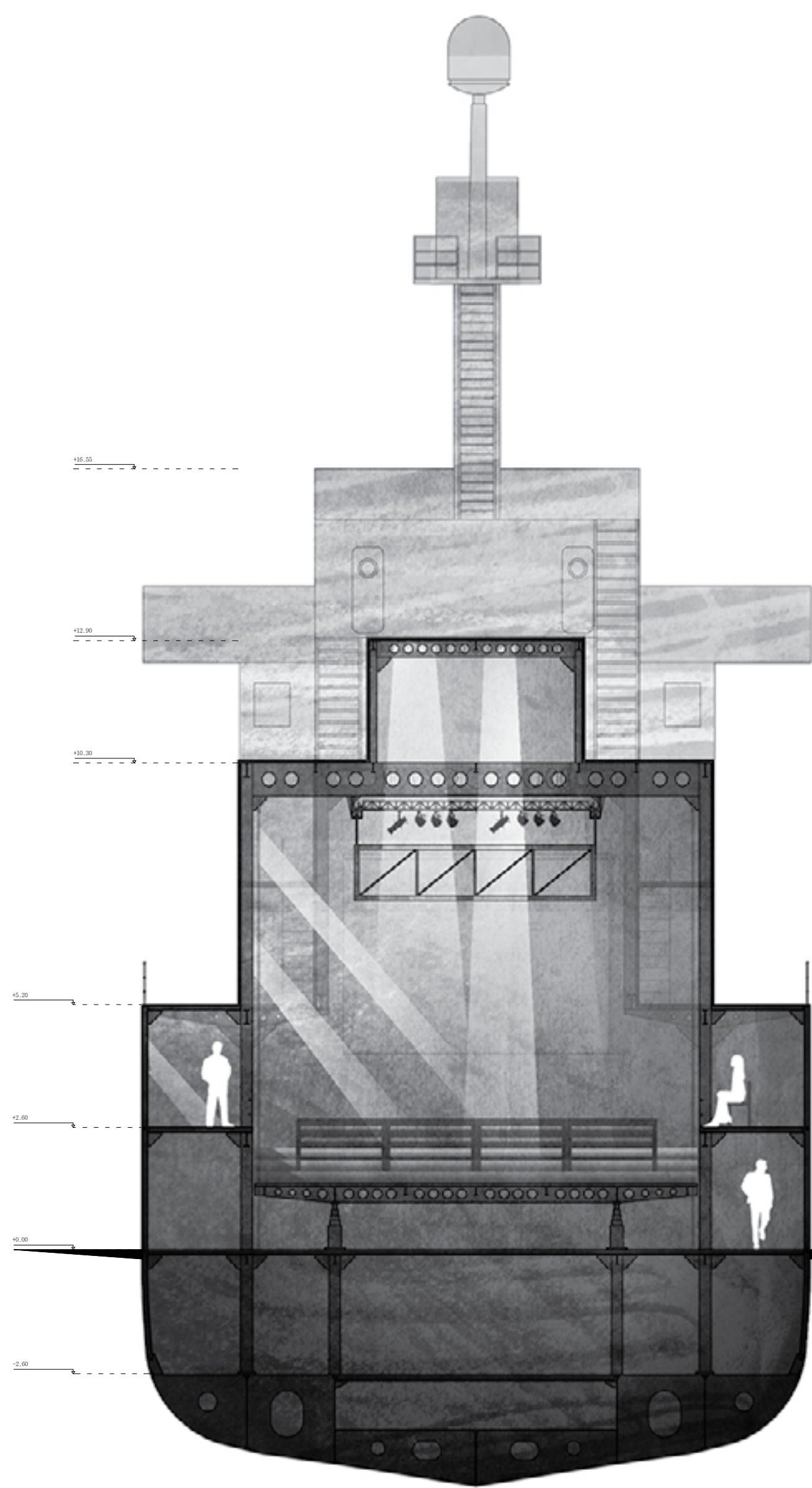
ΤΟ ΠΛΟΙΟ - ΘΕΑΤΡΟ

Τοποθετούμε το θέατρο μέσα σ' ένα πλοίο, αναγνωρίζοντας τη γοητεία αυτού του χώρου και τις άπειρες δυνατότητες που αυτός προσφέρει. Το πλοίο, ένα κομμάτι που επιπλέει στο χώρο, ένας τόπος χωρίς τόπο, που ζει για τον εαυτό του, που κλείνεται στον εαυτό του και αφήνεται ταυτόχρονα στην απεραντοσύνη της θάλασσας (Michel Foucault - Des espaces autres 1967) μεταφέρει ένα θέατρο το οποίο ζητά από την άλλη να επικοινωνήσει την τέχνη του και να συνδέσει το σύμπλεγμα των νησιών του ελληνικού αρχιπελάγους. Δημιουργείται το πλοίο-θέατρο, το οποίο διατηρεί τον αυτόνομο, μαγικό κόσμο μέσα του ο οποίος όμως ζητά από το κοινό του να τον εξερευνήσει. Η θάλασσα είναι ο τόπος μας και οι γέφυρες οι οδοί μας που μεταβιβάζουν τον κόσμο από τη στεριά στο πλοίο. Ο κυματισμός, το σίδερο, το φως και ο θαλασσινός αέρας είναι το περιβάλλον μας. Οι πολλαπλοί χώροι της υπερκατασκευής, τα καταστρώματα και τα αμπάρια οι εναλλακτικές δυνατότητές μας. Η δραματουργία άλλωστε αναζητά καιρό τώρα χώρους φαινομενικά μη θεατρικούς για να λάβει χώρα: αποθήκες, μouxλιασμένα υπόγεια, τουαλέτες, ερείπια, αυτοσχέδια παραπήγματα κλπ. Στόχος μας όμως είναι αυτός ο χώρος επιπλέον να

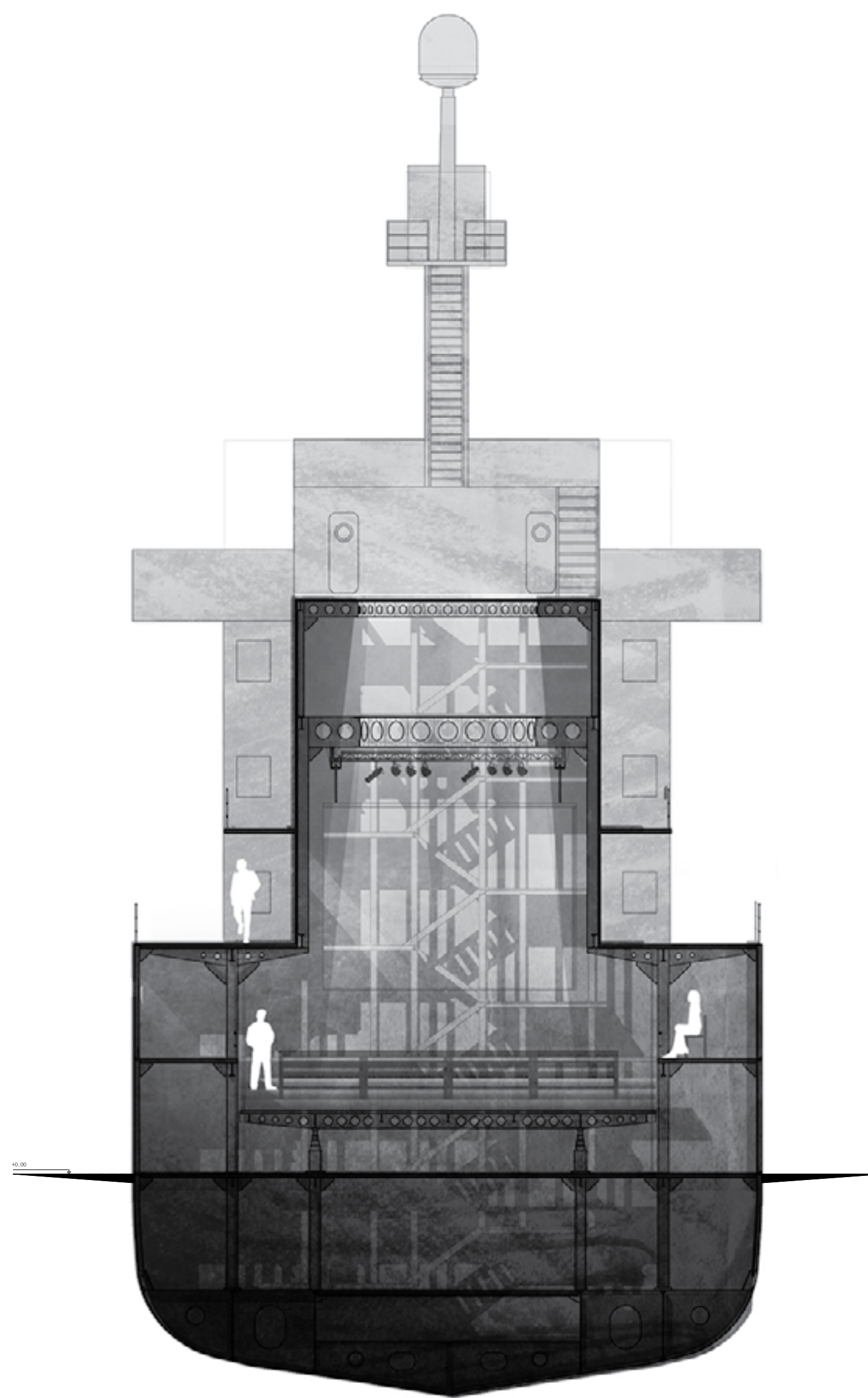
διαμορφωθεί κατάλληλα ώστε να μπορεί να λειτουργήσει σύμφωνα με όλες τις απαιτήσεις του σύγχρονου αλλά και του κλασσικού θεάτρου, να είναι πλήρως εξοπλισμένο και ικανό να φιλοξενήσει ένα ευρύ ρεπερτόριο. Σχεδιάζουμε ένα θέατρο-μηχανή με ιδιαίτερη σκηνογραφία που όμως αν χρειαστεί εξαφανίζεται και δίνει χώρο σε διαφορετικές σκηνοθετικές επιλογές. Παίρνουμε ως αφετηρία το ρυθμό που μας υπαγορεύει η ναυπηγική, τον μεταφράζουμε σε αρχιτεκτονική και τέλος τον εναποθέτουμε στα χέρια του σκηνοθέτη για να τον ενορχηστρώσει.

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ - ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ

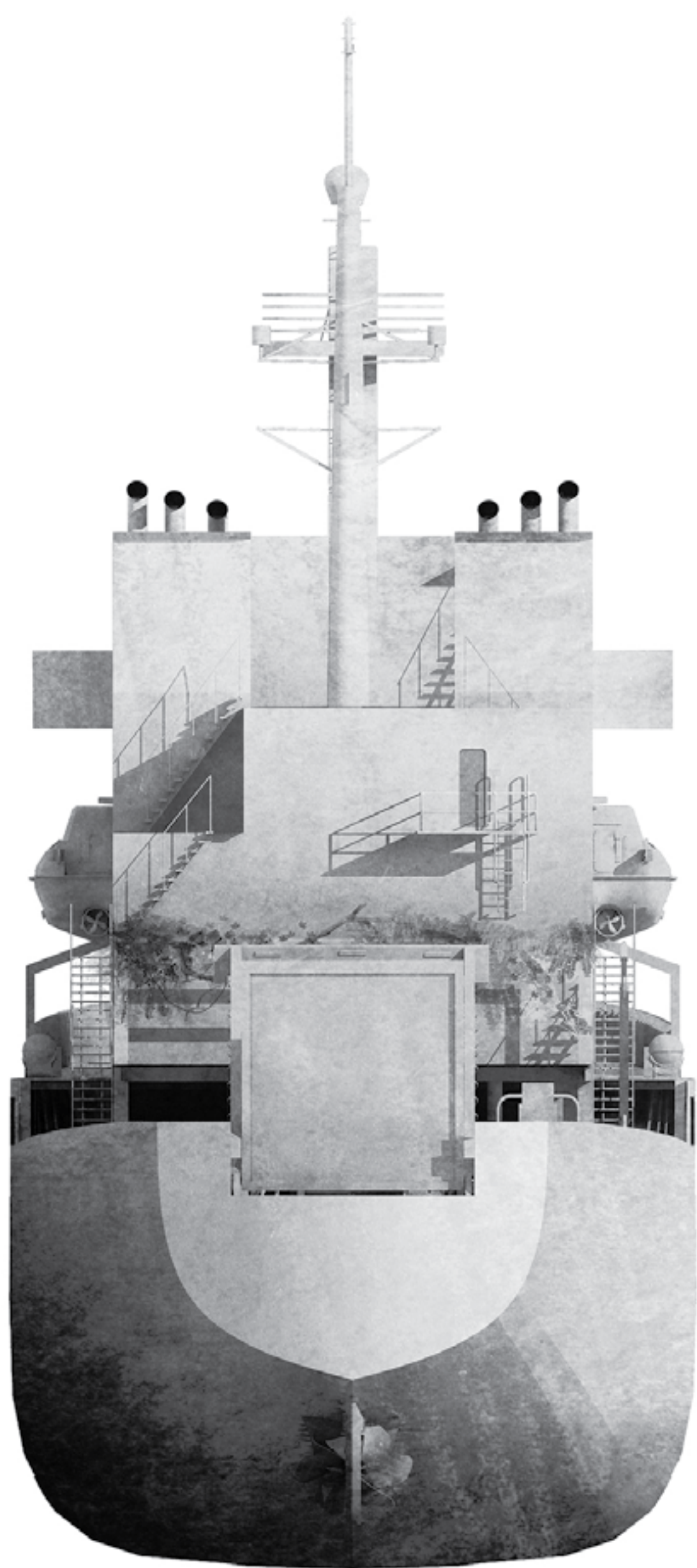
Την έντονη σκηνογραφία του πλοίου ερχόμαστε να πλέξουμε με το θεατρικό χώρο που διαμορφώνουμε. Κεντρική συνθετική επιλογή αποτελεί η αφαίρεση όλης της μάζας των καταστρωμάτων και των τοίχων από το σώμα της υπερκατασκευής που πριν το επιμέριζαν και το διασπούσαν. Δημιουργούμε ένα τεράστιο κενό στα σωθικά του πλοίου, ένα μεγάλο κουτί στο οποίο εισάγουμε το θέατρό μας. Κρατάμε μονάχα τις εξωτερικές λαμαρίνες της υπερκατασκευής που τώρα ορθώνονται σαν μετέωρα φύλλα και ερχόμαστε να τα ενισχύσουμε με ένα πυκνό σύστημα μεταλλικών πλαισίων, που διατηρώντας το ρυθμό των νομέων του πλοίου προεκτείνουν τη λογική του σκαριού σε όλο το θέατρο. Η οικοδομική γίνεται και αυτή μέρος της σκηνογραφίας του χώρου. Στη συνέχεια εστιάζουμε στο φως. Ήδη το βλέπουμε να εισχωρεί σε δέσμες από τα φινιστρίνια, σε διαφορετικές στάθμες. Στην ίδια λογική ερχόμαστε να προσθέσουμε επιπλέον ανοίγματα στο κέλυφος, αφήνοντας το φως να μπει πιο ορμητικά - ωστόσο ελεγχόμενα - στο χώρο. Δημιουργείται ένα παιχνίδι με το φως το οποίο μοιάζει να σχηματίζει προβολείς κατά τη διάρκεια του πρωινού ενώ όσο περνάει η μέρα και ο ήλιος υποχωρεί τα ανοίγματα αυτά καθάρουν τα αστέρια. Η αφαίρεση των τζαμιών μάλιστα επιτρέπει και στον αέρα και τη βροχή να διεισδύσουν, κάνοντας το χώρο πραγματικά ημιυπαίθριο. Η πρακτική της διάτρησης του κελύφους κορυφώνεται στο κεντρικό κυκλικό άνοιγμα που δημιουργούμε στο θόλο του θεάτρου. Ο ένας στρος ουρανόσ, η καλοκαιρινή ψύχρα, η αημίρα, ο κυματισμός, οι μεταλλικοί ήχοι: όλος ο περιβάλλον χώρος παίζει με τις αισθήσεις. Και μάλιστα μέσα σ' ένα κέλυφος όπου τα ίχνη των ξεριζωμένων τοίχων στις λαμαρίνες και τα απογυμνωμένα φουγάρα του πλοίου φέρνουν μνήμες και από την περασμένη του χρήση, κάνοντας το θεατή μοιραία να προσλάβει την αίσθηση της συμμετοχής του σε μια διαχρονική και διανθρώπινη συνείδηση.

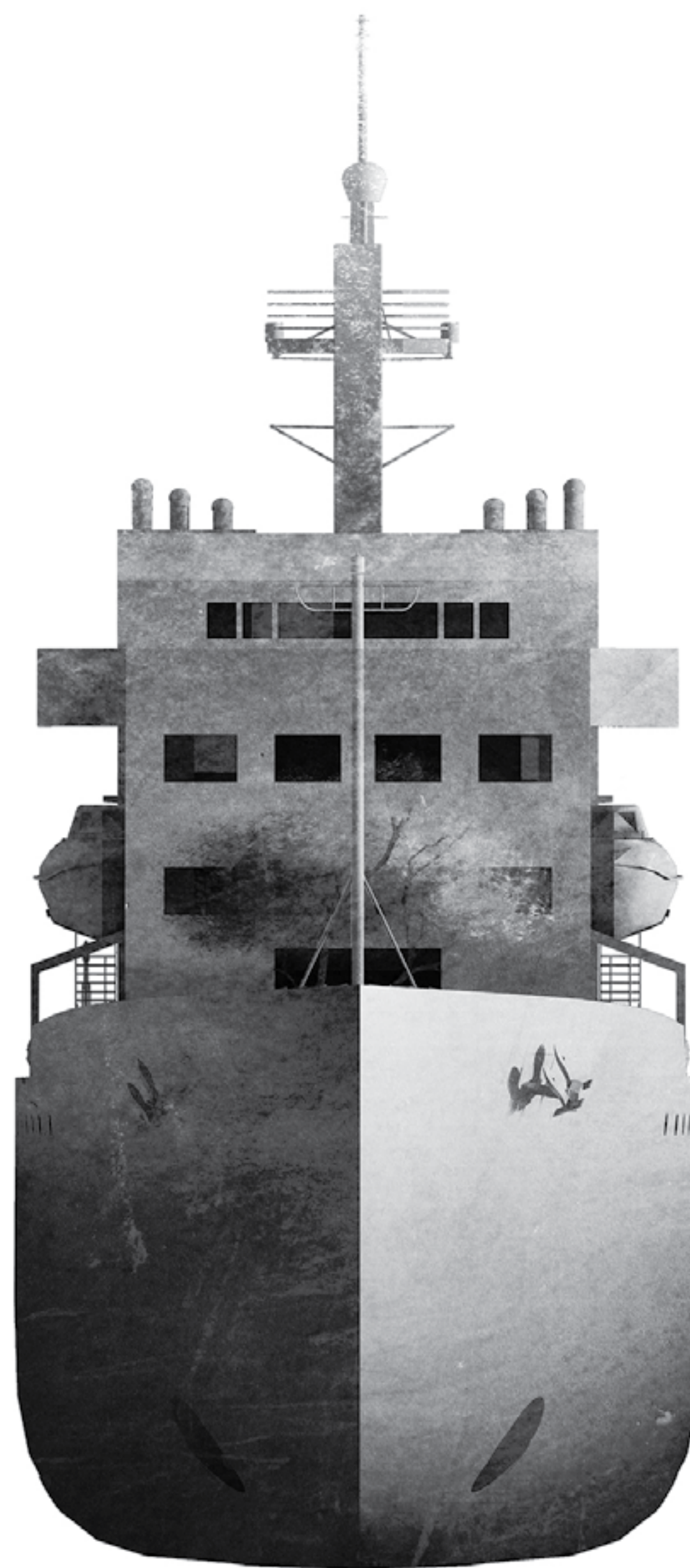
Εγκάρσια Τομή Β-Β

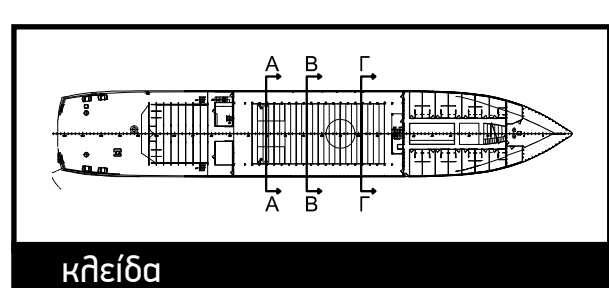
Εγκάρσια Τομή Γ-Γ

Πρύμνη

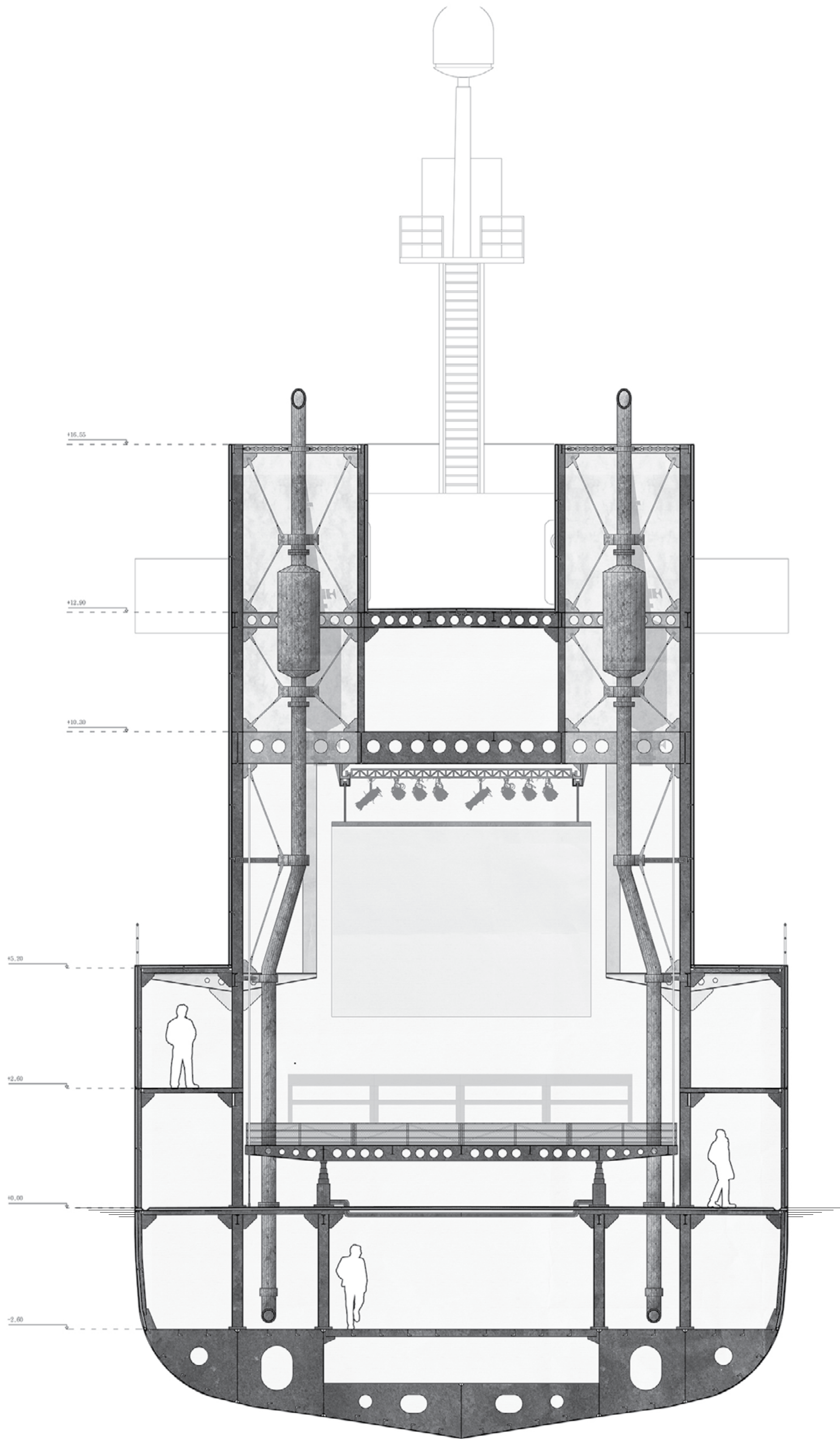

Πλώρη

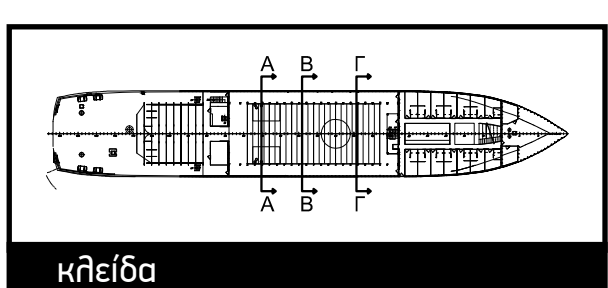

15.Εγκάρσιες Τομές και Όψεις
Κλίμακα 1:100

16.Εγκάρσια Τομή Α-Α
Κλίμακα 1:50

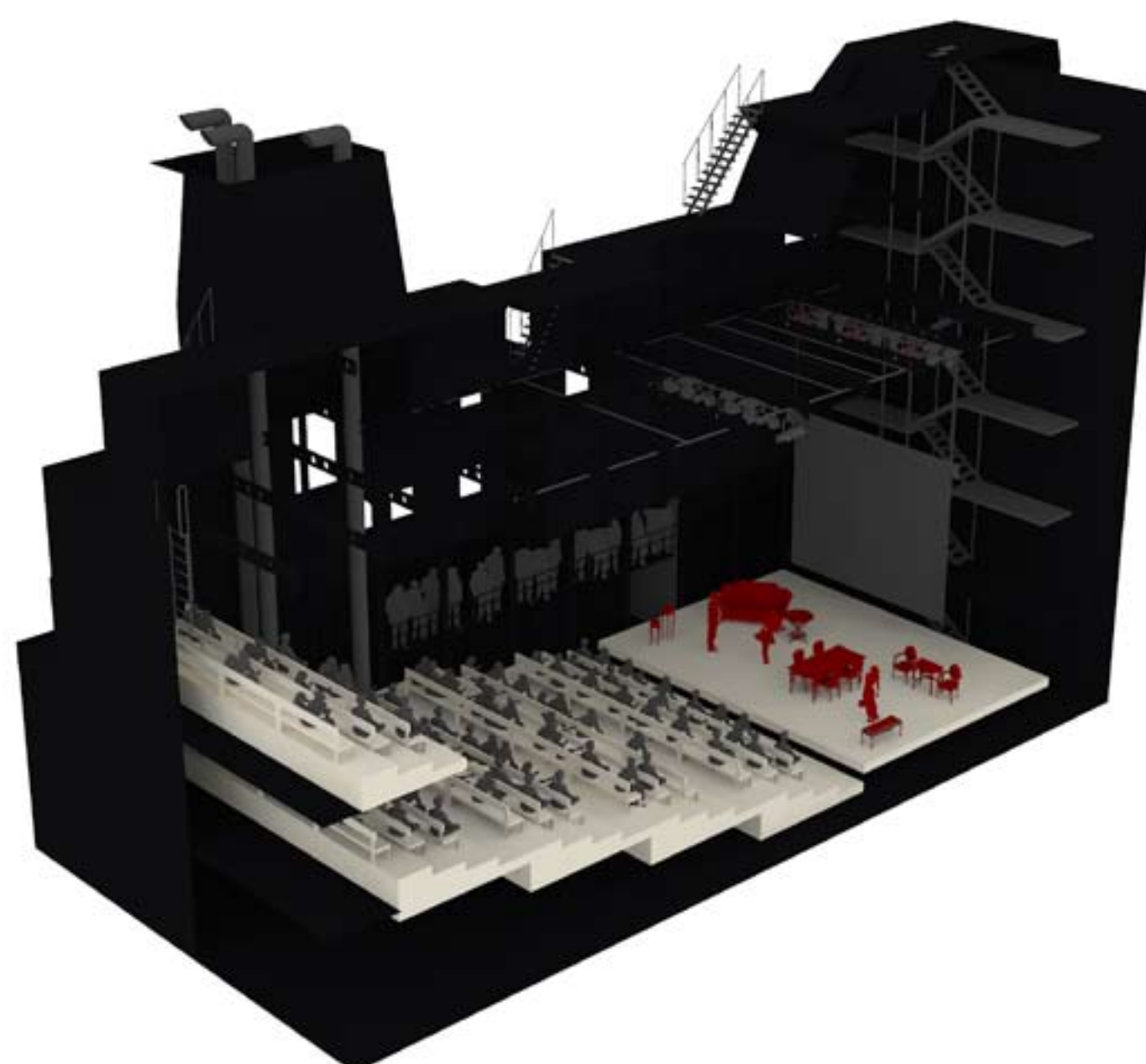

Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ - ΤΑ ΚΙΝΟΥΜΕΝΑ ΕΠΙΠΕΔΑ

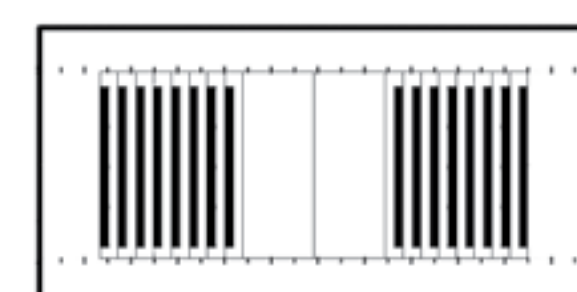
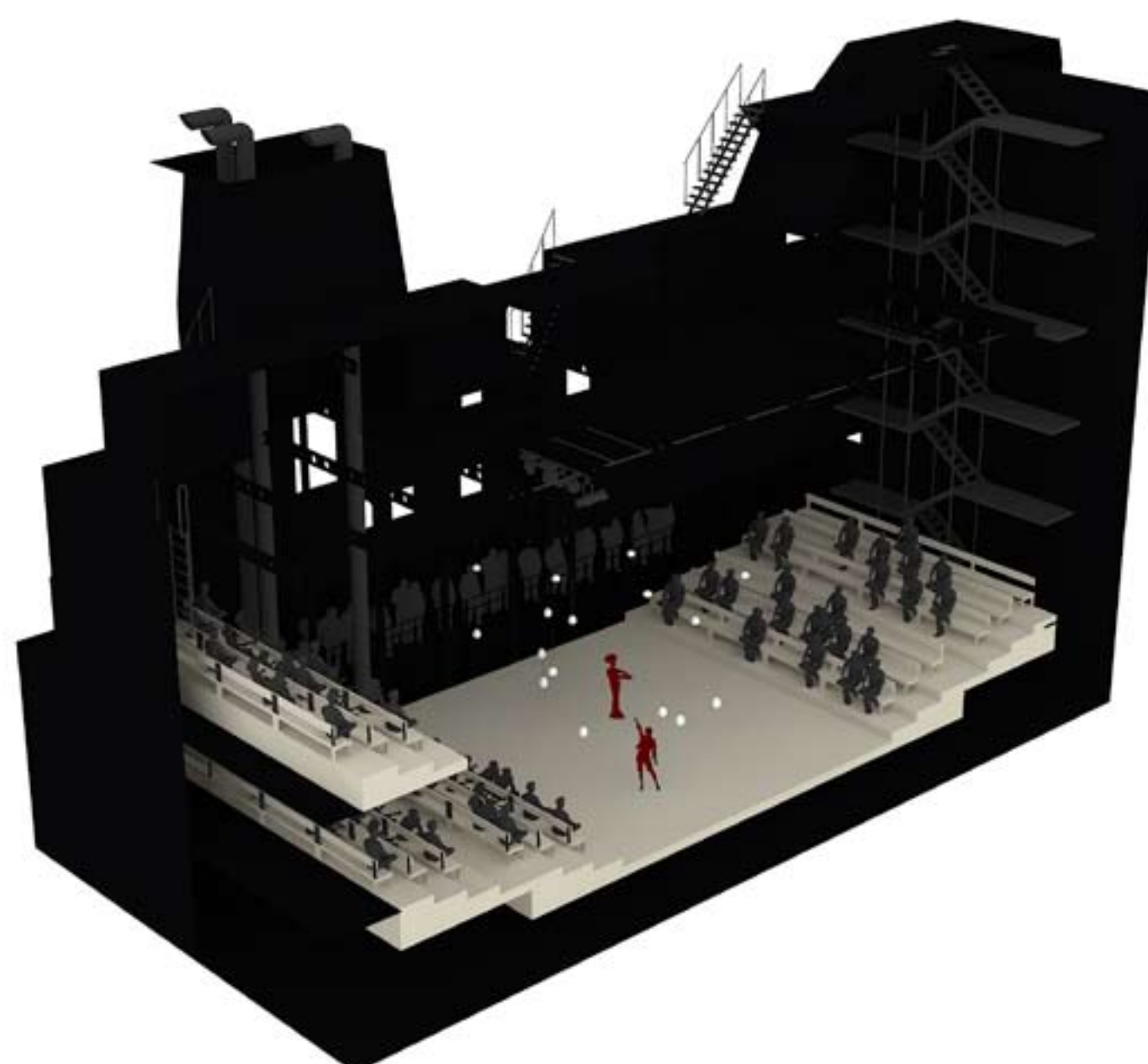
Στον 'ουρανό' του θεάτρου και προς κάλυψη όλων των σκηνικών αναγκών τοποθετείται ένα πλέγμα από μεταλλικές δοκούς και μηχανισμούς που επιτρέπουν την ανάρτηση και μετακίνηση αντικειμένων. Εκεί στηρίζονται και οι σειρές των φώτων όπως και ένα βαγονέτο για τους φωτιστές το οποίο σαφώς μπορεί να χρησιμοποιηθεί και σκηνογραφικά όπως άλλωστε το σύνολο του χώρου (περιφερειακοί διάδρομοι, εμφανές κεντρικό κλιμακοστάσιο, κατακόρυφες βοηθητικές σκάλες κλπ)

Το σώμα του θεάτρου (αμφιθέατρο και σκηνή) διαμορφώνεται από έξι επίπεδα τα οποία κινούνται με τη βοήθεια υδραυλικών πιστονιών. Με αυτό τον τρόπο μπορεί να αλλάζει τόσο η κλίση όσο και η διάταξη του αμφιθέατρου. Μαζί με αυτή επαναπροσδιορίζεται και η σχέση θεατή - ηθοποιού σύμφωνα με την οπτική του εκάστοτε σκηνοθέτη. Υπάρχει η δυνατότητα διαμόρφωσης τόσο μετωπικών σχέσεων, όπως στο παράδειγμα της ιταλικής σκηνής όπου το σύνολο των θεατών βλέπει τους ηθοποιούς και τη σκηνή, όσο και πιο σύνθετων, όπως στην κεντρική και τη γραμμική σκηνή όπου οι μισοί θεατές αντικρίζουν τους άλλους μισούς και τελικά όλοι τους ηθοποιούς και τη σκηνή που βρίσκεται ανάμεσά τους. Στην περίπτωση μάλιστα που εισάγεται μια πιο ελεύθερη σχέση μεταξύ όλων των παρευρισκόμενων στην παράσταση, κατά την οποία επαναπροσδιορίζονται οι ρόλοι των θεατών και των ηθοποιών ή και αντιστρέφονται στηρίζοντας μία διαφορετική άποψη για το ποιος συμμετέχει και με ποιον τρόπο στο θέαμα, η αλληλεπίδραση θεατών και ηθοποιών γίνεται αμεσότερη και χωρικά πιο διεσπαρμένη. Τότε υπάρχει η δυνατότητα συνένωσης των διαφορετικών επιπέδων σε ένα ενιαίο και αντικατάστασης των καθισμάτων με άλλα αντικείμενα όπως τσουβάλια, βαρέλια, λάστιχα ή οτιδήποτε άλλο εξυπηρετεί τη σκηνοθετική άποψη.

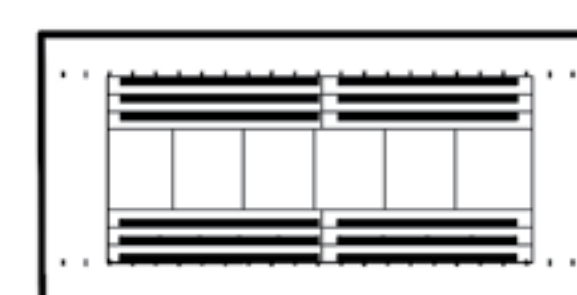
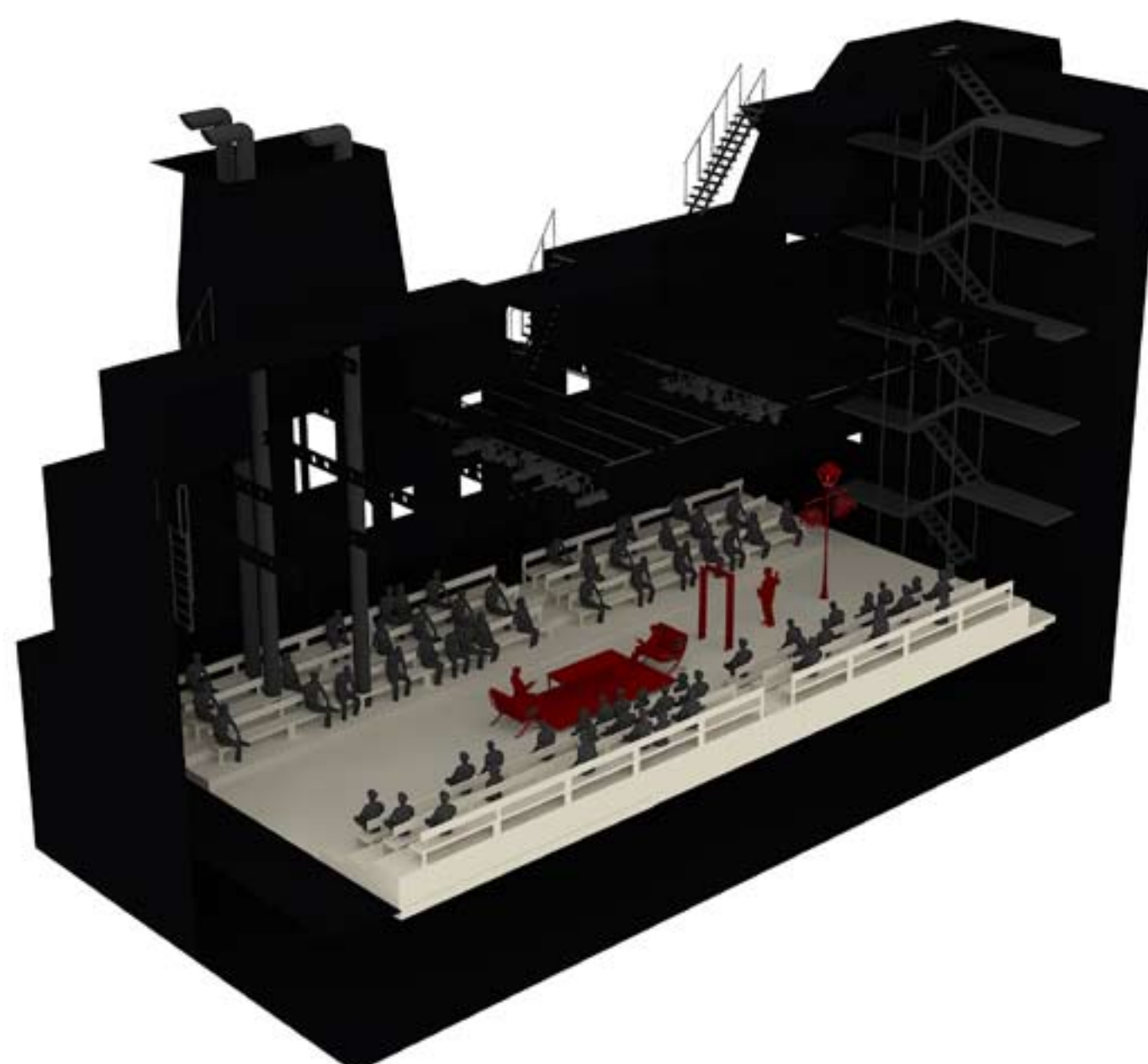
Τα επίπεδα αποτελούν προσθετικό στοιχείο στον κατά τ'άλλα μεγάλο ενιαίο κενό χώρο, γι' αυτό και αποκόπτονται με ένα μικρό αρμό από τους περιφερειακούς διαδρόμους ενώ ο φωτισμός από κάτω τονίζει το κενό που δημιουργείται. Δίνεται έτσι μία αίσθηση αιώρησης στο κοινό, η οποία ενισχύεται από την επιπλέον επιλογή τα επίπεδα αυτά να είναι από διάτρητη λαμαρίνα. Με αυτόν τον τρόπο ο θεατής μπορεί να αντιληφθεί τα όρια του χώρου καθώς το βλέμμα του ταξιδεύει ανεμπόδιστα προς όλες τις κατευθύνσεις. Όταν φυσικά κλείσουν τα φώτα, η σκυτάλη δίνεται στο σκηνοθέτη, το βλέμμα επικεντρώνεται στη δράση και το αρχιτεκτονημένο περίβλημα διακριτικά εξαφανίζεται στο σκοτάδι. ●

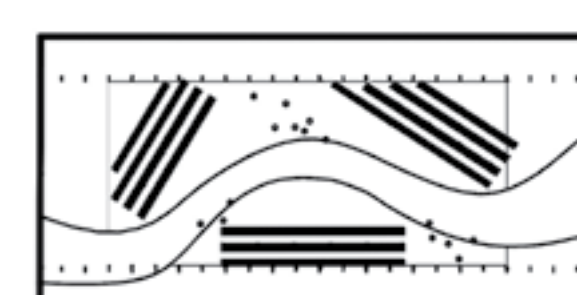
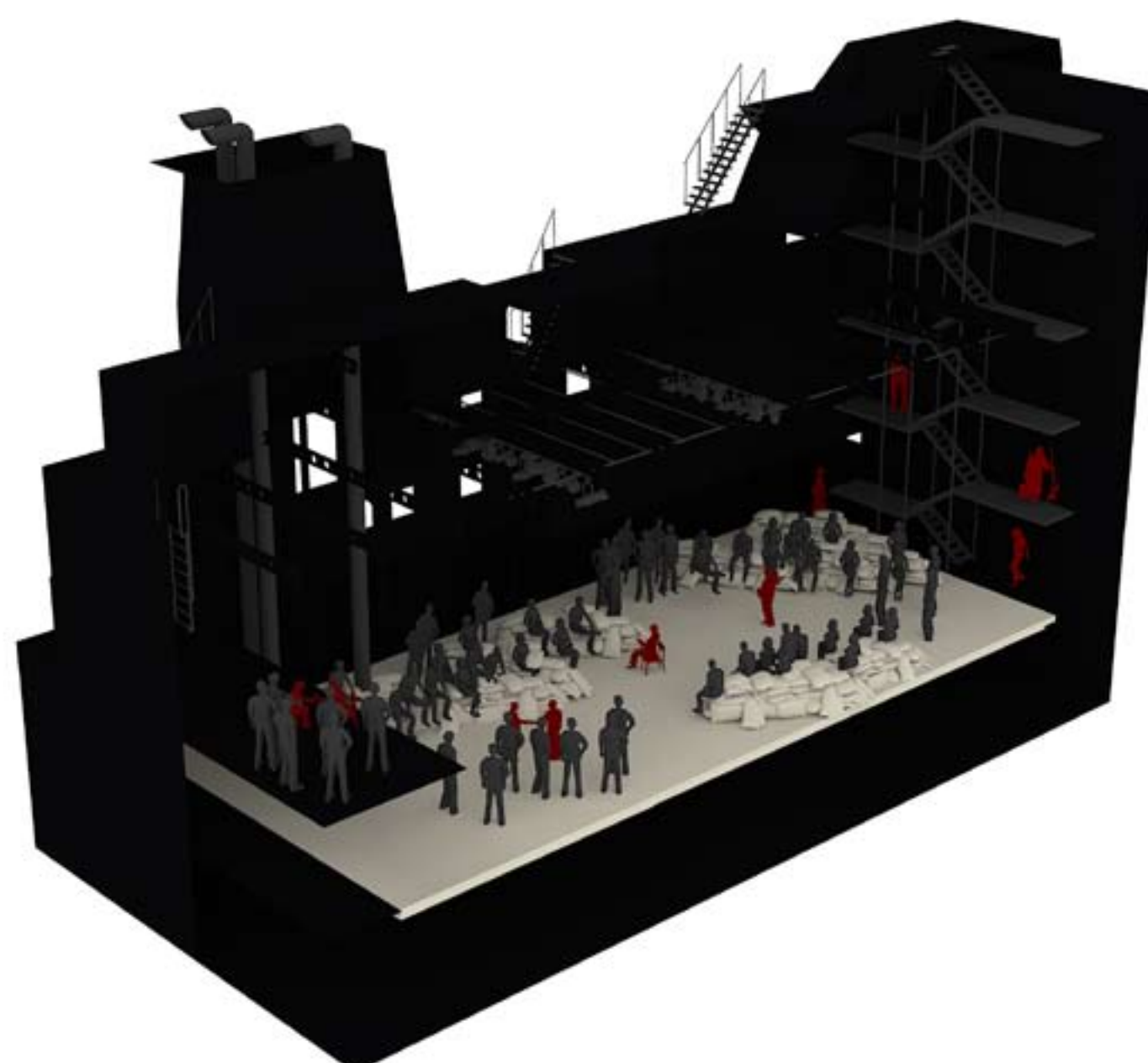
Ιταλική Σκηνή

Κεντρική Σκηνή

Γραμμική Σκηνή

Ελεύθερη Διάταξη

17. Ενδεικτικές Διατάξεις Θεάτρου κινητά επίπεδα και καθίσματα θεατών

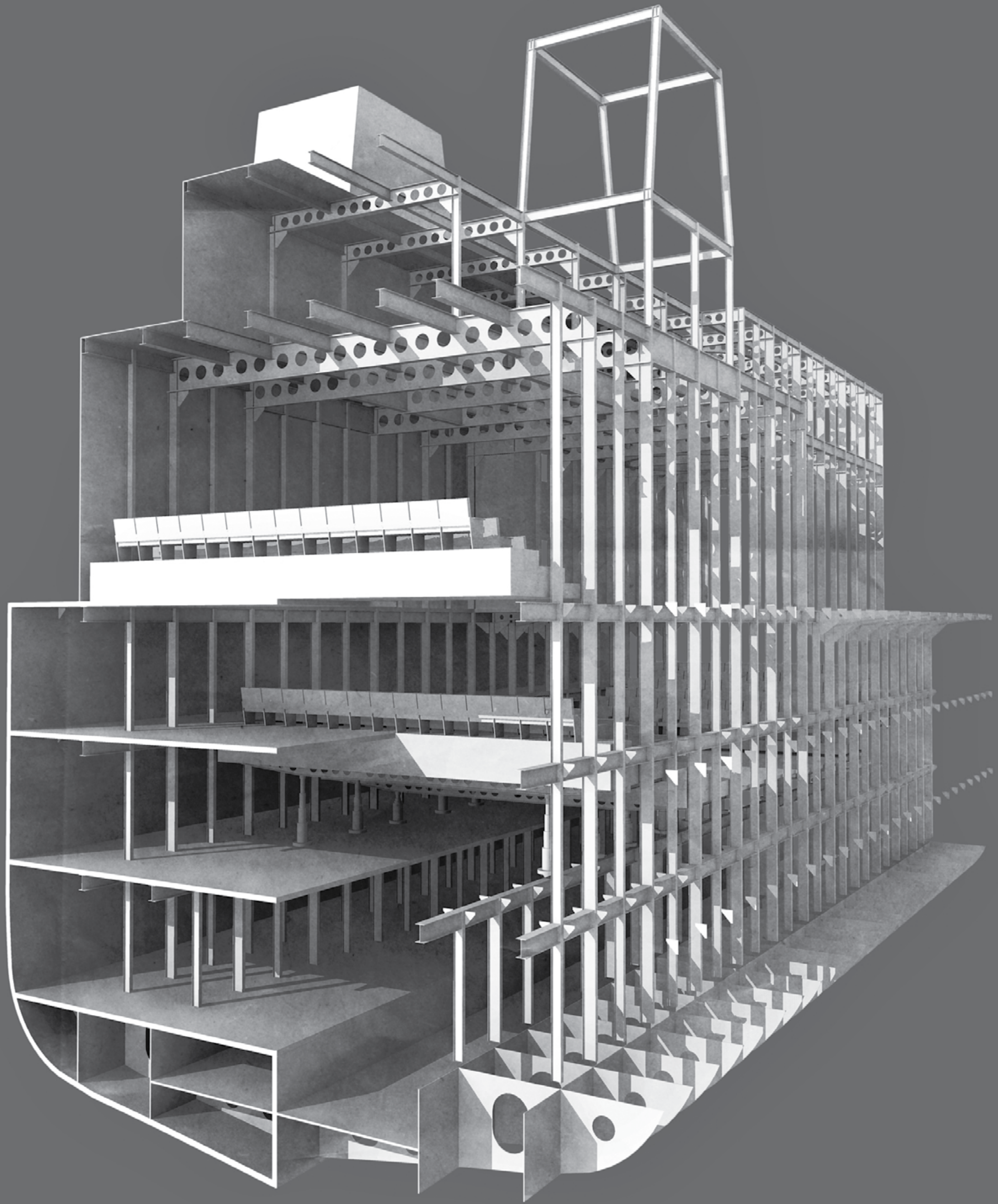

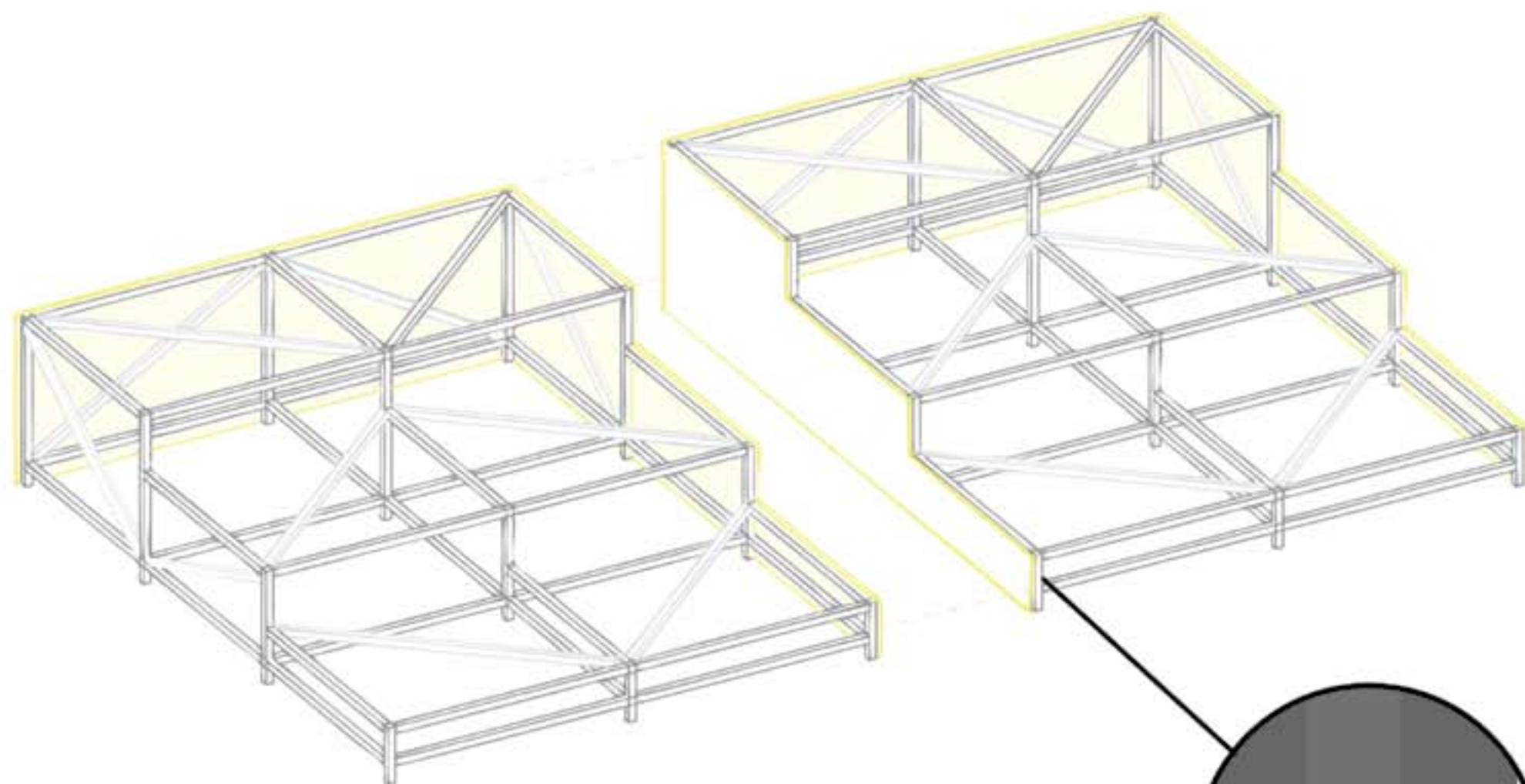
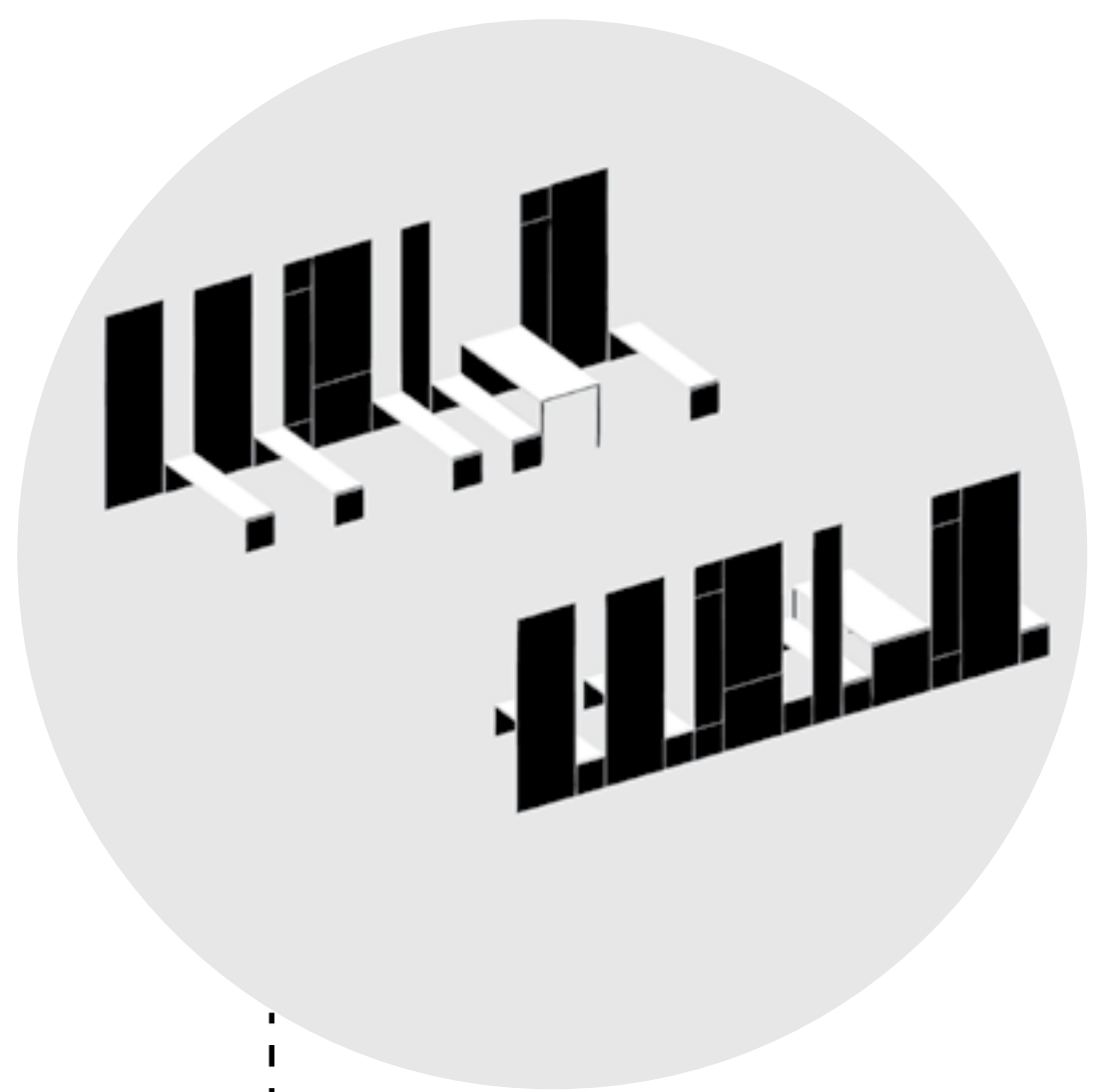
18. Προοπτική Τομή Θεάτρου
Διάταξη Ιταλικής Σκηνής

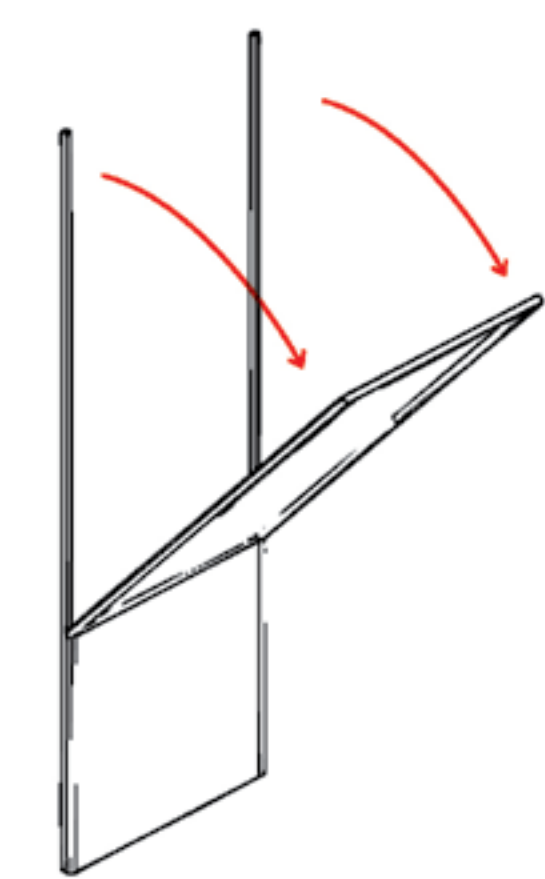
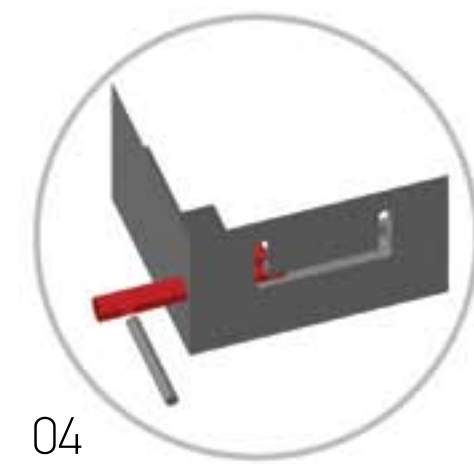
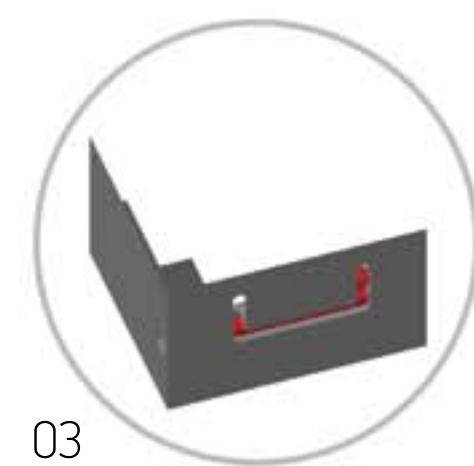
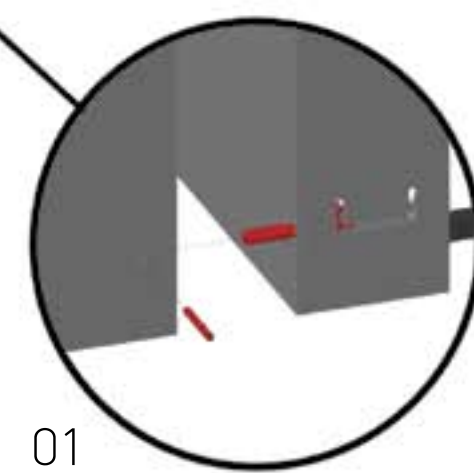
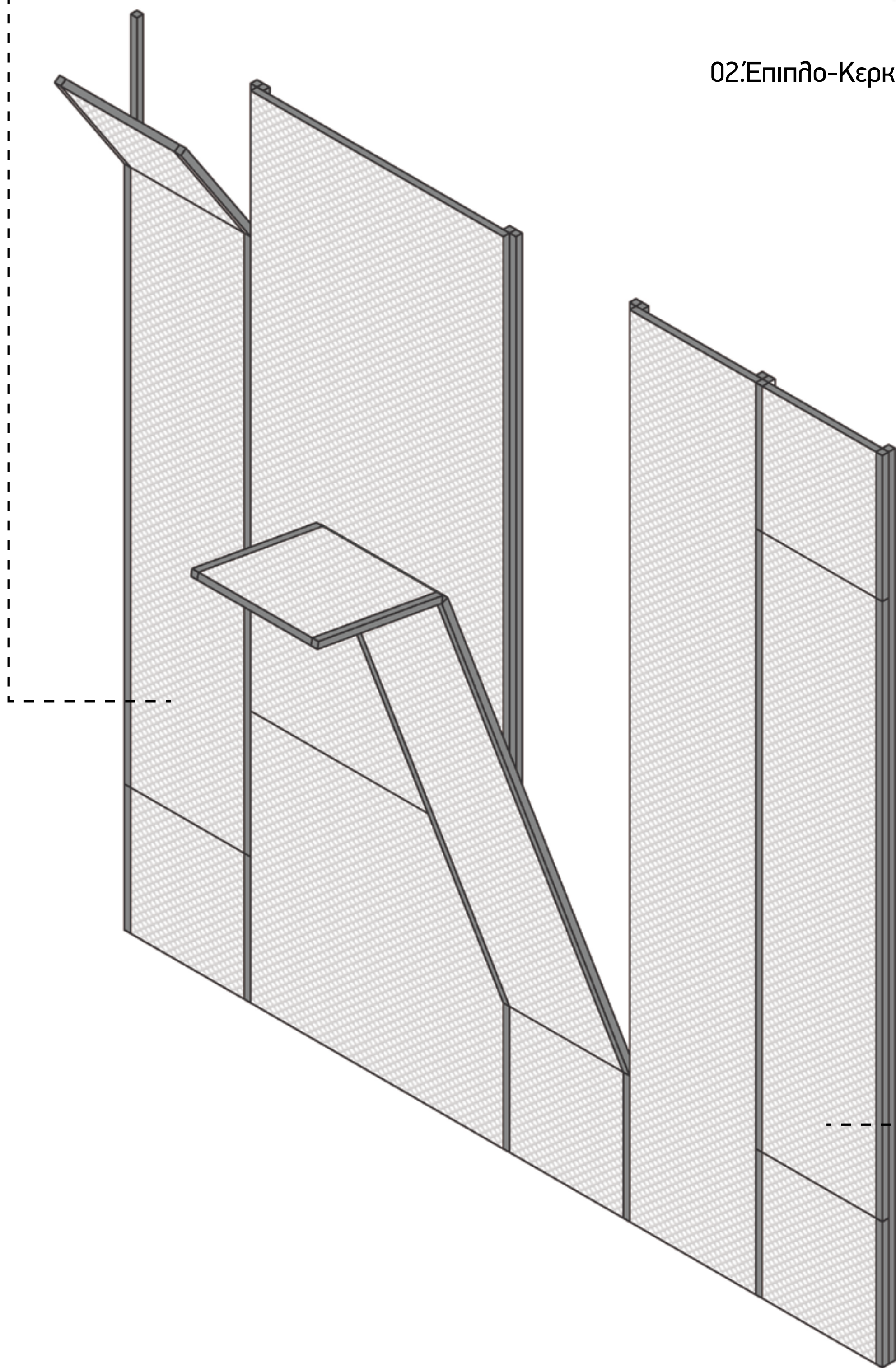

19. Προοπτικό Φέροντος Οργανισμού

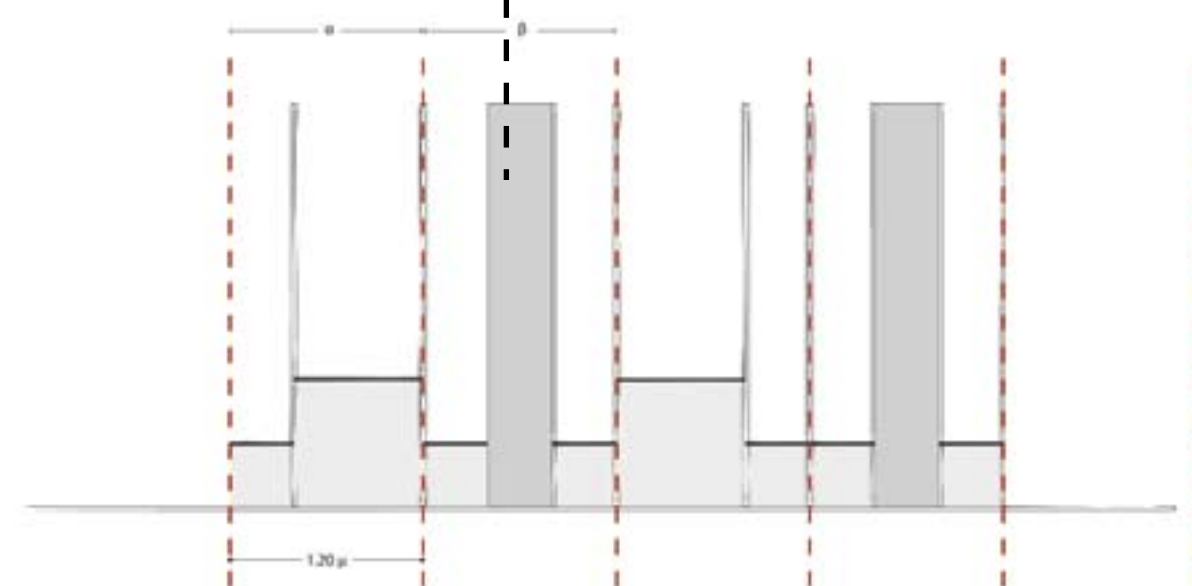
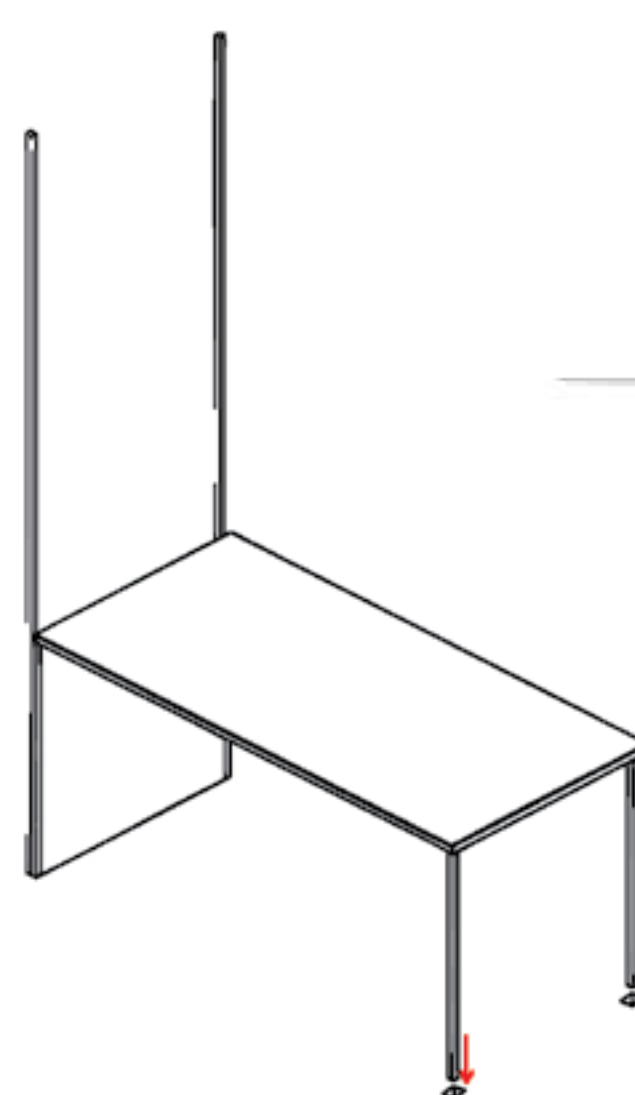
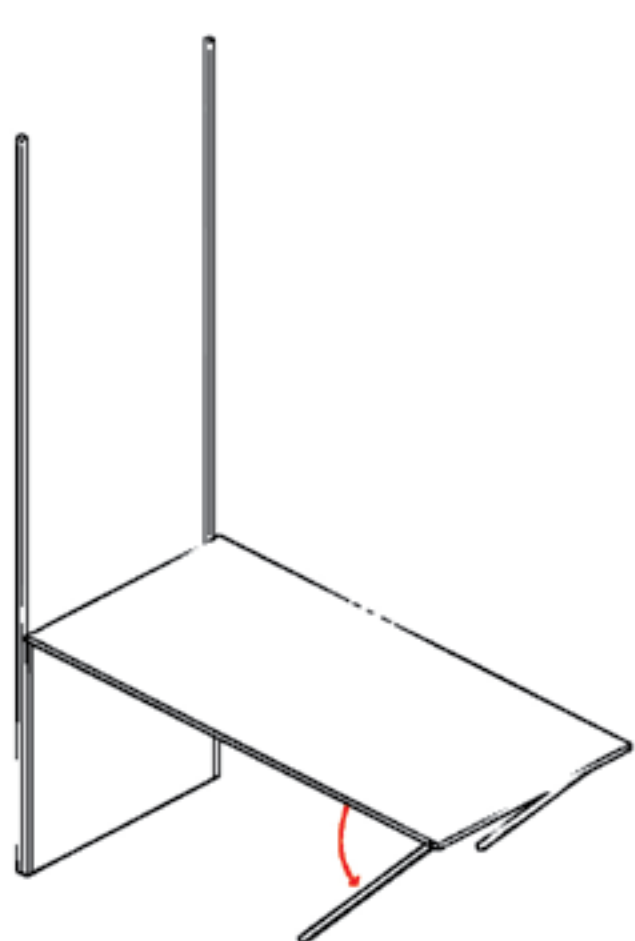

02.Επιπλο-Κερκίδα Θεάτρου

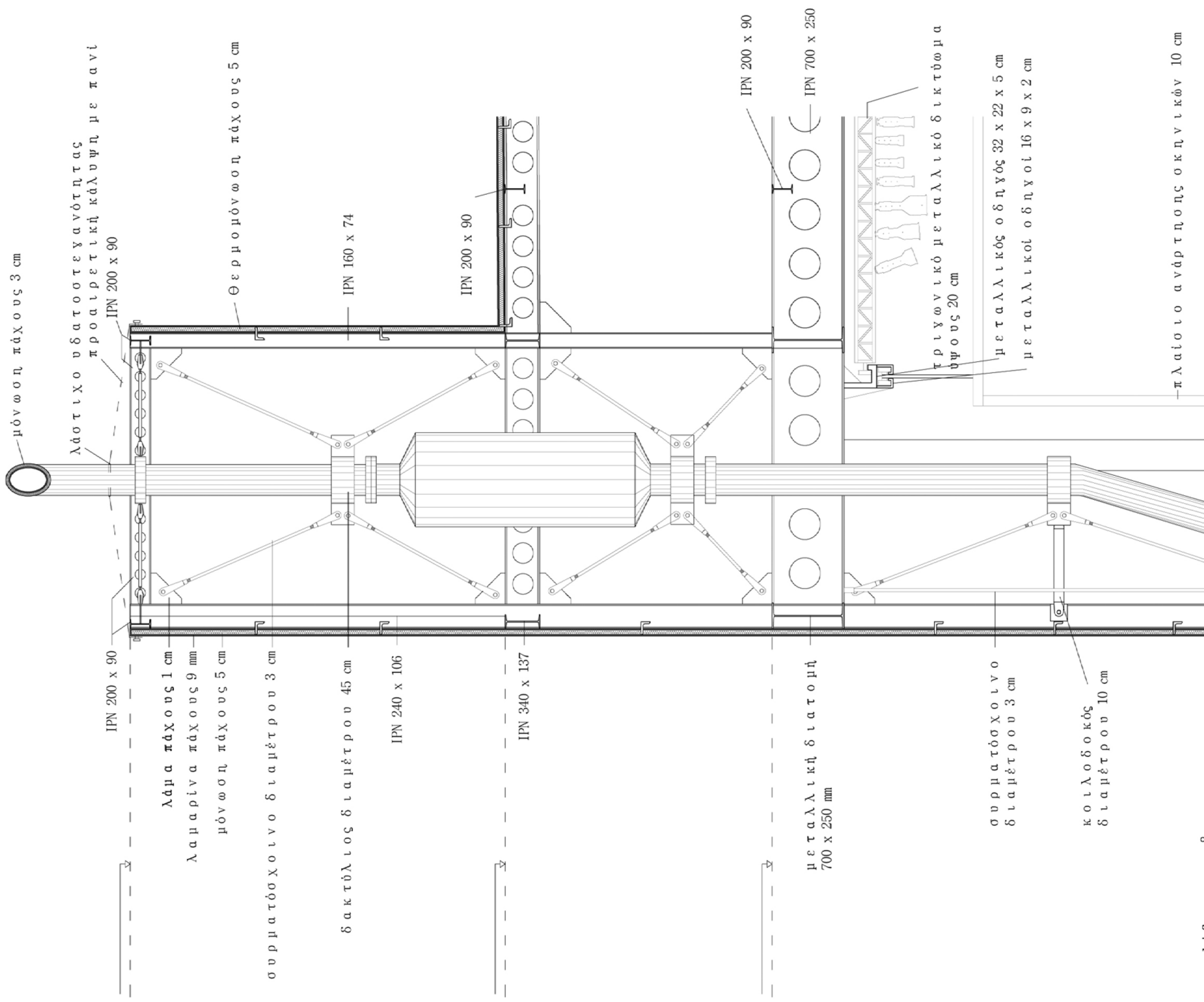

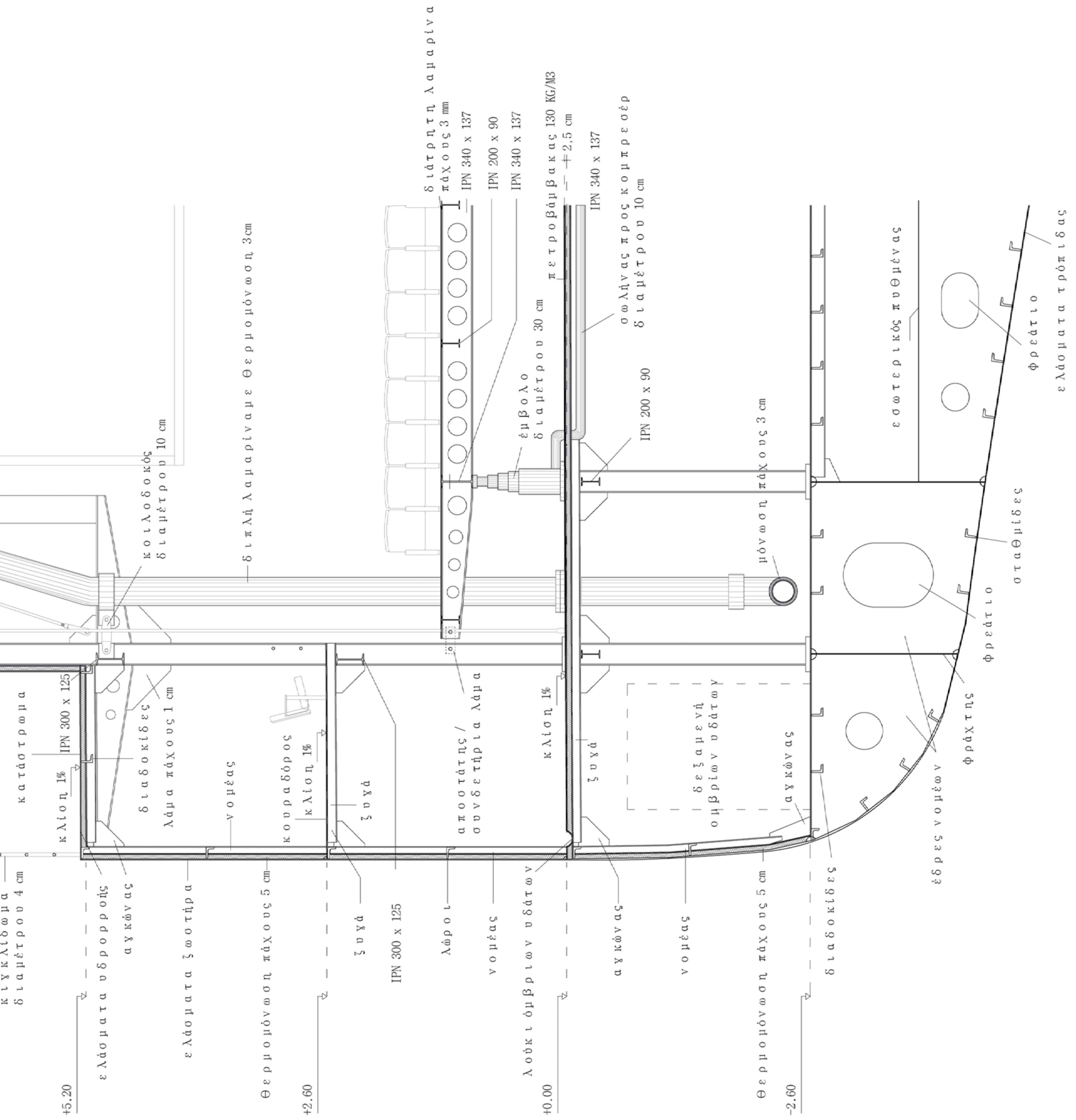
01.Πανέλα Φουαγιέ/Τραπεζαρία

20.Οικοδομικές Λεπτομέρειες
Έπιπλα

21.Εγκάρσια Τομή
Οικοδομικών Λεπτομερειών

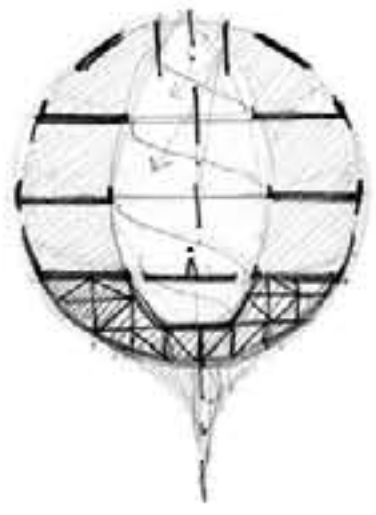

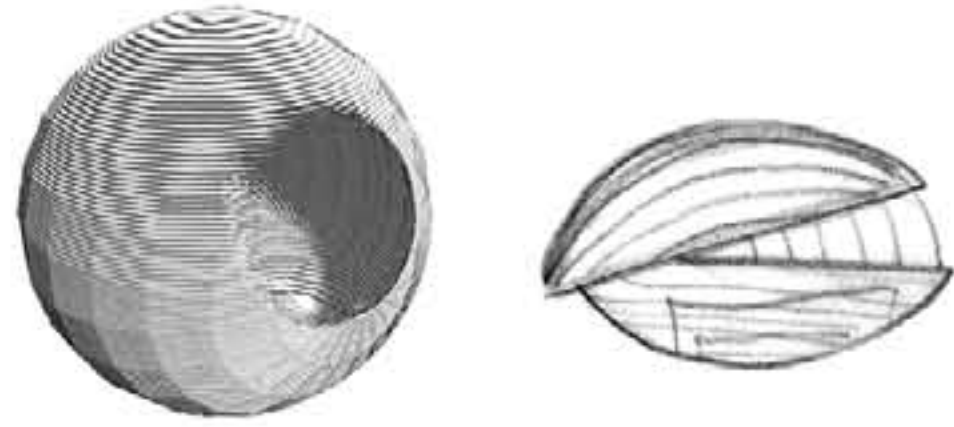

22. Προοπτικό Θεάτρου
Διάταξη Κεντρικής Σκηνής

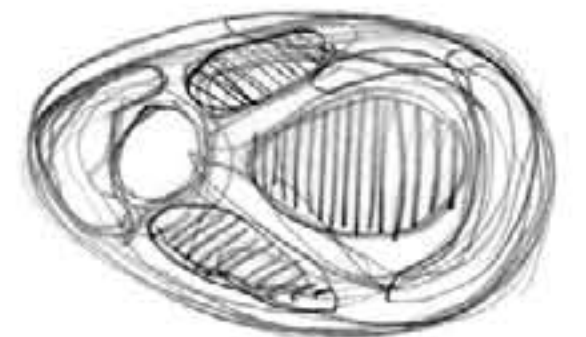

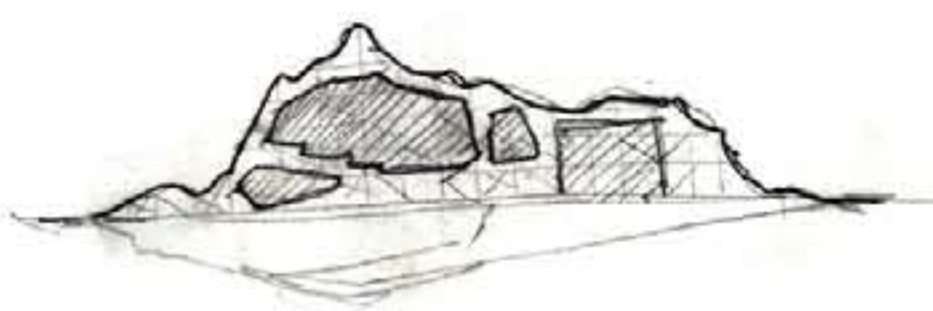
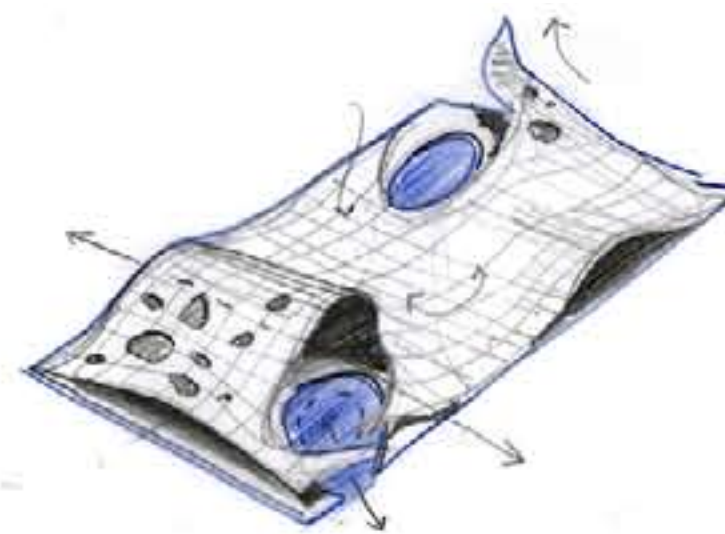
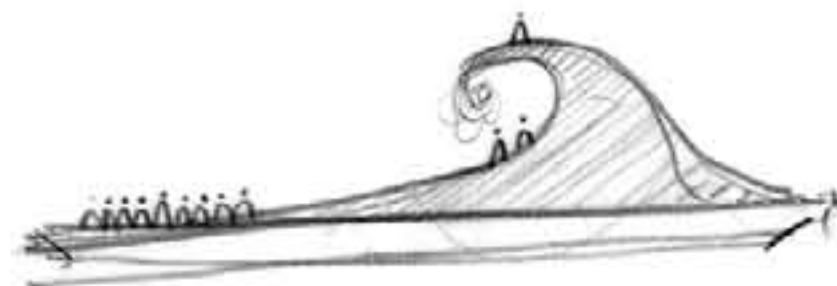
1. παραμόρφωση βασικών γεωμετρικών σχημάτων

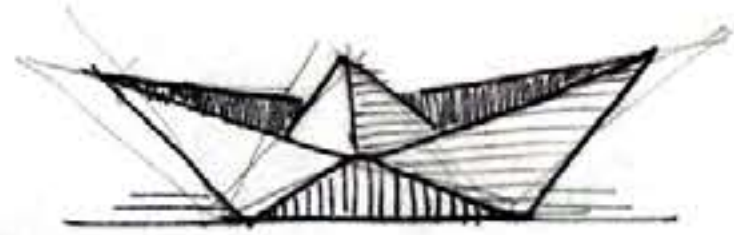
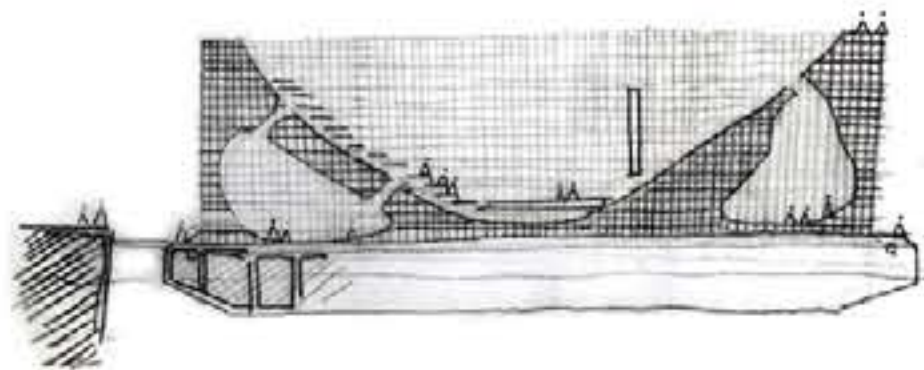
2. νησί
the island

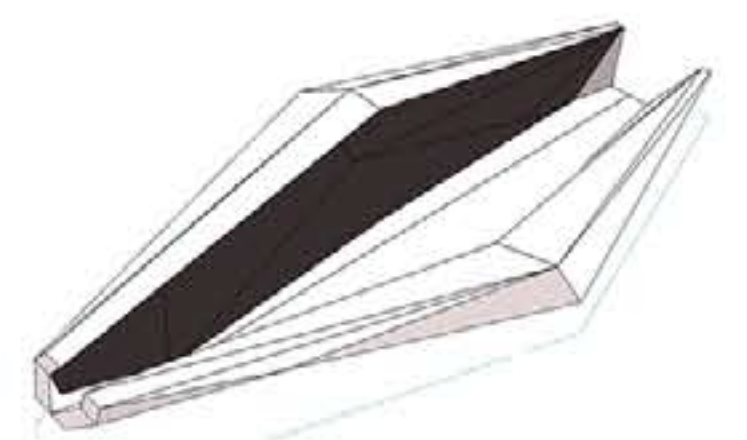
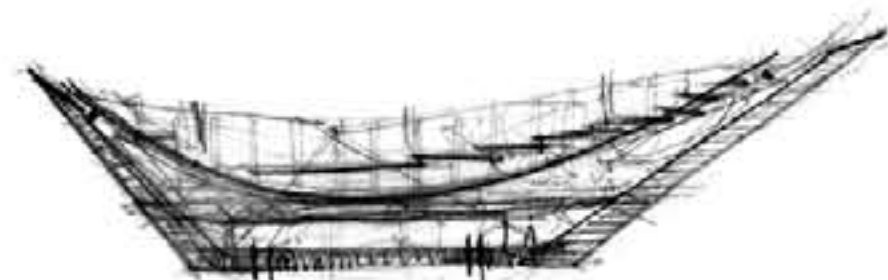
3. παραμόρφωση επιφάνειας

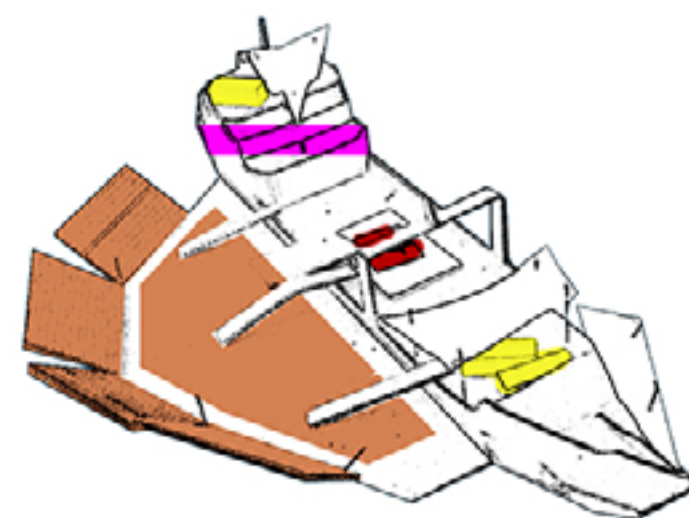
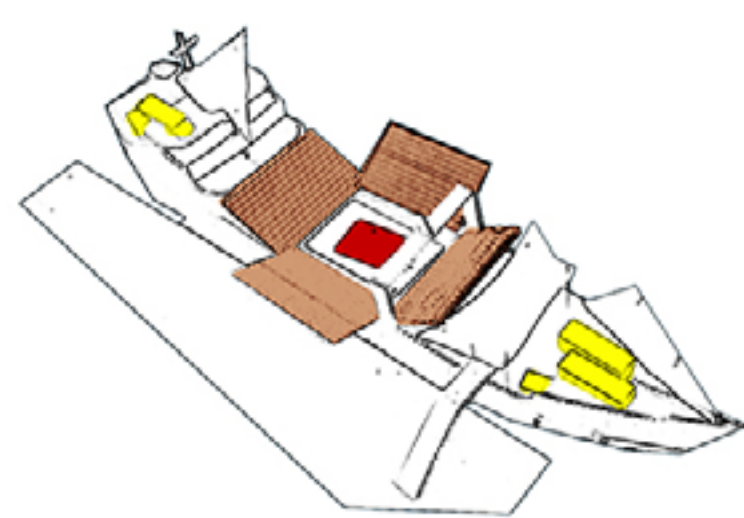
4. σκάψιμο - διαμόρφωση υπόσκαφων χώρων

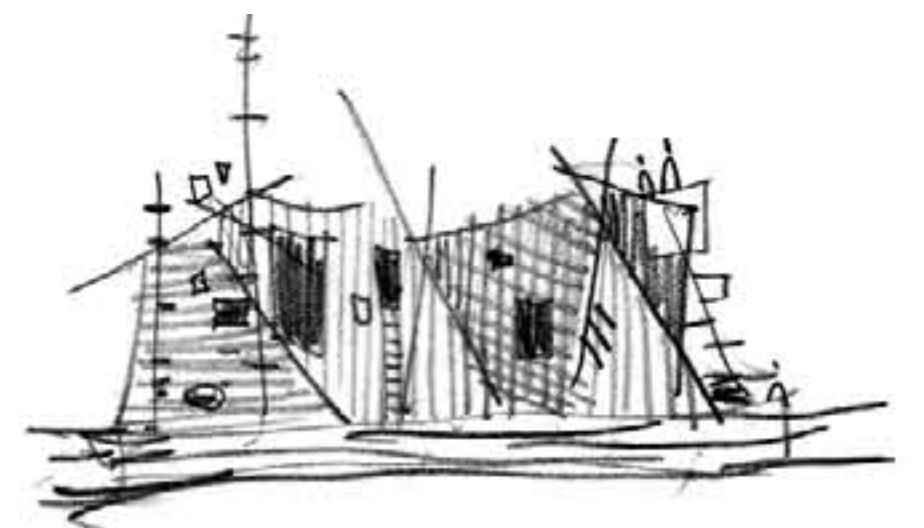
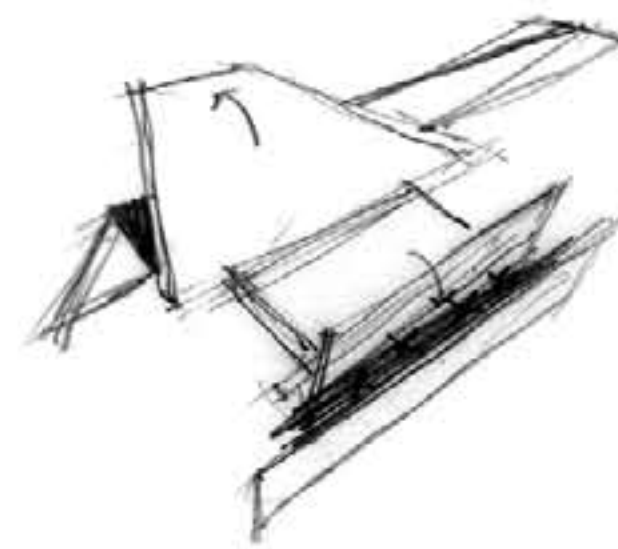
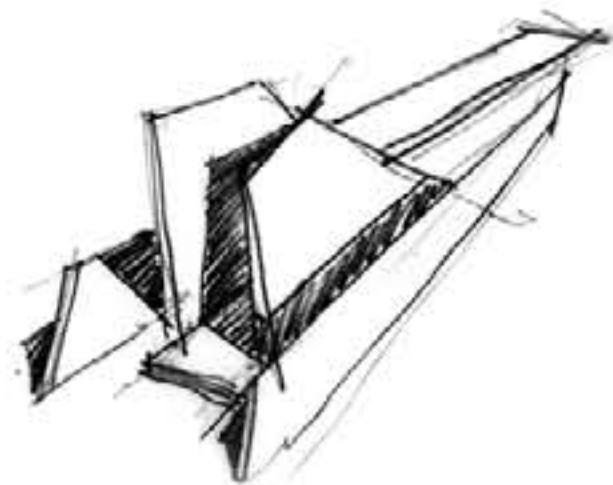
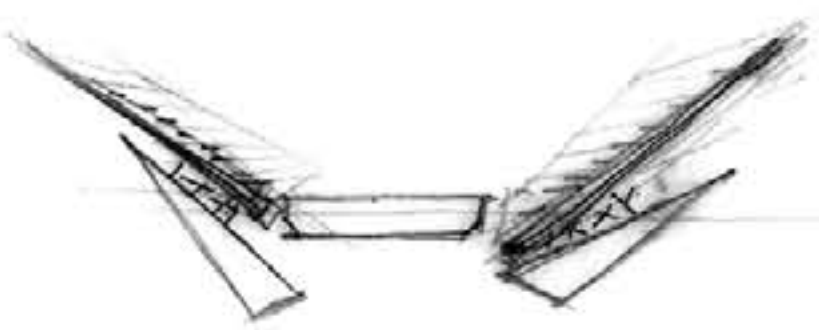
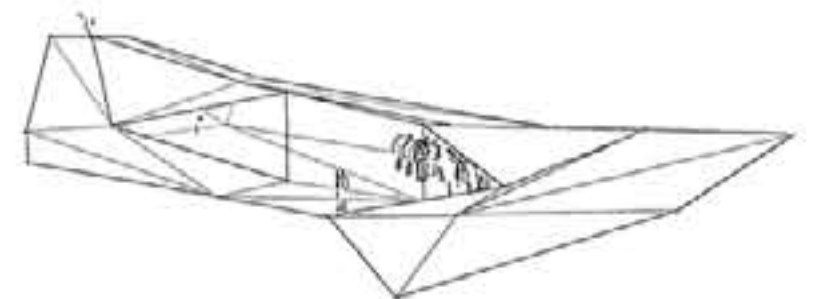
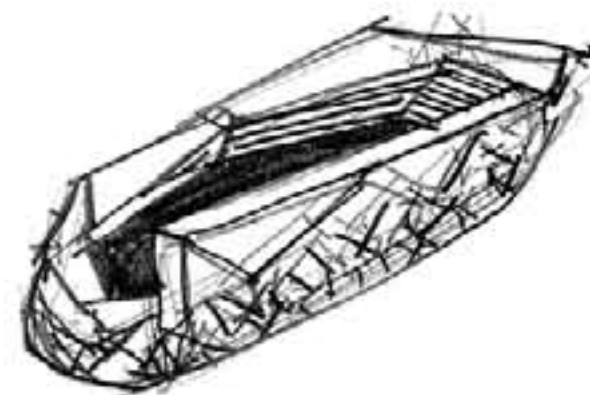
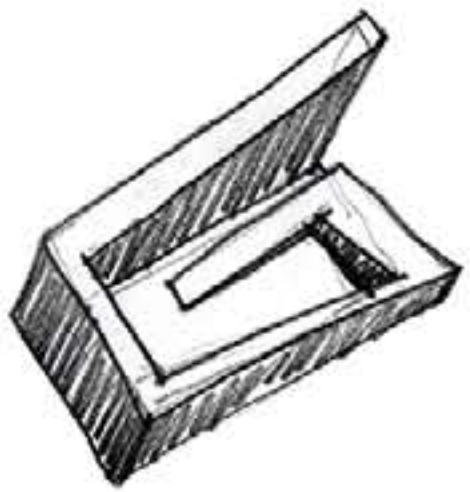
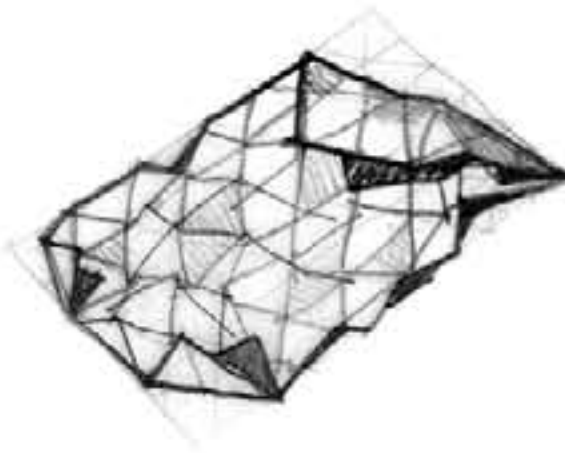
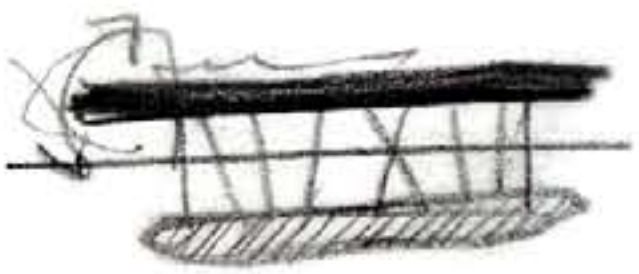
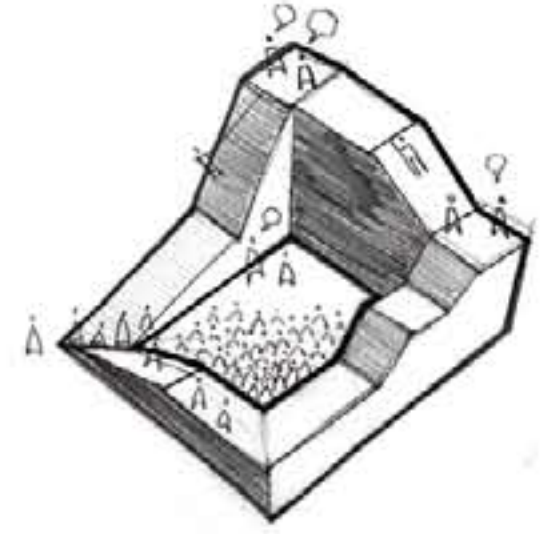
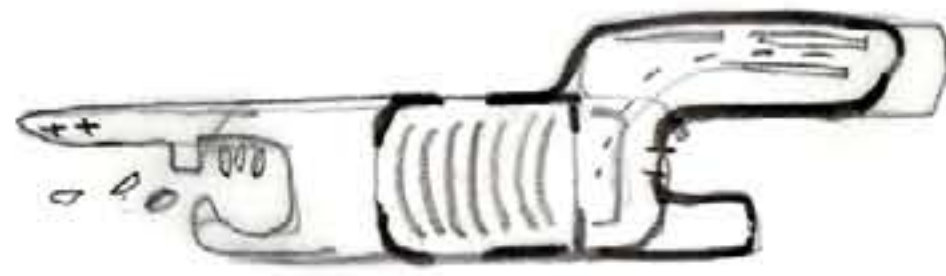
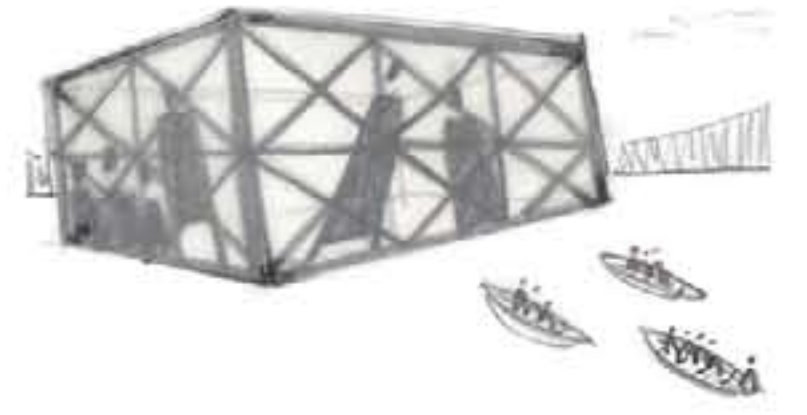
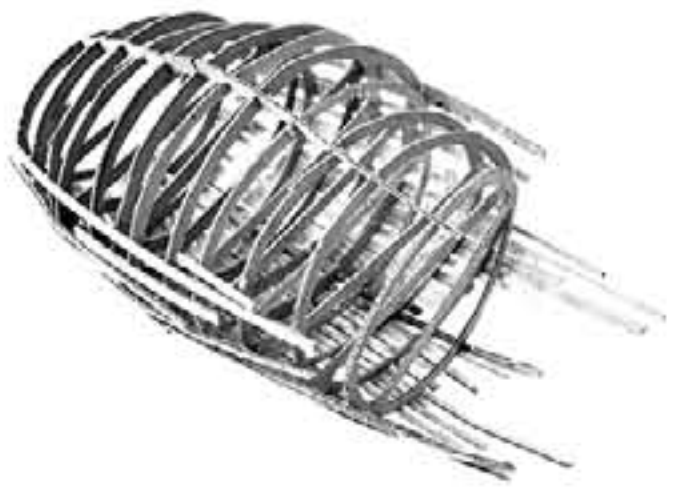

5. παραμόρφωση της γεωμετρίας της βάρκας

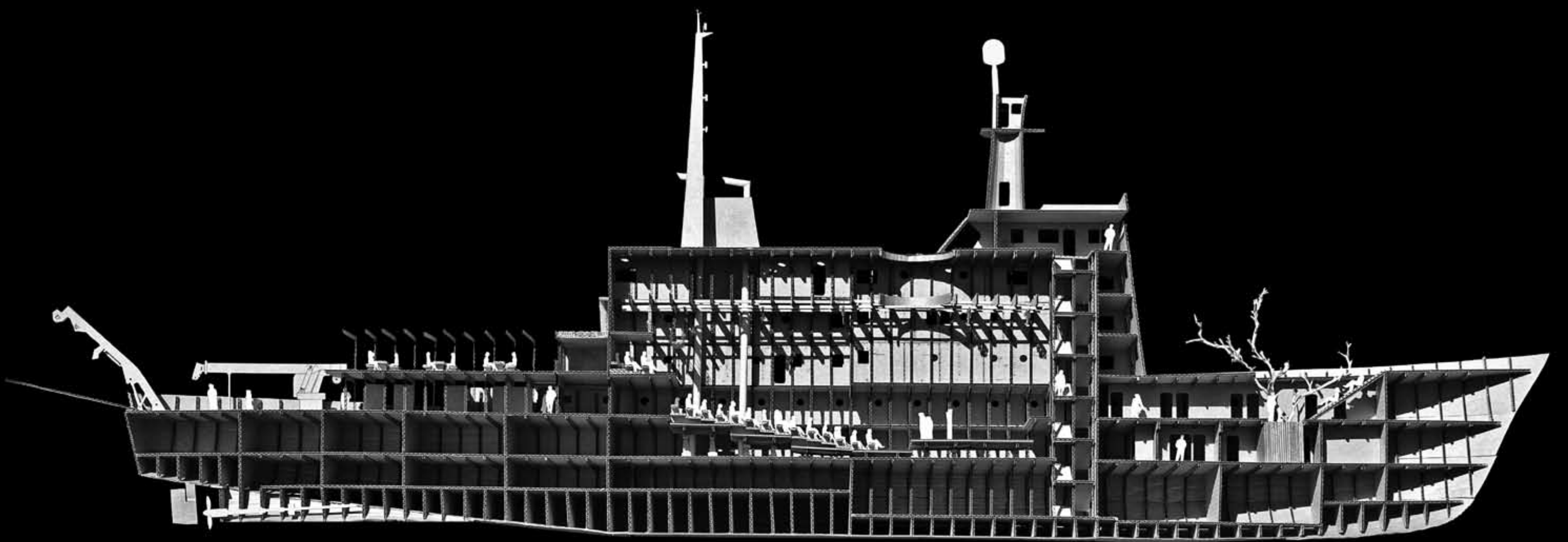
6. επανάχρηση πλοίου

Παράρτημα Α: Έρευνα
Περιπλάνηση σε Διαφορετικές Ιδέες

Παράρτημα Β: Τελικές Μακέτες
Τομή 1:75, Τρικυμία 1:200, Εσωτερικό Θεάτρου 1:50

Βιβλιογραφία:

Cacciari, Massimo, *“Το Αρχιπέλαγος”*, Τραυλός, Αθήνα, 1999

Κοτζιά, Κατερίνα, Κωνσταντόπουλος, Ηλίας, Παπαδόπουλος, Λόνς, Φιλοξενίδου, Κορίνα(επιμελ.), Συλλογικό Έργο, *“Το Αιγαίο, μια διάσπαρτη Πόλη”*, 10η Διεθνής Έκθεση Αρχιτεκτονικής Μπιενάλε Βενετίας: Ελληνική Συμμετοχή, Futura, Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού, 2006

Μπελαβίλας, Νίκος, *“Τόποι Ανθρώπων, Σχόλια για τον χώρο και την πολιτική”*, η Αυγή/ο Πολίτης, Αθήνα, 2005

Φιλιππίδης, Δημήτρης(επιμελ.), *“Τα Νησιά του Αιγαίου, Αρχιτεκτονική”*, Μέλισσα, Αθήνα, 2003

Αγριαντώνη Χ., Φενερλή Α., Καρακουλίδης Ι., *“Ερμούπολη-Σύρος, Ιστορικό Οδοιπορικό”* Γ’ Έκδοση Αναθεωρημένη, Ολκός, Αθήνα, 2010

Τραυλός Ιωαν., Κόκκου Αγγελική, *“Ερμούπολη. Η δημιουργία μίας νέας πόλης στη Σύρο στις αρχές του 19ου αιώνα”*, Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος, Αθήνα, 1980

Όμηρος, *“Οδύσσεια”*, μτφ. Νικηφορίδης Μπάμπης, Σοκόλη – Κουλεδάκη, Αθήνα, 2004

Καβαδιάς, Νίκος, *“Μαραμπού & Πούσι”*, Γαλαξίας, Αθήνα, 1961

Μαυρώτας, Τάκης (επ. Εκθ.), *“Με τον Φακό Στραμμένο στις Κυκλάδες”*, κατάλογος έκθεσης, Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, Αθήνα, 2006

Ριβέλλης, Πλάτων, *“50 Φωτογραφίες 50 Κείμενα”*, Φωτοχώρος, Αθήνα, 2006

Eyres, David J , *“Ship Construction”*, Fifth Edition, Butterworth-Heinemann, Oxford, 2001

Strong, Judith (Editor), *“Theatre Buildings: A Design Guide (Association of British Theatre)”*, Routledge, NY, 2010

Ogawa, Toshiro, *“Theatre Engineering And Stage Machinery”*, Entertainment Technology Press Ltd, United Kingdom, 2001

Μαρτινίδης, Πέτρος, *“Μεταμορφώσεις του Θεατρικού Χώρου”*, Νεφέλη, Αθήνα, 1999

Kane, Sarah, *“Complete Plays”*, Methuen Drama, London, 2001

Σαίξπηρ, Ουίλλιαμ, *“Η Τρικυμία”*, μτφ. Μ. Παναγιωτάκης, Στιγμή, Αθήνα 1998

San Rocco Magazine #1, *“Islands”*, Venice, Italy, 2011

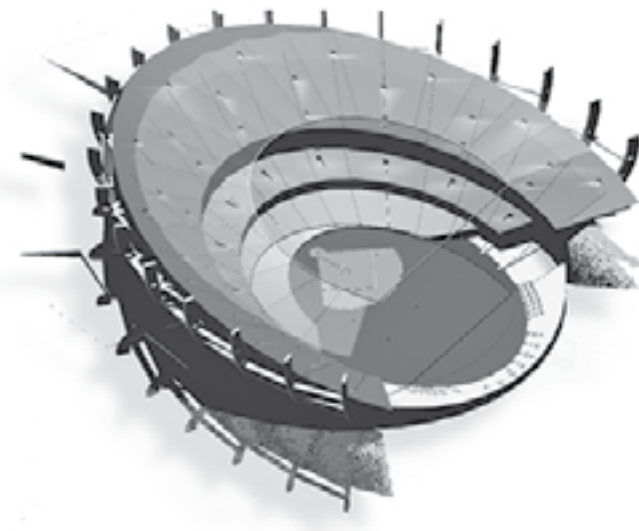
The Floater E-Magazine #1, *“On Floatation”*, <http://floatermagazine.com/issue01/>

Andrea Zittel_ A-Z Desserted Island

Christo and Jeanne-Claude_ Surrounded Islands

Olaf Pfeifer+Binke Lenhardt_ Baseball Stadium@the NY Bay

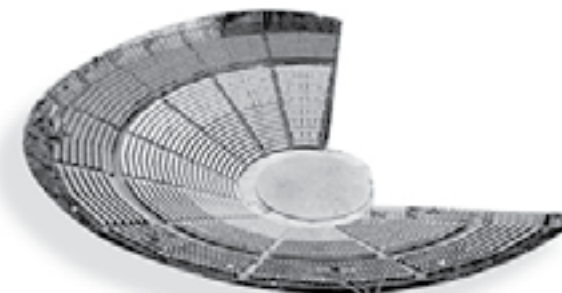
Studio Noach_ Spa Wellness Amsterdam

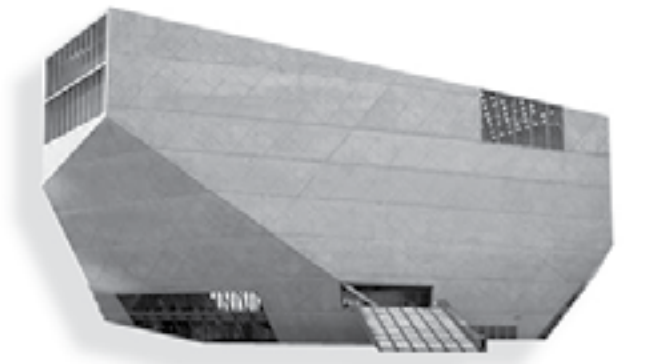
Anish Kapoor and Arata Isozaki_ Ark Nova

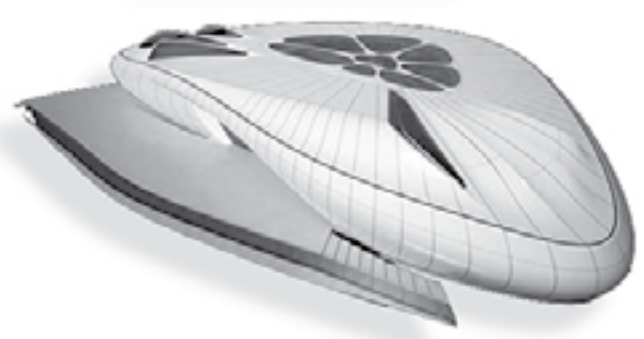
Arnold Bocklin_ The Island of the Dead

Τάκης Ζενέτος_ Θέατρο Λυκαβηττού

OMA_ Casa da Musica

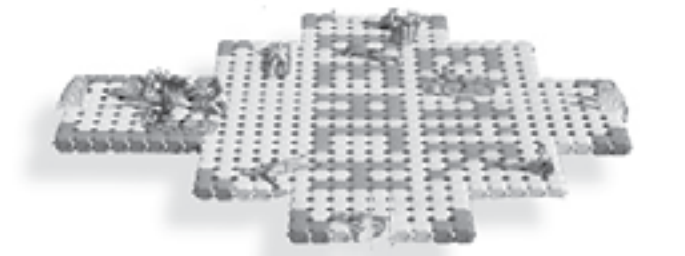
Unknown Artist_ Unknown Floater

Unknown Artist_ Nest

Friedrich Kiesler_ Universal Theater

Unknown Artist_ Floating Modular Platform

DillerScofidio_ Blur Building

David Fielding_ Set Design for André Chénier

Unknown Artist_ Spherical Steel Structure

PTW Architects_ Beijing National Aquatics Center

Killer Whale

White Architects_ Kastrup Sea Bath

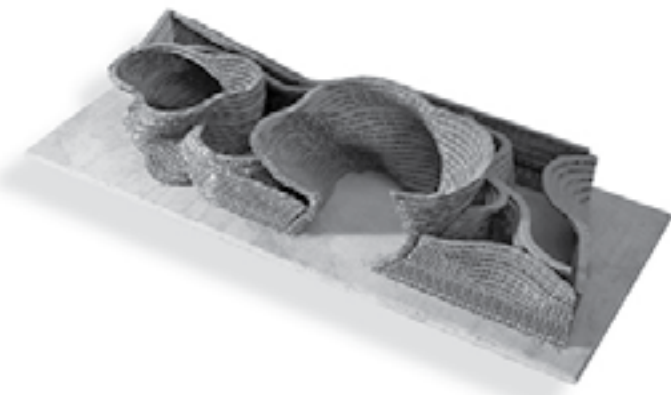
BIG_ National Gallery of Greenland

Croatian Pavilion_ Bienale Di Venecia

Unknown Artist_ Submarine

EMBT_ Spain Pavillion@Shanghai Expo 2010

Kengo Kuma_ Inflatable Tea House

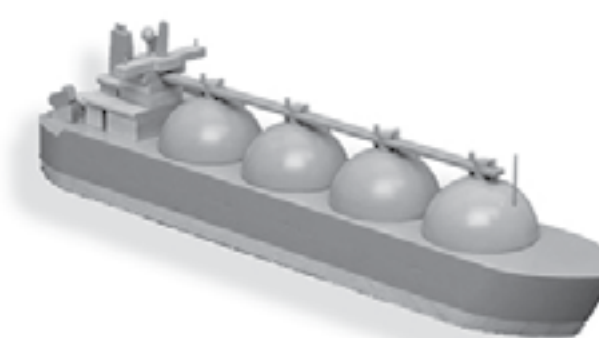
Aldo Rossi_ Teatro Del Mundo

One Piece_ Going Merry

Traditional Boat

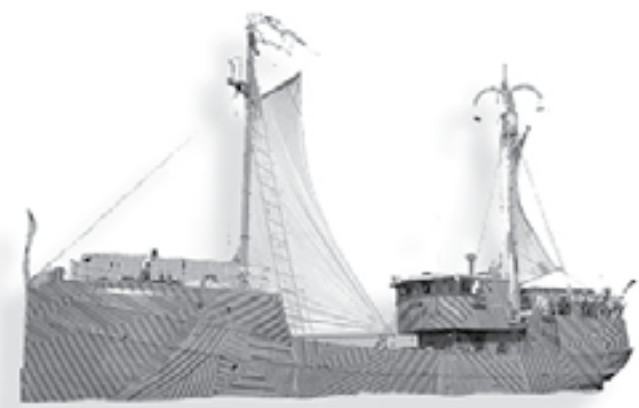
LNG Carrier Vessel

Doug Aitken_ Black Mirror

Max Studio_ Bigfoot Stadium

Azart_ Ship of Fools

Spanish Navy_ R/V Hesperides (A-33)

Unknown Artist_ Papercraft Boat

Παράρτημα Γ: Αναφορές Νησιά και Καράβια

ΤΡΙΚΥΜΙΑ
ένα θέατρο για το Αιγαίο

Διπλωματική Εργασία_Εαρινό Εξάμηνο 2012
Ε.Μ.Π. ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Διαβάζουμε το Αιγαίο Πέλαγος ως ένα σύμπλεγμα νησιών που λειτουργούν ως σύνολο δημιουργώντας ένα δίκτυο, ενώ ταυτόχρονα διατηρεί το καθένα το δικό του χαρακτήρα. Στηριζόμαστε στην αιρετική πεποίθηση του ιστορικού Ruggiero Romano ότι το Αρχιπέλαγος του Αιγαίου είναι μία πόλη” και σε αυτή τη διάσπαρτη πόλη προσφέρουμε ένα δίαυλο επικοινωνίας, μία πολιτιστική γέφυρα που βασίζεται στην ιδέα της κίνησης: ένα πλοίο - θέατρο.

Τοποθετούμε το θέατρό μας μέσα σ’ ένα πλοίο, αναγνωρίζοντας τη γοητεία αυτού του χώρου και τις άπειρες δυνατότητες που αυτός προσφέρει. Η θάλασσα γίνεται ο τόπος μας και οι γέφυρες οι οδοί μας που μεταβιβάζουν τον κόσμο από τη στεριά στο πλοίο. Ο κυματισμός, το σίδερο, το φως και ο θαλασσινός αέρας είναι το περιβάλλον μας. Οι πολλαπλοί χώροι της υπερκατασκευής, τα καταστρώματα και τα αμπάρια οι εναλλακτικές δυνατότητές μας. Παίρνουμε ως αφετηρία το ρυθμό που μας υπαγορεύει η ναυπηγική, τον μεταφράζουμε σε αρχιτεκτονική και τέλος τον εναποθέτουμε στα χέρια του σκηνοθέτη για να τον ενορχηστρώσει.

Κεντρική συνθετική επιλογή αποτελεί η αφαίρεση όλης της μάζας των καταστρωμάτων και των τοίχων από το σώμα της υπερκατασκευής που πριν το κατακερμάτιζαν. Δημιουργούμε ένα τεράστιο κενό στα ‘σωθικά’ του πλοίου, ένα μεγάλο κουτί στο οποίο εισάγουμε το θέατρο. Κρατάμε μονάχα τις εξωτερικές λαμαρίνες της υπερκατασκευής που τώρα ορθώνονται σαν μεταίωρα φύλλα και ερχόμαστε να τα ενισχύσουμε με ένα πυκνό σύστημα μεταλλικών πλαισίων, που διατηρώντας το ρυθμό των νομέων του πλοίου προεκτείνουν τη λογική του σκαριού σε όλο το θέατρο. Η οικοδομική γίνεται και αυτή μέρος της σκηνογραφίας του χώρου. Στη συνέχεια εστιάζουμε στο φως. Σύμφωνα με τη λογική που διατηρούν τα φινιστρίνια, ερχόμαστε να προσθέσουμε επιπλέον ανοίγματα στο κέλυφος, αφήνοντας το φως να μπει πιο ορμητικά - ωστόσο ελεγχόμενα - στο χώρο. Το κοινό αφήνεται κάτω από τον έναστρο ουρανό υπό τη συνοδεία της καλοκαιρινής ψύχρας, της αημέρας, του κυματισμού και των μεταλλικών ήχων. Και μάλιστα μέσα σ’ ένα κέλυφος όπου τα ίχνη των ξεριζομένων τοίχων στις λαμαρίνες και τα απογυμνωμένα φουγάρα του πλοίου φέρνουν μνήμες κι από την περασμένη του χρήση, κάνοντας το θεατή μοιραία να προσλάβει την αίσθηση της συμμετοχής του σε μια διαχρονική και διανθρώπινη συνείδηση.